M.A. Sanskrit
Year – I
Semester – II
Paper - II

लघुसिद्धान्तकौमुदी णिजन्त - स्त्रीप्रत्ययः

सिद्धान्तकौमुदी - कारकप्रकरणम्

Laghu Siddanta Kaumudi - Nijanta to Stri pratyaya

Siddanta Kaumudi - Karaka prakarana

Centre for Distance and Online Education

श्रीचन्द्रशेखरेन्द्रसरस्वतीविश्वमहाविद्यालयः

Sri Chandrasekharendra Saraswathi Viswa Mahavidyalaya

Deemed to be University u/s 3 of UGC Act 1956 - Accredited with 'A' grade by NAAC

Enathur, Kanchipuram 631561.

Sponsored and run by Sri Kanchi Kamakoti Peetam Charitable Trust

Chief Editor
Prof. Dr. G. Srinivasu
Vice-Chancellor, SCSVMV

General Editor
Dr. B. Balaji Srinivasan
Director, CDOE

Programme Co-ordinator
Dr. Debajyoti Jena

Additional Co-ordinator
1. Dr. R. Naveen (Academic)
2. Dr. M. Senthil Kumaran (Technical)

Course Co-ordinator
Dr. R. Naveen

Course Writer
Dr. T.K. Narasimhan
Dr. Shubh Chandra Jha
Dr. Mayank Pandey
R.K.Pirakas

Assistants
S. Vasudevan
S.V. Kalpavalli

© SCSVMV Deemed University, June 2024
All rights reserved. No part of this work may be reproduced in any form, by mimeograph any other means, without permission in writing from the below mentioned centre
Further information on the SCSVMV ODL Programmes may be obtained from
Centre for Distance and Online Education (CDOE)

Sri Chandrasekharendra Saraswathi Viswa Mahavidyalaya,
Enathur,Kanchipuram-631561.
Tamil Nadu, India
Phone: 044 – 2726 4301; Mail Id: onlineprograms@kanchiuniv.ac.in ;

शुभाभिनन्दनानि

संसकृतवाङ्मयाध्ययननिरतानां समेषां विद्यार्थिनां श्रीचन्द्रशेखरेन्द्रसरस्वती विश्वमहाविद्यालयेन काञ्चीपुरस्थेन सञ्चाल्यमाने दूरविद्याकेन्द्रे भागं ग्रहीतुं सादरं स्वागतम्। विश्वविद्यालयोऽयं राष्ट्रियमूल्याङ्कनप्रत्यायनपरिषदा (NAAC) 'A' श्रेण्यां प्रमाणीकृतः एवं विश्वविद्यालयानुदानायोगेन (UGC) सङ्घटनेन दूरविद्याकेन्द्रत्वेन अनुमतः वर्तते।

विश्वमहाविद्यालयोऽयं १९९३ वर्षे भारतसर्वकारद्वारा प्रकटितः तदारभ्य प्रतिवर्षं विद्याध्यापनक्षेत्रे तथा परिशोधनकार्ये च महतीं समुन्नतिं प्रदर्शयन् वर्धमानः अस्ति। भारतीयपरम्परायां प्राचीनानां ऋषीणां पण्डितानां तथा कवीनां च योगदानं मानवस्य सर्वाङ्गीनविकासाय तथा लोकपरिरक्षणाय च ज्ञानगङ्गां निरन्तरतया प्रवाहयति। नैकानि शास्त्राणि तत्र वर्तन्ते। वेदाः चत्वारः, उपवेदाः, उपनिषदः, षडङ्गाणि, षड्दर्शनानि, अष्टादशपुराणानि, इतिहासौ, धर्मशास्त्रं, काव्यानि, चतुःषष्टिकलाः इत्यादिना ज्ञानपरम्परा अनन्ता सति बहुभ्यः युगेभ्यः लोकस्य मार्गदर्शनं करोति।

प्रकृतेऽस्मिन् काले पाश्चात्यविज्ञानस्य प्रभावेन भारतीय ज्ञानदीपस्य प्रकाशः ह्रासतामेति। आधुनिकविज्ञानद्वारा समाजस्य लाभः विद्यते एव। तथापि अस्मदीयं वाङ्मयं तु न विस्मरणीयं परित्याज्यं च। भारतीयानाम् अनुभवे आचरणे च विद्यामाना योगविद्या प्रपञ्चे सर्वैरपि आद्रियमाना दृश्यते। एवम् आयुर्वेदादयः अपि। अतः अधुनातनविज्ञानेन साकं प्राचीनविज्ञानस्य संयोजनद्वारा प्रपञ्चस्य महानुपयोगः भवति। अनयैव धिया श्रीकाञ्ची कामकोटिपीठाधिपैः प्राचीन-नवीन विद्ययोः संमेलनाय विश्वमहाविद्यालयोऽयं संस्थापितः। तदिदं लक्ष्यम् अग्रे सारयति अध्यापनेन परिशोधनेन च।

श्रीचन्द्रशेखरेन्द्रसरस्वती विश्वमहाविद्यालयः स्वीयेप्राङ्गने बहुविधाः विद्याः बोधयन् दूरस्थानां जिज्ञासूनामपि लाभाय केन्द्रमिदं प्रचालयति। एतत् द्वारा विद्यार्थिनः लाभं लभन्तामिति आशास्महे।

Vice chancellor

Sri Chandrasekharendra Saraswati Viswa Mahavidyalaya

Enathur, Kanchipuram

लघुसिद्धान्तकौमुदी णिजन्त - स्त्रीप्रत्ययः

सिद्धान्तकौमुदी - कारकप्रकरणम्

Laghu Siddanta Kaumudi - Nijanta to Stri pratyaya

Siddanta Kaumudi - Karaka prakarana

पाठ्यपरिचयः-

संस्कृताध्ययनाय प्रविष्टानां छात्राणां कृते सर्वशास्त्रोपकारकं व्याकरणमत्यन्तमुपयोगि। तस्मादिदं पत्रमत्र निर्धारितं वर्तते। इतः प्राक् लघुकौमुद्यां केचन अंशाः पठिताः अस्मिन् पत्रे पाठकानां शेषभागे प्रवेशाय कारकप्रकरणे च प्रवेशाय कश्चन मार्गः अन्विष्टः। तत्र तावत् णिजन्तात् लकरार्थभागः, कृदन्तभागः, समासभागः, तद्धितभागः, स्त्रीप्रत्ययभाग इत्येते विषयाः प्रतिपाद्यन्ते। यद्यपि एते विषयाः अग्रे प्रौढग्रन्थेष्वपि पाठ्यन्ते तथापि एतान् विषयान् बालान् सुखेन बोधयितुं सरलया पद्धत्या लघुसिद्धान्तकौमुदी वरदराजाचार्येण विरचिता। अत्रैव सिद्धान्तकौमुदीस्थकारकप्रकरणमपि पाठ्यते।

प्रथमः खण्डः-

अस्मिन् भागे विशेषतः ण्यन्तप्रक्रिया, सन्नन्तप्रक्रिया, यङन्तप्रक्रिया, यङ्लुक्प्रक्रिया, नामधातवः, कण्ड्वादयः, आत्मनेपदप्रक्रिया परस्मैपदप्रक्रिया, भावकर्मप्रक्रिया, कर्मकर्तृप्रक्रिया, लकारार्थप्रक्रिया इत्येते विषयाः निरूपिताः।

द्वितीयः खण्डः

लघुसिद्धान्तकौमुद्याः कृदन्ते कृत्यप्रक्रियामारभ्य समासप्रकरणान्तभागः अस्मिन् खण्डे निर्धारितः। अस्मिन् भागे तु विशेषतः कृत्यप्रक्रिया, पूर्वकृदन्तम्, उणादिप्रकरणम्, उत्तरकृदन्तम्, विभक्त्यर्थः, समास इत्यादयः शब्दाः निरूप्यन्ते। तत्र तत्र च सूत्राणां दलकृत्यमपि निरूपितम्।

तृतीयः खण्डः

लघुसिद्धान्तकौमुद्याः तद्धितप्रकरणमारभ्य स्त्रीप्रत्ययप्रकरणान्तभागः अस्मिन् खण्डे निर्धारितः। अस्मिन् भागे तु विशेषतः अपत्यप्रत्ययः, रक्ताद्यर्थकः, चातुरर्थिकः, शैषिकः, विकारार्थकः, ठगधिकारः, यदधिकारः इत्यादयः प्रत्ययाः निरूप्यन्ते। स्त्रीप्रत्ययश्च अत्रैव पाठ्यते। तत्र तत्र च सूत्राणां दलकृत्यमपि निरूपितम्।

चतुर्थः खण्डः

सिद्धान्तकौमुद्याः कारकप्रकरणमस्मिन् खण्डे निर्धारितः। अस्मिन् भागे तु विशेषतः प्रथमा, द्वितीया, तृतीया, चतुर्थी विभक्तीनामर्थाः निरूप्यन्ते। मध्ये उपपदविभक्तीनामर्थाः निरूप्यन्ते। तत्र तत्र सूत्राणां दलकृत्यमपि निरूपितम्।

पञ्चमः खण्डः

सिद्धान्तकौमुद्याः कारकप्रकरणमस्मिन् खण्डे निर्धारितः। अस्मिन् भागे तु विशेषतः पञ्चमी, षष्ठी, सप्तमी विभक्तीनामर्थाः निरूप्यन्ते। मध्ये उपपदविभक्तीनामर्थाः निरूप्यन्ते। तत्र तत्र सूत्राणां दलकृत्यमपि निरूपितम्।

खण्डः	विषयः	पुटसंख्या
१	ण्यन्तप्रक्रिया, सन्नन्तप्रक्रिया, यङन्तप्रक्रिया, यङ्लुक्प्रक्रिया, नामधातवः, कण्ड्वादयः, आत्मनेपदप्रक्रिया परस्मैपदप्रक्रिया, भावकर्मप्रक्रिया, कर्मकर्तृप्रक्रिया, लकारार्थप्रक्रिया	7-22
२	कृदन्ते कृत्यप्रक्रियामारभ्य समासप्रकरणान्तभागः	23-63
३	तद्धितप्रकरणमारभ्य स्त्रीप्रत्ययप्रकरणान्तभागः	64-107
४	कारकप्रकरणे - प्रथमा, द्वितीया, तृतीया, चतुर्थी विभक्तीनामर्थाः	108-120
५	कारकप्रकरणे - पञ्चमी, षष्ठी, सप्तमी विभक्तीनामर्थाः	121-133

खण्डः - क

पाठसंरचना-

- प्रस्तावना
- उद्देश्यम्
- मूलपाठः
- बोधप्रश्नाः
- सारांशः
- सन्दर्भग्रन्थसूची
- सहायकग्रन्थसूची

प्रस्तावना-

अस्मिन् भागे विशेषतः ण्यन्तप्रक्रिया, सन्नन्तप्रक्रिया, यङन्तप्रक्रिया, यङ्लुक्प्रक्रिया, नामधातवः, कण्ड्वादयः, आत्मनेपदप्रक्रिया परस्मैपदप्रक्रिया, भावकर्मप्रक्रिया, कर्मकर्तृप्रक्रिया, लकारार्थप्रक्रिया इत्येते विषयाः निरूपिताः।

उद्देश्यम्-

१.लघुसिद्धान्तकौमुदीग्रन्थस्य परिचयसम्पादनम्।

२. विशेषतः ण्यन्तप्रक्रिया, सन्नन्तप्रक्रिया, यङन्तप्रक्रिया, यङ्लुक्प्रक्रिया, नामधातवः, कण्ड्वादयः, आत्मनेपदप्रक्रिया, परस्मैपदप्रक्रिया, भावकर्मप्रक्रिया, कर्मकर्तृप्रक्रिया, लकारार्थप्रक्रिया इत्येतेषां ज्ञानम् ।

३. पाणिनीयव्याकरणस्य उपर्युक्तप्रकरणे प्रवेशः।

मूलपाठः

अथ ण्यन्तप्रक्रिया

स्वतन्त्रः कर्ता १ । ४ । ५४ ॥

क्रियायां स्वातन्त्र्येण विवक्षितोऽर्थः कर्ता स्यात् ॥

तत्प्रयोजको हेतुश्च १ । ४ । ५५ ॥

कर्तुः प्रयोजको हेतुसंज्ञः कर्तृसंज्ञश्च स्यात् ॥

हेतुमति च ३ । १ । २६ ॥

प्रयोजकव्यापारे प्रेषणादौ वाच्ये धातोर्णिच् स्यात् । भवन्तं प्रेरयति भोवयति

ओः पुयज्यपरे ७ । ४ । ८० ॥

सनि परे यदङ्गं तदवयवाभ्यासोकारस्य इत्स्यात् पवर्गयण्जकारेष्ववर्णपरेषु परतः। अबीभवत्॥ ष्ठा गतिनिवृत्तौ ॥

अर्तिह्रीब्लीरीक्नूयीक्ष्माय्यातां पुङ्ग् णौ ७ । ३ । ३६ ॥

स्थापयति ॥

तिष्ठतेरित् ७ । ४ । ५॥

उपधाया इदादेशः स्याच्चङ्परे णौ । अतिष्ठिपत् ॥ घट चेष्टायाम् ॥

मितां ह्रस्वः ६ । ४ । ९२ ॥

घटादीनां ज्ञपादीनां चोपधाया ह्रस्वः स्याण्णौ । घटयति ॥ ज्ञप ज्ञाने ज्ञापने च ॥ ज्ञपयति,अजिज्ञपत् ॥

इति ण्यन्तप्रक्रिया

अथ सन्नन्तप्रक्रिया

धातोः कर्मणः समानकर्तृकादिच्छायां वा ३ । १ । ७॥

इषिकर्मण इषिणैककर्तृकाद्धातोः सन् प्रत्ययो वा स्यादिच्छायाम् ॥ पठ व्यक्तायां वाचि ॥

सन्यङोः : ६ । १ । ९ ॥

सन्नन्तस्य यङन्तस्य च धातोरनभ्यासस्य प्रथमस्यैकाचो द्वे स्तोऽजादेस्तु द्वितीयस्य । सन्यतः । पठितुमिच्छति पिपेठिषति । कर्मणः किम् ? गमनेनेच्छति । समानकर्तृकात् किम्? शिष्याः पठन्त्वितीच्छति गुरुः । वा ग्रहणाद्वाक्यमपि ॥ लुङ्सनोर्घस्लृ ॥

सः स्यार्धधातुके ७ । ४ । ४९ ॥

सस्य तः स्यात्सादावार्धधातुके । अत्तुमिच्छति जिघत्सति । एकाच इति नेट् ॥

अज्झनगमां सनि ६ । ४ । १६ ॥

अजन्तानां हन्तेरजादेशगमेश्च दीर्घो झलादौ सनि ।

इको झल् १ । २ । ९॥

इगन्ताज्झलादिः सन् कित् स्यात् । ॠत इद्धातोः । कर्तुमिच्छति चिकीर्षति ॥ 11

सनि ग्रहगुहोश्च ७ । २ । १२ ॥

ग्रहेर्गुहेरुगन्ताच्च सन इण् न स्यात । बुभूषति ॥

इति सन्नन्तप्रक्रिया

अथ यडन्तप्रक्रिया

धातोरेकाचो हलादेः क्रियासमभिहारे यङ् ३ । १ । २२ ॥

पौनः पुन्ये भृशार्थे च द्योत्ये धातोरेकाचो हलादेर्यङ् स्यात् ॥

गुणो यङ्लुकोः ७ । ४ । ८२ ॥

अभ्यासस्य गुणो यङि यङ्लुकि च परतः । ङिदन्तत्वादात्मनेपदम्। पुनः पुनरतिशयेन वा भवति बोभूयते । बोभूयाञ्चक्रे । अबोभूयिष्ट ॥

नित्यं कौटिल्ये गतौ ३ । १ । २३ ॥

गत्यर्थात्कौटिल्य एव यङ् स्यान्न तु क्रियासमभिहारे ॥

दीर्घो कितः ७ । ४ । ८३ ॥

अकितोऽभ्यासस्य दीर्घो यङ्यङ्लुकोः । कुटिलं व्रजति वोव्रज्यते ॥

यस्य हलः ६ । ४ । ४९ ॥

यस्येति संघातग्रहणम्। हलः परस्य यशब्दस्य लोप आर्धधातुके । आदेः परस्य । अतो लोपः । वाव्रजाञ्चक्रे । वाव्रजिता ॥

रीगृदुपधस्य च ७ । ४ । ९० ॥

ऋदुपधस्य धातोरभ्यासस्य रीगागमो यङ्यङ्लुकोः । वरीवृत्यते । वरीवृताञ्चक्रे । वरीवर्तिता ॥ ।

क्षुभ्नादिषु च ८ । ४ । ३९ ॥

णत्वं न । नरीनृत्यते । जरीगृह्यते ॥

इति यङन्तप्रक्रिया

अथ यङ्लुक्प्रक्रिया

यङोऽचि च २ । ४ । ७४ ॥

यङोऽचि प्रत्यये लुक् स्यात्, चकारात्तं विनापि क्वचित्। अनैमित्तिकोऽयमन्तरङ्गत्वादादौ भवति। ततः प्रत्ययलक्षणेन यङन्तत्वाद्द्वित्वम्। अभ्यासकार्यम्। धातुत्वाल्लडादयः। शेषात्कर्तरीति परस्मैपदम्। चर्करीतं चेत्यदादौ पाठाच्छपो लुक् ॥

यङो वा ७ । ३ । ९४ ॥

यङ्लुगन्तात्परस्य हलादेः पितः सार्वधातुकस्येड् वा स्यात् । भूसुवोरिति गुणनिषेधो यङ्लुकि भाषायां न, बोभूतु तेतिक्ते इति छन्दसि निपातनात् । बोभवीति, बोभोति । बोभूतः । अदभ्यस्तात्। बोभवति । बोभवाञ्चकार, बोभवामास । बोभविता । बोभविष्यति । बोभवीतु, बोभो, बोभूतात्। बोभूताम् । बोभुवतु । बोभूहि । बोभवानि । अबोभवीत्, अबोभोत् । अबोभूताम् । अबोभवुः । बोभूयात् । बोभूयाताम् । बोभूयुः । बोभूयात् । बोभूयास्ताम् । बोभूयासुः । गातिस्थेति सिचो लुक्। यङो वेतीट्पक्षे गुणं बाधित्वा नित्यत्वाद्वुक् । अबोभूवीत्, अबोभोत्। अबोभूताम् । अबोभूवुः । अबोभविष्यत् ॥

इति यङ्लुक्प्रक्रिया

अथ नामधातवः

सुप आत्मनः क्यच् ३ । १ । ८ ॥

इषिकर्मण एषितुः सम्बन्धिनः सुबन्तादिच्छायामर्थे क्यच् प्रत्ययो वा स्यात् ॥

सुपो धातुप्रातिपदिकयोः २ । ४ । ७१ ॥

एतयोरवयवस्य सुपो लुक् ॥

क्यचि च ७ । ४ । ३३ ॥

अवर्णस्य ईः। आत्मनः पुत्रमिच्छति पुत्रीयति ॥

नः क्ये १ । ४ । १५ ॥

क्यचि क्यङि च नान्तमेव पदं नान्यत् । नलोपः । रौजीयति । नान्तमेवेति किम्? वाच्यति। हलि च। गीर्यति । पूर्यति । धातोरित्येव । नेहे - दिवमिच्छति दिव्यति ॥

क्यस्य विभाषा ६ । ४ । ५० ॥

हलः परयोः क्यच्क्यङोर्लोपो वार्धधातुके। आदेः परस्य। अतो लोपः। तस्य स्थनिवत्त्वाल्लघूपधगुणो न । समिधिता, समिध्यिता ॥

काम्यच्च ३ । १ । ९ ॥

उक्तविषये काम्यच् स्यात् । पुत्रमात्मन इच्छति पुत्रकाम्यति । पुत्रकाम्यिता ।।

उपमानादाचारे ३ । १ । १० ॥

उपमानात्कर्मणः सुबन्तादाचारेऽर्थे क्यच् । पुत्रमिवाचरति पुत्रीयति छात्रम्। विष्णूयति द्विजम् ॥ (सर्वप्रातिपदिकेभ्यः क्विब्वा वक्तव्यः) । अतो गुणे। कृष्ण इवाचरति कृष्णति। स्व इवाचरति स्वति। सस्वौ ॥

अनुनासिकस्य क्विझलोः क्ङिति ६ । ४ । १५ ॥

अनुनासिकान्तस्योपधाया दीर्घः स्यात्क्वौ झलादौ च क्ङिति । इदमिवाचरति इदामति । राजेव राजानति । पन्था इव पथीनति ।

कष्टाय क्रमणे ३ । १ । १४ ॥

चतुर्थ्यन्तात्कष्टशब्दादुत्साहेऽर्थे क्यङ् स्यात् । कष्टाय क्रमते कष्टायते । पापं कर्तुमुत्सहत इत्यर्थः ॥

शब्दवैरकलहाभ्रकण्वमेघेभ्यः करणे ३ । १ । १७॥

एभ्यः कर्मभ्यः करोत्यर्थे क्यङ् स्यात् । शब्दं करोति शब्दायते ॥ (ग० सू०) तत्करोति तदाचष्टे इति णिच् ॥ (ग० सू०) प्रातिपदिकाद्धात्वर्थे बहुलमिष्ठवच्च । प्रातिपदिकाद्धात्वर्थे णिच् स्यात् इष्ठे यथा प्रातिपदिकस्य पुंवेद्भावर भावटिलोपविन्मतुब्लोप-यणादिलोपप्रस्थस्फाद्यपदेशभसंज्ञास्तद्वण्णावपि स्युः । इत्यल्लोपः । घटं करोत्याचष्टे वा घैटयति॥

इति नामधातवः

अथ कण्ड्वादयः

कण्ड्वादिभ्यो यक् ३ । १ । २७ ॥

एभ्यो धातुभ्यो नित्यं यक् स्यात्स्वार्थे । कण्डूञ् गात्रविघर्षणे ॥ १ कण्डूयति । कण्डूयत इत्यादि ॥

इति कण्ड्वादयः

अथात्मनेपदप्रक्रिया

कर्तरि कर्मव्यतिहारे १ । ३ । १४ ॥

क्रियाविनिमये द्योत्ये कर्तर्यात्मनेपदम् । व्यतिलुनीते । अन्यस्य योग्यं लवनं करोतीत्यर्थः ॥

न गतिहिंसार्थेभ्यः १ । ३ । १५ ॥

व्यतिगच्छन्ति । व्यतिघ्नन्ति ॥

नेर्विशः १। ३। १७॥

निविशते ॥

परिव्यवेभ्यः क्रियः १ । ३ । १८ ॥

परिक्रीणीते । विक्रीणीते । अवक्रीणीते ॥

विपराभ्यां जेः १ । ३ । १९॥

विजयते । पराजयते ॥

समवप्रविभ्यः स्थः १ । ३ । २२ ॥

संतिष्ठते । अवतिष्ठते । प्रतिष्ठते । वितिष्ठते ॥

अपह्नवे ज्ञः १ । ३ । ४४॥

शतमपजानीते। अपलपतीत्यर्थः ॥

अकर्मकाच्च १ । ३ । ४५ ॥

सर्पिषो जानीते । सर्पिषोपायेन प्रवर्तत इत्यर्थः ॥

उदश्चरः सकर्मकात् १ । ३ । ५३ ॥

धर्ममुच्चरते । उल्लङ्घ्य गच्छतीत्यर्थः ॥

समस्तृतीयायुक्तात् १ । ३ । ५४॥

रथेन सञ्चरते ॥

दाणश्च सा चेच्चतुर्थ्यर्थे १ । ३ । ५५ ॥

सम्पूर्वाद्दाणस्तृतीयान्तेन युक्तादुक्तं स्यात् तृतीया चेच्चतुर्थ्यर्थे । दास्या संयच्छते कामी ॥

पूर्ववत्सनः १ । ३ । ६२ ॥

सनः पूर्वो यो धातुस्तेन तुल्यं सन्नन्तादप्यात्मनेपदं स्यात् । एदिधिषते ॥

हलन्ताच्च १ । २ । १० ॥

इक्समीपाद्धलः परो झलादिः सन् कित् । निविविक्षते ॥

गन्धनावक्षेपणसेवनसाहसिक्यप्रतियत्नप्रकथनोपैयोगेषु कृञः १ । ३ । ३२ ॥

गन्धनं सूचनम्—उत्कुरुते। सूचयतीत्यर्थः । अवक्षेपणं भर्त्सनम् । श्येनो वर्तिकामुत्कुरुते - भर्त्सयतीत्यर्थः । हरिमुपकुरुते - सेवत इत्यर्थः । परदारान्प्रकुरुते- तेषु सहसा प्रवर्तते । एधो दकस्योपस्कुरुते - गुणमाधत्ते कथाः प्रकुरुते - प्रकथयतीत्यर्थः । शतं प्रकुरुते । धर्मार्थं विनियुङ्क्ते। एषु किम् ? कटं करोति ॥ भुजोऽनवने ओदनं भुङ्क्ते । अनवने किम् ? महीं भुनक्ति

इत्यात्मनेपदप्रक्रिया

अथ परस्मैपदप्रक्रिया

अनुपराभ्यां कृञः १ । ३ । ७९ ॥

कर्तृगे च फले गन्धनादौ च परस्मैपदं स्यात् । अनुकरोति । पराकरोति ॥

अभिप्रत्यतिभ्यः क्षिपः १ । ३ । ८० ॥

क्षिप प्रेरणे । स्वरितेत् । अभिक्षिपति ॥

प्राद्वहः १ । ३ । ८१ ॥

प्रवहति ॥

परेर्मृषः १। ३। ८२॥

परिमृष्यति ॥

व्याङ्परिभ्यो रमः १ । ३ । ८३ ॥

रमु क्रीडायाम् ॥ विरमति ॥

उपाच्च १ । ३ । ८४ ॥

यज्ञदत्तमुपरमति। उपरमयतीत्यर्थः । अन्तर्भावितण्यर्थोऽयेम् ॥

इति परस्मैपदप्रक्रिया

अथ भावकर्मप्रक्रिया

भावकर्मणोः १।३।१३॥

लस्यात्मनेपदम् ॥

सार्वधातुके यक् ३ । १ । ६७ ॥

धातोर्यक् भावकर्मवाचिनि सार्वधातुके । भावः क्रिया । सा च भावार्थकलकारेणानूद्यते । युष्मदस्मद्भ्यां सामानाधिकरण्याभावात्प्रथमः पुरुषः । तिङ्वाच्यक्रियाया अद्रव्यरूपत्वेन द्वित्वाद्यप्रतीतेर्न द्विवचनादि किं त्वेकवचनमेवोत्सर्गतः। त्वया मया अन्यैश्च भूयते । बभूवे ॥

स्यसिच्सीयुट्तासिषु भावकर्मणोरुपदेशेऽज्झनग्रहदृशां वा चिण्वदिट् च ६ । ४ । ६२ ॥

उपदेशे योऽच् तदन्तानां हनादीनां च चिणीवाङ्गकार्यं वा स्यात्स्यादिषु भावकर्मणोर्गम्यमानयोः स्यादीनामिडागमश्च । चिण्वद्भावपक्षेऽयमिट् । चिण्वद्भावाद् वृद्धिः । भाविता, भविता । भाविष्यते, भविष्यते । भूयताम् । अभूयत । भाविषीष्ट, भविषीष्ट ॥

चिण् भावकर्मणोः ३ । १ । ६६॥

च्लेश्विण् स्याद्भावकर्मवाचिनि तशब्दे परे । अभावि । अभाविष्यत, अभविष्यत। अकर्मकोऽप्युपसर्गवशात्सकर्मकः । अनुभूयते आनन्दश्चैत्रेण त्वया मया च । अनुभूयेते । अनुभूयन्ते । त्वमनुभूयसे । अहमनुभूये। अन्वभावि। अन्वभाविषाताम्, अन्वभविषाताम् । णिलोपः । भाव्यते । भावयाञ्चक्रे, भावयाम्बभूवे, भावयामासे। चिण्वदिट् । आभीयत्वेनासिद्धत्वाण्णिलोपः । भविता, भावयिता । भाविष्यते, भावयिष्यते । अभाव्यत । भाव्येत । भाविषीष्ट, भावयिषीष्ट। अभावि। अभाविषाताम्, अभावयिषाताम् ॥ बुभूष्यते । बुभूषाञ्चक्रे । बुभूषिता । बुभूषिष्यते ॥ बोभैय्यते । बोभूयते ॥ अकृत्सार्वधातुकयोर्दीर्घः। स्तूयते विष्णुः । स्ताविता, स्तोता । स्ताविष्यते, स्तोष्यते । अस्तावि । अस्ताविषाताम्, अस्तोषाताम् ॥ ऋ गतौ । गुणोऽर्तीति गुणः । अर्यते ॥ स्मृ स्मरणे । स्मर्यते । सस्मरे। उपदेशग्रहणाच्चिण्वदिट् । आरिता, अर्ता । स्मारिता, स्मर्ता । अनिदितामिति नलोपः । स्रस्यते । इदितस्तु नन्द्यते । संप्रसारणम्। इज्यते ॥

तनोतेर्यकि ६ । ४ ।४४ ॥

आकारो ऽन्तादेशो वा स्यात् । तायते तन्यते ॥

तपोऽनुतापे च ३ । १ । ६५ ॥

तपश्च्लेश्विण् न स्यात् कर्मकर्तर्यनुतापे च । अन्वतप्त पापेन । घुमास्थेतीत्वम् । दीयते । धीयते । ददे ॥

आतो युक् चिण्कृतोः ७ । ३ । ३३ ॥

आदन्तानां युगागमः स्याच्चिणि ञ्णिति कृति च । दायिता, दाता । दायिषीष्ट, दासीष्ट । अदायि । अदायिषाताम् ॥ भज्यते ॥

भञ्जेश्च चिणि ६ । ४ । ३३ ॥

नलोपो वा स्यात् । अभाजि, अभञ्जि ॥ लभ्यते ॥

विभाषा चिण्णमुलोः ७ । १ । ६९ ॥

लभेर्नुमागमो वा स्यात् । अलम्भि, अलाभि ॥

इति भावकर्मप्रक्रिया

अथ कर्मकर्तृप्रक्रिया

यदा कर्मैव कर्तृत्वेन विवक्षितं तदा सकर्मकाणामप्यकर्मकत्वात्कर्तरि भावे च लकारः ॥

कर्मवत्कर्मणा तुल्यक्रियः ३ । १ । ८७ ॥

कर्मस्थया क्रियया तुल्यक्रियः कर्ता कर्मवत्स्यात् । कार्यातिदेशोऽयम् । तेन यगात्मनेपदचिण्चिण्वदिटः स्युः । पच्यते फलम् । भिद्यते काष्ठम्। अपाचि । अभेदि । भावे, भिद्यते काष्ठेन ॥

इति कर्मकर्तृप्रक्रिया

अथ लकारार्थप्रक्रिया

अभिज्ञावचने लृट् ३। २। ११२॥

स्मृतिबोधिन्युपपदे भूतानद्यतने धातोर्लृट् । लडोऽपवादः ॥ वस निवासे ॥ स्मरसि कृष्ण गोकुले वत्स्यामः । एवं बुध्यसे, चेतयसे इत्यादिप्रयोगेऽपि ॥

न यदि ३ । २ । ११३ ॥

यद्योगे उक्तं न। अभिजानासि कृष्ण यद्वने अभुञ्जमहि ॥

लट् स्मे ३ । २ । ११८ ॥

लिटोऽपवादः । यजति स्म युधिष्ठिरः ॥

वर्तमानसामीप्ये वर्तमानवद्वा ३ । ३ । १३१ ॥

वर्तमाने ये प्रत्यया उक्तास्ते वर्तमानसामीप्ये भूते भविष्यति च वा स्युः । कदागतोऽसि । अयमागच्छामि, अयमागमं वा । कदा गमिष्यसि । एष गच्छामि, गमिष्यामि वा ॥

हेतुहेतुमतोर्लिङ् ३ । ३ । १५६ ॥

वा स्यात्। कृष्णं नमेच्चेत्सुखं यायात् । कृष्णं नंस्यति चेत्सुखं यास्यति । (भविष्यत्येवेष्यते ।) नेह। हन्तीति पलायते ॥ विधिनिमन्त्रणेति लिङ् । विधि: प्रेरणं भृत्यादेर्निकृष्टस्य प्रवर्तनम् । यजेत ॥ निमन्त्रणं नियोगकरणम्, आवश्यके श्राद्धभोजनादौ दौहित्रादेः प्रवर्तनम् । इह भुञ्जीत ॥ आमन्त्रणं कामचारानुज्ञा । इहासीत ॥ अधीष्टं सत्कारपूर्वको व्यापारः । पुत्रमध्यापयेद्भवान् ॥ संप्रश्नः संप्रैधारणम्। किं भो वेदमधीयीय उत तर्कम् ॥ प्रार्थनं याञ्चा । भो भोजनं लभेय । एवं लोट् ॥

इति लकारार्थप्रक्रिया ॥

बोधप्रश्नाः-

- तत्प्रयोजको हेतुश्च इत्यत्र च शब्देन किं गृह्यते?
- भवन्तं प्रेरयति इत्यर्थे किं रूपम्?
- सन्प्रत्ययविधायकसूत्रं किम्?

- यङ्प्रत्ययविधायकसूत्रं किम्?
- अबीभवत् इत्यत्र इत्वं केन सूत्रेण भवति?
- क्यच् प्रत्ययविधायकसूत्रं किम्?
- पुत्रमात्मन इच्छतीत्यर्थे किं रूपम्?
- विजयते इत्यत्र आत्मनेपदं केन सूत्रेण भवति?
- भावकर्मणोः इति सूत्रेण किं विधीयते?
- भावो नाम?

सारांशः-

१.लघुसिद्धान्तकौमुदीग्रन्थस्य परिचय: प्राप्तः।

२. विशेषतः ण्यन्तप्रक्रिया, सन्नन्तप्रक्रिया, यङन्तप्रक्रिया, यङ्लुक्प्रक्रिया, नामधातवः, कण्ड्वादयः, आत्मनेपदप्रक्रिया, परस्मैपदप्रक्रिया, भावकर्मप्रक्रिया, कर्मकर्तृप्रक्रिया, लकारार्थप्रक्रिया इत्येतेषां ज्ञानमभूत् ।

३. पाणिनीयव्याकरणस्य उपर्युक्तप्रकरणे प्रवेशः प्राप्तः ।

संदर्भग्रन्थसूची-

१.वैयाकरणसिद्धान्तकौमुदी, भट्टोजिदीक्षित:, चौखम्भा वाराणसी

सहायकग्रन्थसूची-

१.बालमनोरमा,वासुदेवदीक्षित:, चौखम्भा वाराणसी

खण्डः - ख

पाठसंरचना-

- प्रस्तावना
- उद्देश्यम्
- मूलपाठः
- बोधप्रश्नाः
- सारांशः
- सन्दर्भग्रन्थसूची
- सहायकग्रन्थसूची

प्रस्तावना-

लघुसिद्धान्तकौमुद्याः कृदन्ते कृत्यप्रक्रियामारभ्य समासप्रकरणान्तभागः अस्मिन् खण्डे निर्धारितः। अस्मिन् भागे तु विशेषतः कृत्यप्रक्रिया, पूर्वकृदन्तम्, उणादिप्रकरणम्, उत्तरकृदन्तम्, विभक्त्यर्थः, समास इत्यादयः शब्दाः निरूप्यन्ते। तत्र तत्र च सूत्राणां दलकृत्यमपि निरूपितम्।

२.उद्देश्यम्-

१.लघुसिद्धान्तकौमुदीग्रन्थस्य परिचयसम्पादनम्।

२. विशेषतः कृत्यप्रक्रिया, पूर्वकृदन्तम्, उणादिप्रकरणम्, उत्तरकृदन्तम्, विभक्त्यर्थः, समास इत्येतेषां ज्ञानम् ।

३. पाणिनीयव्याकरणस्य उपर्युक्तप्रकरणे प्रवेशः।

अथ कृदन्ते कृत्यप्रक्रिया

धातोः ३ । १ । ९१ ॥

आतृतीयाध्यायसमाप्तेर्ये प्रत्ययास्ते धातोः परे स्युः । कृदतिङिति कृत्संज्ञा ॥

वासरूपोऽस्त्रियाम् ३। १। ९४॥

अस्मिन्धात्वधिकारेऽसरूपोऽपवादप्रत्यय उत्सर्गस्य बाधको वा स्यात् स्त्र्यधिकारोक्तं विना।

कृत्याः ३ । १ । ९५॥

ण्वुल्तृचावित्यतः प्राक् कृत्यसंज्ञाः स्युः ॥

कर्तरि कृत् ३ । ४ । ६७॥

कृत्प्रत्ययः कर्तरि स्यात् । इति प्राप्ते-

तयोरेव कृत्यक्तखलर्थाः ३ । ४ । ७० ॥

एते भावकर्मणोरेव स्युः ॥

तव्यत्तव्यानीयरः ३ । १ । ९६ ॥

धातोरेते प्रत्ययाः स्युः। ऐधितव्यम् एधनीयं त्वया। भावे औत्सर्गिकमेकवचनं क्लीबत्वं च। चेतव्यश्चयनीयो वा धर्मस्त्वया **(केलिमर उपसंख्यानम्)** पचेलिमा माषाः। पक्तव्या इत्यर्थः। भिदेलिमाः सरलाः। भेत्तव्या इत्यर्थः। कर्मणि प्रत्ययः॥

कृत्यल्युटो बहुलम् ३ । ३ । ११३ ॥

क्वचित्प्रवृत्तिः क्वचिदप्रवृत्तिः क्वचिद्विभाषा क्वचिदन्यदेव । विधेर्विधानं बहुधा समीक्ष्य चतुर्विधं बाहुलकं वदन्ति ॥ स्नात्यनेनेति स्नानीयं चूर्णम् । दीयतेऽस्मै दानीयो विप्रः ॥

अचो यत् ३ । १ । ९७ ॥

अजन्ताद्धातोर्यत् स्यात्। चेयम् ॥

ईद्यति ६ । ४ । ६५ ॥

यति परे आत ईत्स्यात्। देयैम्। ग्लेयम्॥

पोरदुपधात् ३ । १ । ९८ ॥

पवर्गान्तादद्उपधाद्यत्स्यात्। ण्यतोऽपवादः । शम् । लभ्यम् ॥

ऐतिस्तुशास्वृदृजुषः क्यप् ३ । १ । १०९॥

एभ्यः क्यप् स्यात् ॥

ह्रस्वस्य पिति कृति तुक् ६ । १ । ७१ ॥

इत्यः । स्तुत्यः ॥ शासु अनुशिष्टौ ॥

शास इदङ्हलोः ६ । ४ । ३४॥

शास उपधाया इत्स्यादङि हलादौ क्ङिति । शिष्यः । वृत्यः । आदृत्यः ।

मृजेर्विभाषा ३ । १ । ११३ ॥

मृजेः क्यब्वा । मृज्यः॥

ऋहलोर्ण्यत् ३ । १ । १२४ ॥

ऋवर्णान्ताद्धलन्ताच्च धातोर्ण्यत् । कार्यम् । हार्यम्। धार्यम् ॥

चजोः कु घिण्ण्यतोः ७ । ३ । ५२ ॥

चजोः कुत्वं स्यात् घिति ण्यति च परे ॥

मृजेर्वृद्धिः ७ । २ । ११४॥

मृजेरिको वृद्धिः सार्वधातुकार्धधातुकयोः । मार्ग्यः ॥

भोज्यं भक्ष्ये ७ । ३ । ६९॥

भोग्यमैन्यत् ॥

इति कृत्यप्रक्रिया

अथ पूर्वकृदन्तम्

ण्वुल्तृचौ ३ । १ । १३३॥

धातोरेतौ स्तः । कर्तरि कृदिति कर्त्रर्थे ॥

युवोरनाकौ ७ । १ । १ ॥

यु वु एतयोरनाकौ स्तः । कारकः, कर्ता ॥

नन्दिग्रहिपचादिभ्यो ल्युणिन्यचः ३ । १ । १३४॥

नन्द्यादेर्युः, ग्रह्यादेर्णिनिः, पचादेरच् स्यात् । नन्दयतीति नन्दनः। जनमर्दयतीति जैनार्दनः । लवणः। ग्राही । स्थायी । मन्त्री । पचादिराकृतिगणः ॥

इगुपधज्ञाप्रीकिरः कः ३ । १ । १३५ ॥ १० ११

एभ्यः कः स्यात् । बुधः । कृशः । ज्ञः । प्रियः । किरः ॥

आतश्चोपसर्गे ३ । १ । १३६ ॥

प्रज्ञः । सुग्लः ॥

गेहे कः ३ । १ । १४४॥

गेहे कर्तरि ग्रहेः कः स्यात् । गृहम् ॥

कर्मण्यण् ३ । २ । १॥

कर्मण्युपपदे धातोरण् प्रत्ययः स्यात् । कुम्भं करोतीति कुम्भकारः ॥

आतोऽनुपसर्गे कः ३ । २ । ३ ॥

आदन्ताद्धातोरनुपसर्गात्कर्मण्युपपदे कः स्यात् । अणोऽपवादः । आतो

लोप इटि च । गोदः । धनदः । कम्बलदः । अनुपसर्गे किम् ? गोसन्दायः । (वा०) मूलविभुजादिभ्यः कः । मूलानि विभुजति मूलविभुजो रथः । आकृतिगणोऽयम्। महीध्रः। कुध्रः।

चरेष्टः ३ । २ । १६ ॥

अधिकरणे उपपदे । कुरुचरः ॥

भिक्षासेनादायेषु च ३ । २ । १७ ॥

भिक्षाचरः । सेनाचरः । आदायेति ल्यबन्तम् आदायचरः ॥

कृञो हेतुताच्छील्यानुलोम्येषु ३ । २ । २० ॥

एषु द्योत्येषु करोतेष्टः स्यात् ॥

अतः कृकमिकंसकुम्भपात्रकुशाकर्णीष्वनव्ययस्य ८ । ३ । ४६ ॥

आदुत्तरस्यानव्ययस्य विसर्गस्य समासे नित्यं सादेशः करोत्यादिषु परेषु । यशस्करी विद्या । श्राद्धकरः । वचनकरः ॥

एजेः खश् ३ । २ । २८ ॥

ण्यन्तादेजेः खश् स्यात् ॥

अरुर्द्विषदजन्तस्य मुम् ६ । ३ । ६७॥

अरुषो द्विषतोऽजन्तस्य च मुमागमः स्यात्खिदन्ते परे न त्वव्ययस्य । शित्त्वाच्छबादिः । जनमेजयतीति जनमेजयः ॥

प्रियवशे वदः खच् ३ । २ । ३८ ॥

प्रियंवदः । वशंवदः ॥

अन्येभ्योऽपि दृश्यन्ते ३ । २ । ७५ ॥

मनिन् क्वनिप् वनिप् विच् एते प्रत्यया धातोः स्युः ॥

नेड्वशि कृति ७ । २ । ८ ॥

वशादेः कृत इण् न स्यात् । शॄ हिंसायाम् ॥ सुशर्मा प्रातरित्वा ॥

विड्वनोरनुनासिकस्याऽऽत् ६ । ४ । ४१ ॥

अनुनासिकस्याऽऽत्स्यात्। विजायत इति विजोवा ॥ ओ अपनयने ॥ अवावा । विच् ॥ रुष रिष हिंसायाम् ॥ रोट् । रेट् । सुगण् ॥

क्विप् च ३ । २ । ७६ ॥

अयमपि दृश्यते। उखास्रत्। पर्णध्वत्। वाहभ्रट्॥

सुप्यजातौ णिनिस्ताच्छील्ये ३ । २ । ७८ ।।

अजात्यर्थे सुपि धातोर्णिनिस्ताच्छील्ये द्योत्ये । उष्णभोजी ॥

मनः ३ । २ । ८२ ॥

सुपि मन्यतेर्णिनिः स्यात् । दर्शनीयमानी ॥

आत्ममाने खश्च ३ । २ । ८३ ॥

स्वकर्मके मनने वर्त्तमानान्मन्यते : सुपि खश् स्यात् चाण्णिनिः ।

पण्डितमात्मानं मन्यते पण्डितम्मन्यः । पण्डितमानी ॥

खित्यनव्ययस्य ६ । ३ । ६६ ॥

खिदन्ते परे पूर्वपदस्य ह्रस्वः । ततो मुम् । कालिम्मन्या ॥

करणे यजः ३ । २ । ८५ ॥

करणे उपपदे भूतार्थे यजेर्णिनिः कर्तरि । सोमेनेष्टवान् सोमयाजी । अग्निष्टोमयाजी ॥

दृशेः क्वनिप् ३ । २ । ९४॥

कर्मणि भूते । पारं दृष्टवान् पारदृश्वा ॥

राजनि युधि कृञः ३ । २ । ९५ ॥

क्वेनिप्स्यात् । युधिरन्तर्भावितण्यर्थः । राजानं योधितवान् राजयुध्वा । राजकृत्वा ॥

सहे च ३ । २ । ९६ ॥

कर्मणीति निवृत्तम्। सह योधितवान् सहयुध्वा । सहकृत्वा ॥

सप्तम्यां जनेर्डः ३ । २ । ९७ ॥

तत्पुरुषे कृति बहुलम् ६ । ३ । १४ ॥

ङेरलुक् । सरसिजम्, सरोजम् ॥

उपसर्गे च संज्ञायाम् ३ । २ । ९९ ॥

प्रजा स्यात्संततौ जने ॥

क्तक्तवतू निष्ठा १ । १ । २६॥

एतौ निष्ठासंज्ञौ स्तः ॥

निष्ठा ३ । २ । १०२ ॥

भूतार्थवृत्तेर्धातोर्निष्ठा स्यात् । तत्र तयोरेवेति भावकर्मणोः क्तः । कर्तरि कृदिति कर्तरि क्तवतु: । उकावितौ । स्नातं मया । स्तुतस्त्वया विष्णुः । विश्वं कृतवान् विष्णुः ॥

रदाभ्यां निष्ठातो नः पूर्वस्य च दः ८ । २ । ४२ ॥

रदाभ्यां परस्य निष्ठातस्य नः स्यात्, निष्ठापेक्षया पूर्वस्य धातोर्दस्य च॥ शॄ हिंसायाम् ॥ ॠत इत् । रपरः । णत्वम् । शीर्णः । भिन्नः । छिन्नः ॥

संयोगादेरातो धातोर्यण्वतः ८। २। ४३॥

निष्ठातस्य नः स्यात् । द्राणः। ग्लानः ॥

ल्वादिभ्यः ८ । २ । ४४ ॥

एकविंशतेर्ल्वादिभ्यः प्राग्वत् । लूनः ॥ ज्या धातुः ॥ ग्रहिज्येति संप्रसारणम् ॥

हलः ६ ६। ४। २ ॥

अङ्गावयवाद्धलः परं यत्संप्रसारणं तदन्तस्य दीर्घः । जीनः ॥

ओदितश्च ८ । २ । ४५ ।

भुजो भुग्नः । टुओश्वि, उच्छूनः ॥

शुषः कः ८ । २ । ५१ ॥

निष्ठातस्य कः ॥ शुष्कः ॥

पचो वः८। २। ५२ ॥

पक्वः ॥ क्षै क्षये ॥

क्षायो मः ८ । २ । ५३ ॥

क्षामः ॥

निष्ठायां सेटि ६ । ४ । ५२ ॥

णेर्लोपः । भावितः । भावितवान् ॥ दृह हिंसायाम् ॥

दृढः स्थूलबलयोः ७ । २ । २० ॥

स्थूले बलवति च निपात्यते ॥

दधातेर्हिः ७ । ४ । ४२ ॥

तादौ किति । हितम् ॥

दो दद् घोः ७ । ४ । ४६ ॥

घुसंज्ञकस्य दा इत्यस्य दथ् स्यात् तादौ किति । चर्त्वम् । दत्तः ।

लिटः कानज्वा ३ । २ । १०६ ॥

क्वसुश्च ३ । २ । १०७॥

लिटः कानच् क्वसुश्च वा स्तः । तानावात्मनेपदम् । चक्राणः ॥

म्वोश्च ८ । २ । ६५ ॥

मान्तस्य धातोर्नत्वं म्वोः परतः । जगन्वान् ॥

लटः शतृशानचावप्रथमासमानाधिकरणे ३ । २ । १२४ ॥

अप्रथमान्तेन समानाधिकरणे लट एतौ वा स्तः । शबादि । पचन्तं चैत्र पश्य ॥

आने मुक् ७ । २ । ८२ ॥

अदन्ताङ्गस्य मुगागमः स्यादाने परे । पचमानं चैत्रं पश्य । लडित्यनुवर्तमाने पुनर्लड् ग्रहणात्प्रथमासामानाधिकरण्येऽपि क्वचित् । सन् द्विजः ॥

विदेः शतुर्वसुः ७ । १ । ३६ ॥

वित्तेः परस्य शतुर्वसुरादेशो वा । विदन् । विद्वान् ॥

तौ सत् ३ । २ । १२७ ।

तौ शतृशानचौ सत्संज्ञौ स्तः ॥

लृटः सद्वा ३ । ३ । १४ ॥

व्यवस्थितविभाषेयम् । तेनाप्रथमासामानाधिकरण्ये प्रत्ययोत्तरपदयोः सम्बोधने, लक्षणहेत्वोश्च नित्यम् । करिष्यन्तं करिष्यमाणं पश्य ॥

आक्वेस्तच्छीलतद्धर्मतत्साधुकारिषु ३ । २ । १३४ ॥

क्विपमभिव्याप्य वक्ष्यमाणाः प्रत्ययास्तच्छीलादिषु कर्तृषु बोध्या: ॥

तृन् ३ । २ । १३५ ॥

कर्ता कटान् ॥

जल्पभिक्षकुट्टलुण्टवृङः षाकन् ३ । २ । १५५ ॥

षः प्रत्ययस्य १ । ३ । ६ ॥

प्रत्ययस्यादिः ष इत्संज्ञः स्यात् । जल्पाकः । भिक्षाकः । कुट्टाकः ।लुण्टाकः । वराकः । वराकी ॥

सनाशंसभिक्ष उः ३ । २ । १६८ ॥

चिकीर्षुः । आशंसुः । भिक्षुः ॥

भ्राजभासधुर्विद्युतोर्जिपृजुग्रावस्तुवः क्विप् ३। २। १७७॥

विभ्राट् । भाः ॥

राल्लोपः ६ । ४ । २१॥

रेफाच्छोर्लोपः क्वौ झलादौ किति । धूः । विद्युत् । ऊर्क् । पूः । दृशिग्रहणस्यापकर्षाज्जवते दीर्घः। जूः । ग्रावस्तुत् । ('क्विब्वचि प्रच्छ्यायतस्तुकटप्रुजुश्रीणां दीर्घोऽसम्प्रसारणं च) । वक्तीति वाक् ॥

च्छोः शूडनुनासिके च ६ । ४ । १९ ॥

सतुक्कस्य छस्य वस्य च क्रमात् श् ऊठ् इत्यादेशौ स्तोऽनुनासिके क्वौ झलादौ च क्ङिति। पृच्छतीति प्राट् । आयतं स्तौतीति आयतस्तूः । कटं प्रवते कटप्रूः । जूरुक्तः । श्रयति हरिं श्रीः ॥

दाम्नीशसयुयुजस्तुतुदसिसिचमिहपतदशनहः करणे ३ । २ । १८२ ॥

दाबादेः ष्ट्रन् स्यात्करणेऽर्थे । दात्यनेन दात्रम् । नेत्रम् ॥

तितुत्रतथसिसुसरकसेषु च ७। २। ९॥

एषां दशानां कृत्प्रत्ययानामिण् न। शस्त्रम्। योत्रेम्। योक्त्रम्। स्तोत्रम्। तत्त्रम्। सेत्रेम्। सेवैत्रम् । मेम्। पत्त्रम्। दंष्ट्रा । ॥

अर्तिलूधूसूखनसहचर इत्रः ३ । २ । १८४॥

अरित्रम् । लवित्रेम्। धुवित्रम्। सवित्रम्। खनित्रेम्। सहित्रम् । चरित्रम् ॥

पुवः संज्ञायाम् ३ । २ । १८५ ॥

पवित्रम् ॥

इति पूर्वकृदन्तम्॥

अथोणादयः

कृवापाजिमिस्वदिसाध्यशूभ्य उण् ॥ करोतीति कारुः । वातीति वायुः । पायुर्गुदम् । जायुरौषधम् । मायुः पित्तम् । स्वादुः । साध्नोति परकार्यमिति साधुः । आशु शीघ्रम् ॥

उणादयो बहुलम् ३ । ३ । १॥

एते वर्तमाने संज्ञायां च बहुलं स्युः । केचिदविहिता अप्यूह्याः ॥ संज्ञासु धातुरूपाणि प्रत्ययाश्च ततः परे । कार्याद्विद्यादनुबन्धमेतच्छास्त्रमुणादिषु ॥

इत्युणादयः ॥

अथोत्तरकृदन्तम्

तुमुन्ण्वुलौ क्रियायां क्रियार्थायाम् ३ । ३ । १० ॥

क्रियार्थायां क्रियायामुपपदे भविष्यत्यर्थे धातोरेतौ मान्तत्वादव्ययत्वम्। कृष्णं द्रष्टं याति । कृष्णं दर्शको याति ॥

कालसमयवेलासु तुमुन् ३ । ३ । १६७ ॥

कालार्थेषूपपदेषु तुमुन् । कालः समयो वेला वा भोक्तुम् ॥

भावे ३ । ३ । १८ ॥

सिंद्धावस्थापन्ने धात्वर्थे वाच्ये धातोर्घञ् । पाकः ॥

अकर्तरि च कारके संज्ञायाम् ३ । ३ । १९॥

कर्तृभिन्ने कारके घञ् स्यात् ॥

घञि च भावकरणयोः ६ । ४ । २७ ॥

रञ्जेर्नलोपः स्यात् । रागः । अनयोः किम् ! रज्यत्यस्मिन्निति रङ्गः ॥

निवासचितिशरीरोपसमाधानेष्वादेश्च कः ३ । ३ । ४१ ॥

एषु चिनोतेर्घञ् आदेश्च ककारः । उपसमाधानं राशीकरणम् । निकायः । कायः । गोमयनिकायः ॥

एरच् ३ । ३ । ५६ ॥

इवर्णान्तादच् । चयः। जयः॥

ॠदोरप् ३ । ३ । ५७॥

ॠवर्णान्तादुवर्णान्ताच्चाप् । केरः । गरः । यवः । लवः । स्तवः । पर्वः ॥

(**घञर्थे कविधानम् ।**) प्रस्थः । विघ्नः ॥

वितः क्रिः ३ । ३ । ८८ ॥

क्रेर्मम् नित्यम् ४। ४। २० ॥

क्रिप्रत्ययान्तान्मप् निर्वृत्तेऽर्थे। पाकेन निर्वृत्तं पक्त्रिमम्। डुवप् उप्त्रिमम् ॥

द्वितोऽथुच् ३ । ३ । ८९ ॥

दुवेषु कम्पने, वेपथुः ॥

यजयाचयतविच्छप्रच्छरक्षो नङ् ३ । ३ । ९० ॥

यज्ञः। याच्ञा । यत्नः । विश्नः । प्रश्नः । रक्ष्णः ॥

स्वपो नन् ३ । ३ । ९१ ॥

स्वप्नः ॥

उपसर्गे घोः किः ३ । ३ । ९२ ॥

प्रधिः । उपधिः ॥

स्त्रियां क्तिन् ३ । ३ । ९४ ॥

स्त्रीलिङ्गे भावे क्तिन् स्यात् । घञोऽपवादः । कृतिः । स्तुतिः । (ॠल्वादिभ्यः क्तिन्निष्ठावद्वाच्यः । तेन नत्वम् । कीर्णिः । लूनिः । धूनिः । पैनिः (संपदादिभ्य क्विप्) । संपत् । विपत् । आपत् । (क्तिन्नपीष्यते) । संपत्तिः । विपत्तिः । आपत्तिः ॥

ऊतियूतिजूतिसातिहेतिकीर्तयश्च ३ । ३ । ९७ ॥

एते निपात्यन्ते ॥

ज्वरत्वरस्त्रिव्यविमवामुपधायाश्च ६ । ४ । २० ॥

एषामुपधावकारयोरूट् अनुनासिके क्वौ झलादौ क्ङिति ॥ अतः क्विप् ।

जूः । तूः। स्रूः । ऊः । मूः ॥

इच्छा ३ । ३ । १०१ ॥

इषेर्निपातोऽयम् ॥

अ प्रत्ययात् ३ । ३ । १०२ ॥

प्रत्ययान्तेभ्यो धातुभ्यः स्त्रियामकारः प्रत्ययः स्यात् । चिकीर्षा । पुत्रकाम्या ॥ ।

गुरोश्च हलः ३ । ३ । १०३ ॥

गुरुमतो हलन्तात्स्त्रियामकारः प्रत्ययः स्यात् । ईहा ॥

ण्यासश्रन्थो युच् ३ । ३ । १०७ ॥

अकारस्यापवादः । कारणा । हारणा ॥

नपुंसके भावे क्तः ३ । ३। ११४॥

ल्युट् च ३ । ३ । ११५ ॥

हसितम्, हसनम् ॥

पुंसि संज्ञायां घः प्रायेण ३ । ३ । ११८ ॥

छादेर्घे ऽद्युपसर्गस्य ६ । ४ । ९६ ॥

द्विप्रभृत्युपसर्गहीनस्य छादेर्ह्रस्वो घे परे। दन्ताश्छाद्यन्तेऽनेनेति दन्तच्छदः। आकुर्वन्त्यस्मिन्नित्याकरः ॥

अवे तृस्त्रोर्घञ् ३ । ३ । १२० ॥

अवतारः कूपादेः । अवस्तारो जवनिका ॥

हलश्च ३ । ३ । १२१ ॥

हलन्ताद् घञ्। घापवादः। रमन्ते योगिनोऽस्मिन्निति रामः। अपमृज्यतेऽनेन व्याध्यादिरित्यपामार्गः॥

ईषदुस्सुषु कृच्छ्राकृच्छ्रार्थेषु खल् ३ । ३ । १२६ ।।

करणाधिकरणयोरिति निवृत्तम् । एषु दुःखसुखार्थेषूपपदेषु खल् तयोरेवेति भावे कर्मणि च । कृच्छ्रे - दुष्करः कटो भवता । अकृच्छ्रे ईषत्करः। सुकरः॥

आतो युच् ३ । ३ । १२८॥

खलोऽपवादः । ईषत्पानः सोमो भवता । दुष्पानः । सुपानः ॥

अलंखल्वोः प्रतिषेधयोः प्राचां क्त्वा ३ । ४ । १८ ।।

प्रतिषेधार्थयोरलंखल्वोरुपपदयोः क्त्वा स्यात् । प्राचां ग्रहणं पूजार्थम् । अमैवाव्ययेनेति नियमान्नोपपदसमासः । दो दद्घोः । अलं दत्त्वा । घुमास्थेतीत्वम् । पीत्वा खलु । अलंखल्वोः किम्? मा कार्षीत् । प्रतिषेधयोः किम् ? अलंकारः ॥

समानकर्तृकयोः पूर्वकाले ३ । ४ । २१ ॥

समानकर्तृकयोर्धात्वर्थयोः पूर्वकाले विद्यमानाद्धातोः क्त्वा स्यात् । भुक्त्वा व्रजति । द्वित्वमतन्त्रम्। भुक्त्वा पीत्वा व्रजति ॥

न क्त्वा सेट् १ । २ । १८ ॥

सेट् क्त्वा किन्न स्यात् । शयित्वा । सेट् किम् ? कृत्वा ॥

रलो व्युपधाद्धलादेः संश्च १ । २ । २६ ॥

इवर्णोवर्णोपधाद्धलादेः रलन्तात्परौ क्त्वासनौ सेटौ वा कितौ स्तः। द्युतित्वा द्योतित्वा। लिखित्वा लेखित्वा। व्युपधात्किम्? वर्तित्वा। रलः किम्? सेवित्वा। हलादेः किम्? एषित्वा। सेट् किम्? भुक्त्वा ॥

उदितो वा ७ । २ । ५६ ॥

उदितः परस्य क्त्व इड्वा। शमित्वा, शान्त्वा । देवित्वा, द्यूत्वा । दधातेर्हिः हित्वा॥

जहातेश्च क्त्वि ७ । ४। ४३ ॥

हित्वा । हाडस्तु - हात्वा ॥

समासे ऽनञ्पूर्वे क्त्वो ल्यप् ७। १ । ३७ ॥

अव्ययपूर्वपदेऽनञ्समासे क्त्वो ल्यबादेशः स्यात् । तुक् । प्रकृत्य । अनञ् किम् ? अकृत्वा ॥

आभीक्ष्ण्ये णमुल् च ३ । ४ । २२ ॥

आभीक्ष्ण्ये द्योत्ये पूर्वविषये णमुल् स्यात् क्त्वा च ॥

नित्यवीप्सयोः ८ । १ । ४ ॥

आभीक्ष्ण्ये वीप्सायां च द्योत्ये पदस्य द्वित्वं स्यात् । आभीक्ष्ण्यं तिङन्तेष्वव्ययसंज्ञकेषु च कृदन्तेषु च । स्मारं स्मारं नमति शिवम् । स्मृत्वा स्मृत्वा। पयम्पायम्। भोजम्भोजम्। श्रावं श्रावम्॥

अन्यथैवंकथमित्थंसु सिद्धाप्रयोगश्चेत् ३ । ४। २७ ॥

एषु कृञो णमुल् स्यात् । सिद्धोऽप्रयोगोऽस्य एवम्भूतश्चेत् कृञ् । व्यर्थत्वात्प्रयोगानर्ह इत्यर्थः । अन्यथाकारम् । एवङ्कारम् । कथङ्कारम् । इत्थङ्कारं भुङ्क्ते । सिद्धेति किम्? शिरोऽन्यथा कृत्वा भुङ्क्ते ॥ इत्युत्तरकृदन्तम् ॥

इति कृदन्तम् ॥

अथ विभक्त्यर्थाः

प्रतिपदिकार्थलिङ्गपरिमाणवचनमात्रे प्रथमा २ । ३ । ४६ ॥

नियतोपस्थितिकः प्रातिपदिकार्थः । मात्रशब्दस्य प्रत्येकं योगः प्रातिपदिकार्थमात्रे लिङ्गमात्राद्याधिक्ये परिमाणमात्रे संख्यामात्रे च प्रथमा स्यात् । प्रातिपदिकार्थमात्रे - उच्चैः । नीचैः । कृष्णः । श्रीः । ज्ञानम् । लिङ्गमात्रे - तटः, तटी, तटम् । परिमाणमात्रे - द्रोणो व्रीहिः । वचनं संख्या । एकः द्वौ बहवः ॥

सम्बोधने च २ । ३ । ४७ ॥

प्रथमा स्यात् । हे राम ।

कर्तुरीप्सिततमं कर्म १ । ४ । ४९ ॥

कर्तुः क्रियया आतुमिष्टतमं कारकं कर्मसंज्ञं स्यात् ॥

कर्मणि द्वितीया २ । ३।२॥

अनुक्ते कर्मणि द्वितीया स्यात् । हरिं भजति । अभिहिते तु कर्मादौ प्रथमा - हरिः सेव्यते । लक्ष्म्या सेवितः ॥

अकथितं च १ । ४ । ५१ ॥

अपादानादिविशेषैरविवक्षितं कारकं कर्मसंज्ञं स्यात् ।

दुह्याच्पच्दण्ड्रुधिप्रच्छिचिब्रूशासुजिमथ्मुषाम् ।

कर्मयुक् स्यादकथितं तथा स्यान्नीहृकृष्वहाम् ॥ १ ॥

गां दोग्धि पयः । बलिं याचते वसुधाम् । तण्डुलानोदनं पचति । गर्गान् शतं दण्डयति । व्रजमवरुणद्धि गाम् । माणवकं पन्थानं पृच्छति । वृक्षमवचिनोति फलानि । माणवकं धर्मं ब्रूते शास्ति वा । शतं जयति देवदत्तम्।

सुधां क्षीरनिधिं मथ्नाति । देवदत्तं शतं मुष्णाति । ग्राममजां नयति हरति कर्षति वहति वा । अर्थनिबन्धनेयं संज्ञा । बलिं भिक्षते वसुधाम् । माणवकं धर्मं भाषते अभिधत्ते वक्तीत्यादि ॥

स्वतन्त्रः कर्ता १ । ४ । ५४ ॥

क्रियायां स्वातन्त्र्येण विवक्षितोऽर्थः कर्ता स्यात् ॥

साधकतमं करणम् १ । ४ । ४२ ॥

क्रियासिद्धौ प्रकृष्टोपकारकं करणसंज्ञं स्यात् ॥

कर्तृकरणयोस्तृतीया २ । ३ । १८ ॥

अनभिहिते कर्तरि करणे च तृतीया स्यात् । रामेण बाणेन हतो वाली ॥ इति तृतीया ।

कर्मणा यमभिप्रैति स सम्प्रदानम् १ । ४। ३२ ॥

दानस्य कर्मणा यमभिप्रैति स सम्प्रदानसंज्ञः स्यात् ॥

चतुर्थी सम्प्रदाने २ । ३। १३॥

विप्राय गां ददाति ॥

नमस्स्वस्तिस्वाहास्वधालंवषड्योगाच्च २ । ३ । १६ ॥

एभिर्योगे चतुर्थी । हरये नमः । प्रजाभ्यः स्वस्ति । अग्नये स्वाहा । पितृभ्यः स्वधा । अलमिति पर्याप्त्यर्थग्रहणम् । तेन दैत्येभ्यो हरिरलं प्रभुः समर्थः शक्त इत्यादि ॥

ध्रुवमपायेऽपादानम् १ । ४। २४॥

अपायो विश्लेषस्तस्मिन्साध्ये यद् ध्रुवमवधिभूतं कारकं तदपादानं स्यात् ॥

अपादाने पञ्चमी २ । ३ । २८ ॥

ग्रामादायाति । धावतोऽश्वात्पततीत्यादि॥

षष्ठी शेषे २। ३ । ५० ॥

कारकप्रातिपदिकार्थव्यतिरिक्तः स्वस्वामिभावादिः सम्बन्धः शेषस्तत्र षष्ठी । राज्ञः पुरुषः । कर्मादीनामपि सम्बन्धमात्रविवक्षायां षष्ठयेव । सतां गतम् । सर्पिषो जानीते । मातुः स्मरति । एधो दकस्योपस्कुरुते । भजे शम्भोश्चरणयोः ॥

आधारोऽधिकरणम् १ । ४ । ४५ ॥

कर्तृकर्मद्वारा तन्निष्ठक्रियाया आधारः कारकमधिकरणं स्यात् ॥

सप्तम्यधिकरणे च २ । ३ । ३६ ॥

अधिकरणे सप्तमी स्यात् चकाराद्दूरान्तिकार्थेभ्य: । औपश्लेषिको वैषयिकोऽभिव्यापकश्चेत्याधारस्त्रिधा । कटे आस्ते । स्थाल्यां पचति । मोक्षे इच्छास्ति । सर्वस्मिन्नात्मास्ति । वनस्य दूरे अन्तिके वा ॥

इति विभक्त्यर्थाः

अथ समासाः

तत्रादौ केवलसमासः। समासः पञ्चधा । तत्र समसनं समासः । स च विशेषसंज्ञाविनिर्मुक्तः केवलसमासः प्रथमः ॥ १ ॥ प्रायेण पूर्वपदार्थप्रधानोऽव्ययीभावो द्वितीयः ॥ २॥ प्रायेणोत्तरपदार्थप्रधानस्तत्पुरुषस्तृतीयः ॥ तत्पुरुषभेदः कर्मधारयः । कर्मधारयभेदो द्विगुः ॥ ३ ॥ प्रायेणान्यपदार्थप्रधानो बहुव्रीहिश्चतुर्थः ॥ ४॥ प्रायेणोभयपदार्थप्रधानो द्वन्द्वः पञ्चमः ॥ ५ ॥

समर्थः पदविधि: २ । १ । १ ॥

पदसम्बन्धी यो 'विधिः स समर्थाश्रितो बोध्यः ॥

प्राक्कडारात्समासः २ । १ । ३ ॥

कडाराः कर्मधारय इत्यतः प्राक् समास इत्यधिक्रियते ॥

सह सुपा २ । १ । ४ ॥

सुप् सुपा सह वा समस्यते ॥ समासत्वात्प्रातिपदिकत्वेन सुपो लुक् । परार्थाभिधानं वृत्तिः । कृत्तद्धितसमासैकशेषसनाद्यन्तधातुरूपाः पञ्च वृत्तयः । वृत्त्यर्थावबोधकं वाक्यं विग्रहः। स च

लौकिकोऽलौकिकश्चेति द्विधा । तत्र पूर्वं भूत इति लौकिकः। 'पूर्व, अम् भूत सु' इत्यलौकिकः । भूतपूर्वः । भूतपूर्वे चरडिति निर्देशात्पूर्वनिपातः । (इवेन समासो विभक्त्यलोपश्च) । वागर्थौ इव वागर्थाविव ॥ इति केवलसमासः ॥

अथाव्ययीभावः

अव्ययीभावः २ । १।५॥

अधिकारोऽयं प्राक् तत्पुरुषात् ॥

अव्ययं विभक्तिसमीपसमृद्धिव्यृद्ध्यर्थाभावात्ययासंप्रतिशब्दप्रादुर्भाव-पश्चाद्यथानुपूर्व्ययौगपद्यसादृश्यसम्पत्तिसाकल्यान्तवचनेषु २। १।६॥

विभक्त्यर्थादिषु वर्तमानमव्ययं सुबन्तेन सह नित्यं समस्यते सोऽव्ययीभावः । प्रायेणाविग्रहो नित्यसमासः, प्रायेणास्वपदविग्रहो वा । विभक्तौ, हरि ङि अधि इति स्थिते ॥

प्रथमानिर्दिष्टं समास उपसर्जनम् १ । २ । ४३ ॥

समासशास्त्रे प्रथमानिर्दिष्टमुपसर्जनसंज्ञं स्यात् ॥

उपसर्जनं पूर्वम् २ । २। ३०॥

समासे उपसर्जनं प्राक् प्रयोज्यम् । इत्यधेः प्राक् प्रयोगः । सुपो लुक् एकदेशविकृतस्यानन्यत्वात्प्रातिपदिकसंज्ञायां स्वाद्युत्पत्तिः । अव्ययीभावश्चेत्यव्ययत्वात्सुपो लुक्। अधिहरि ॥

अव्ययीभावश्च २ । ४ । १८ ॥

अयं नपुंसकं स्यात् ॥

नाव्ययीभावादतोऽम्त्वपञ्चम्याः २ । ४। ८३ ॥

अदन्तादव्ययीभावात्सुपो न लुक्, तस्य पञ्चमीं विना अमादेशश्च स्यात् ॥ गाः पातीति गोपास्तस्मिन्नित्यधिगोपम् ॥

तृतीयासप्तम्योर्बहुलम् २ । ४ । ८४ ॥

अदन्तादव्ययीभावात्तृतीयासप्तम्योर्बहुलमम्भावः स्यात् । अधिगोपम्, अधिगोपेन, अधिगोपे वा । कृष्णस्य समीपम् उपकृष्णम् । मद्राणां समृद्धिः सुमद्रम्। यवनानां व्यृद्धिर्दुर्यवनम् । मक्षिकाणामभावो निर्मक्षिकम् । हिमस्यात्ययो ऽतिहिमम् । निद्रसंप्रति न युज्यत इत्यतिनिद्रम् । हरिशब्दस्य प्रकाश इतिहरि । विष्णोः पश्चादनुविष्णु । योग्यतावीप्सापदार्थानतिवृत्तिसादृश्यानि यथार्थाः। रूपस्य योग्यमनुरूपम्। अर्थमर्थं प्रति प्रत्यर्थम् । शौक्तिमनतिक्रम्य यथाशक्ति ॥

अव्ययीभावे चाकाले ६ । ३ । ८१ ॥

सहस्य सः स्यादव्ययीभावे न तु काले । हरे? सादृश्यं सहरि । ज्येष्ठस्यानुपूर्व्येणेत्यनुज्येष्ठम्। चक्रेणयुगपत् सचक्रम् । सदृशः सख्या ससखि। क्षेत्राणां संपत्तिः सक्षत्रम् । 'तृणमप्यपरित्यज्य सतृणमत्ति । अग्निग्रन्थपर्यन्तमधीते साग्नि ॥

नदीभिश्च २ । १ । २० ॥

नदीभिः सह संख्या समस्यते । (समाहारे चायमिष्यते) । पञ्चगङ्गम्। द्वियमुनम् ॥

तद्धिताः ४ । १ । ७६ ॥

आपञ्चमसमाप्तेरधिकारोऽयम् ॥

अव्ययीभावे शरत्प्रभृतिभ्यः ५ । ४ । १०७ ॥

शरदादिभ्यष्टच् स्यात्समासान्तोऽव्ययीभावे । शरदः समीपमुपशरदम् । प्रतिविपाशम् । (जराया जरश्च ।) उपजरसमित्यादि ॥

अनश्च ५ । ४ । १०८ ॥

अन्नन्तादव्ययीभावाट्टच् स्यात् ॥

नस्तद्धिते ६ । ४ । १४४॥

नान्तस्य भस्य टेर्लोपस्तद्धिते। उपराजम्। अध्यात्मम्॥ । । ॥

नपुंसकादन्यतरस्याम् ५। ४ । १०९ ॥

अन्नन्तं यत् क्लीबं तदन्तादव्ययीभावाट्टज्वा स्यात् । उपचर्मम्। उपचर्म ॥

झयः ५ । ४ । १११॥

झयन्तादव्ययीभावाट्टज्वा स्यात् । उपसमिधम् । उपसमित् ॥

इत्यव्ययीभावः

अथ तत्पुरुषः

तत्पुरुषः २ । १ । २२ ॥

अधिकारोऽयं प्राग्बहुव्रीहेः ॥

द्विगुश्च २ । १ । २३ ॥

द्विगुरपि तत्पुरुषसंज्ञकः स्यात् ॥

द्वितीया श्रितातीतपतितगतात्यस्तप्राप्तापन्नैः २ । १ । २४ ॥

द्वितीयान्तं श्रितादिप्रकृतिकैः सुबन्तैः सह वा समस्यते स च तत्पुरुषः। कृष्णं श्रितः कृष्णश्रित इत्यादि ॥

तृतीया तत्कृतार्थेन गुणवचनेन २। १ । ३० ॥

तृतीयान्तं तृतीयान्तार्थकृतगुणवचनेनार्थेन च सह वा प्राग्वत् । शङ्कुलया खण्डः शङ्कुलाखण्डः। धौन्येनार्थो धान्यार्थः । तत्कृतेति किम् ? अक्ष्णा काणः ।।

कर्तृकरणे कृता बहुलम् २। १ । ३२ ॥

कर्तरि करणे च तृतीया कृदन्तेन बहुलं प्राग्वत् । हरिणा त्रातो हरित्रातः । नखैर्भिन्नो नखभिन्नः । (प०) कृद्ग्रहणे गतिकारकपूर्वस्यापि ग्रहणम् । नखनिर्भिन्नः ॥

चतुर्थी तदर्थार्थबलिहितसुखरक्षितैः २ । १ । ३६॥

चतुर्थ्यन्तार्थाय यत् तद्वाचिना अर्थादिभिश्च चतुर्थ्यन्तं वा प्राग्वत् । यूपाय दारु यूपदारु । (तदर्थेन प्रकृतिविकृतिभाव एवेष्टः) । तेनेह न - रन्धनाय स्थाली। (अर्थेन नित्यसमासो विशेष्येलिङ्गता चेति वक्तव्यम्) । द्विजार्थः सूपः । द्विजार्था यवागूः । द्विजार्थं पयः । भूतबलिः । गोहितम् । गोसुखम्। गोरक्षितम् ॥

पञ्चमी भयेन २। १ । ३७ ॥

चोराद्भयं चोरभयम् ॥

स्तोकान्तिकदूरार्थकृच्छ्राणि तेन २। १ । ३९ ॥

पञ्चम्याः स्तोकादिभ्यः ६ । ३ । २ ॥

अलुगुत्तरपदे । स्तोकान्मुक्तः । अन्तिकादागतः । अभ्याशादागतः । दूरादागतः । कृच्छ्रादागतः ॥

षष्ठी २ । २ । ८ ॥

सुबन्तेन प्राग्वत् । राजपुरुषः ॥

पूर्वापराधरोत्तरमेकदेशिनैकाधिकरणे २ । २ । १ ॥

अवयविना सह पूर्वादयः समस्यन्ते एकत्वसंख्याविशिष्टश्चेदवयवी । षष्ठीसमासापवादः । पूर्वं कायस्य पूर्वकायः । अपरकायः । एकाधिकरणे किम् ? पूर्वश्छात्राणाम् ॥

अर्धं नपुंसकम् २ । २ । २॥

समांशवाच्यर्धशब्दो नित्यं क्लीबे स प्राग्वत् । अर्धं पिप्पल्याः अर्धपिप्पली ॥

सप्तमी शौण्डैः २ । १ । ४० ॥

सप्तम्यन्तं शौण्डादिभिः प्राग्वत् । अक्षेषु शौण्डः अक्षशौण्ड इत्यादि । द्वितीयातृतीयेत्यादियोगविभागादन्यत्रापि तृतीयादिविभक्तीनां प्रयोगवशात्समासो ज्ञेयः ॥

दिक्संख्ये संज्ञायाम् २ । १ । ५० ॥

संज्ञायामेवेति नियमार्थं सूत्रम् । पूर्वेषुकामशमी । सप्तर्षयः । तेनेह न - उत्तरा वृक्षाः । पञ्च ब्राह्मणाः ॥

तद्धितार्थोत्तरपदसमाहारे च २ । १ । ५१ ॥

तद्धितार्थे विषये उत्तरपदे च परतः समाहारे च वाच्ये दिक्संख्ये प्राग्वत्। पूर्वस्यां शालायां भवः – पूर्वा शाला इति समासे जाते (सर्वनाम्नो वृत्तिमात्रे पुंवद्भावः) ॥

दिक्पूर्वपदादसंज्ञायां ञः ४। २ । १०७॥

अस्माद्भवाद्यर्थे ञः स्यादसंज्ञायाम् ॥

तद्धितेष्वचामादेः ७ । २ । ११७ ॥

ञिति णिति च तद्धितेष्वचामादेरचो वृद्धिः स्यात् । यस्येति च । पौर्वशालः ॥ पञ्च गावो धनं यस्येति त्रिपदे बहुव्रीहौ । (द्वन्द्वतत्पुरुषयोरुत्तरपदे नित्यसमासवचनम्) ॥

गोरतद्धितलुकि ५ । ४ । ९२ ॥

गोऽन्तात्तत्पुरुषाट्टच् स्यात् समासान्तो न तु तद्धितलुकि ॥ पञ्चगवधनः ॥

तत्पुरुषः समानाधिकरणः कर्मधारयः १ । २ । ४२ ॥

संख्यापूर्वो द्विगुः २ ।१। ५२ ॥

तद्धितार्थेत्यत्रोक्तस्त्रिविधः संख्यापूर्वो द्विगुसंज्ञः स्यात् ॥

द्विगुरेकवचनम् २ । ४ । १॥

द्विग्वर्थ: समाहार एकवत्स्यात् ॥

स नपुंसकम् २ । ४ । १७ ॥

समाहारे द्विगुर्द्वन्द्वश्च नपुंसकं स्यात् । पञ्चानां गवां समाहारः पञ्चगवम् ॥

विशेषणं विशेष्येण बहुलम् २। १ । ५७ ॥

भेदेकं भेद्येन समानाधिकरणेन बहुलं प्राग्वत्। नीलमुत्पलं नीलोत्पलम् । बहुलग्रहणात्क्वचिन्नित्यम् – कृष्णसर्पः । क्वचिन्न - रामो जामदग्न्यः ॥

उपमानानि सामान्यवचनैः २ । १ । ५५ ॥

घन इव श्यामो घनश्याम (शाकपार्थिवादीनां सिद्धये उत्तरेपदलोपस्योपसंख्यानम्) । शाकप्रियः पार्थिवः शौकपार्थिवः । देवपूजको ब्राह्मणो देवब्राह्मणः ॥

नञ् २। २ । ६ ॥

नञ् सुपा सह समस्यते ॥

नलोपो नञः ६ । ३ । ७३ ॥

नञो नस्य लोप उत्तरपदे । न ब्राह्मणः अब्राह्मणः ॥

तस्मान्नुडचि ६ । ३ । ७४ ॥

लुप्तनकारान्नञ उत्तरपदस्याजादेर्नुडागमः स्यात् । अनश्वः । नैकधेत्यादौ तु नशब्देन सह सुप्सुपेति समासः ॥

कुगतिप्रादयः २ । २ । १८ ॥

एते समर्थेन नित्यं समस्यन्ते । कुत्सितः पुरुष: कुपुरुषः ॥

ऊर्यादिच्विडाचश्च १ । ४ । ६१ ॥

ऊर्यादयश्च्व्यन्ता डाजन्ताश्च क्रियायोगे गतिसंज्ञाः स्युः ।ऊरीकृत्य। शुक्लीकृत्य। पटपटाकृत्य । सुपुरुषः ॥ (प्रादयो गताद्यर्थे प्रथमया ।) प्रगत आचार्य: प्राचार्य: । (अत्यादयः क्रान्ताद्यर्थे द्वितीयया ।) अतिक्रान्तो मालामिति विग्रहे-

एकविभक्ति चापूर्वनिपाते १ । २ । ४४ ॥

विग्रहे यन्नियतविभक्तिकं तदुपसर्जनसंज्ञं स्यान्न तु तस्य पूर्वनिपातः ॥

गोस्त्रियोरुपसर्जनस्य १ । २ । ४८ ॥

उपसर्जनं यो गोशब्दः स्त्रीप्रत्ययान्तं च तदन्तस्य प्रातिपदिकस्य ह्रस्वः स्यात् । अतिमालः। (अवादयः क्रुष्टाद्यर्थे तृतीयया ।) अवक्रुष्टः कोकिलयाअवकोकिलः । (पर्यादयो ग्लानाद्यर्थे चतुर्थ्या ।) परिग्लानोऽध्ययनाय पर्यध्ययनः । (निरादयः क्रान्ताद्यर्थे पञ्चम्या ।) निष्क्रान्तः कौशम्ब्याः - निष्कौशाम्बिः ॥

तत्रोपपदं सप्तमीस्थम् ३ । १ । ९२ ॥

सप्तम्यन्ते पदे कर्मणीत्यादौ वाच्यत्वेन स्थितं यत्कुम्भादि तद्वाचकं पदमुपपदसंज्ञं स्यात् ॥

उपपदमति २ । २ । १९॥

उपपदं सुबन्तं समर्थेन नित्यं समस्यते । अतिङन्तश्चायं समासः । कुम्भं करोतीति कुम्भकारः । अतिङ् किम् ? मा भवान् भूत् । माङिलुङिति सप्तमीनिर्देशान्माङुपपदम्। (प०) गतिकारकोपपदानां कृद्भिः सह समासवचनं प्राक् सुबुत्पत्तेः । व्याघ्री । अश्वंक्रीती । कच्छपीत्यादि ॥

तत्पुरुषस्याङ्गुलेः संख्याव्ययादेः ५ । ४ । ८६ ॥

संख्याव्ययादेरङ्गुल्यन्तस्य समासान्तो ऽच् स्यात् । द्वे अङ्गुली प्रमाणमस्य द्व्यङ्गुलम्॥ निर्गतमङ्गुलिभ्यो निरङ्गुलम् ॥

अहः सर्वैकदेशसंख्यातपुण्याच्च रात्रेः ५ । ४ । ८७ ॥

एभ्यो रात्रेरच् स्याच्चात्संख्याव्ययादेः । अहर्ग्रहणं द्वन्द्वार्थम् ॥

रात्राह्नाहाः पुंसि २ । ४। २९ ॥

एतदन्तौ द्वन्द्वतत्पुरुषौ पुंस्येव । अहश्च रात्रिश्चाहोरात्रः । सर्वरात्रः संख्यातरात्रः। (संख्यापूर्वं रात्रं क्लीबम्) । द्विरात्रम् । त्रिरात्रम् ॥

राजाहः सखिभ्यष्टच् ५ । ४ । ९१ ॥

एतदन्तात्तत्पुरुषाट्टच् स्यात् । परमराजः ॥

आन्महतः समानाधिकरणजातीययोः ६ । ३ । ४६ ॥

महत आकारोऽन्तादेशः स्यात्समानाधिकरणे उत्तरपदे जातीये च परे । महाराजः । प्रकारवचने जातीयर् । महाप्रकारो महाजातीयः ॥

द्व्यष्टनः संख्यायामबहुव्रीह्यशीत्योः ६ । ३ । ४७॥

औत्स्यात् । द्वौ च दश च द्वादश । अष्टाविंशतिः ॥

त्रयः ६ | ३ | ४८ ॥

त्रयोदश । त्रयोविंशतिः। त्रयस्त्रिंशत् ॥

परवल्लिङ्गं द्वन्द्वतत्पुरुषयोः २ । ४ । २६ ॥

एतयोः परपदस्येव लिङ्गं स्यात् । कुक्कुटमयूर्याविमे । मयूरीकुक्कुटाविमौ । अर्धपिप्पली । (द्विगुप्राप्तापन्नालम्पूर्वगतिसमासेषु प्रतिषेधो वाच्यः।) पञ्चसु कपालेषु संस्कृतः पञ्चकपालः पुरोडाशः ॥

प्राप्तापन्ने च द्वितीयया २ । २ । ४ ॥

समस्येते । अकारश्चानयोरन्तादेशः । प्राप्तो जीविकां प्राप्तजीविकः । आपन्नजीविकः। अलं कुमार्यै - अलंकुमारिः । अंत एव ज्ञापकात्समासः । निष्कौशाम्बिः ॥

अर्धर्चाः पुंसि च २ । ४। ३१ ॥

अर्धर्चादयः शब्दाः पुंसि क्लीबे च स्युः । अर्धर्चः । अर्धर्चम्। एवं ध्वजतीर्थशरीरमण्डपयूपदेहाङ्कुशपात्रसूत्रादयः । सामान्ये नपुंसकम् । मृदु पचति । प्रातः कमनीयम् ॥

इति तत्पुरुषः

अथ बहुव्रीहिः

शेषो बहुव्रीहिः २ । २ । २३ ॥

अधिकारोऽयं प्राग्द्वन्द्वात् ॥

अनेकमन्यपदार्थे २ । २॥ २४॥

अनेकं प्रथमान्तमन्यस्य पदस्यार्थे वर्तमानं वा समस्यते स बहुव्रीहिः ॥

सप्तमीविशेषणे बहुव्रीहौ २ । २ । ३५ ।।

सप्तम्यन्तं विशेषणं च बहुव्रीहौ पूर्वं स्यात् । अत एव ज्ञापकाद्व्यधिकरणपदो बहुव्रीहिः ॥

हलदन्तात्सप्तम्याः संज्ञायाम् ६ । ३ । ९ ॥

हलन्ताददन्ताच्च सप्तम्या अलुक् । कण्ठेकालः । प्राप्तमुदकं यं स प्राप्तोदको ग्रामः। ऊढरथोऽनड्वान् । उपहृतपशू रुद्रः । उद्धृतौदना स्थाली । पीताम्बरो हरिः । वीरपुरुषको ग्रामः । (प्रादिभ्यो धातुजस्य वाच्यो वा चोत्तरपदलोपः।) प्रपतितपर्णः, प्रपर्णः । (नञोऽस्त्यर्थानां वाच्यो वा चोत्तरपदलोपः ।) अविद्यमानपुत्रः, अपुत्रः ॥

स्त्रियाः पुंवद्भाषितपुंस्कादनूङ्समानाधिकरणे स्त्रियामपूरणीप्रियादिषु ६ । ३ । ३४ ॥

उक्त पुंस्कादनूङ् ऊडोऽभावोऽस्यामिति बहुव्रीहिः । निपातनात्पञ्चम्या अलुक् षष्ठ्याश्च लुक् । तुल्ये प्रवृत्तिनिमित्ते यदुक्त पुंस्कं तस्मात्पर ऊडोऽभावो यत्र तथाभूतस्य स्त्रीवाचकशब्दस्य पुंवाचकस्येव रूपं स्यात् समानाधिकरणे स्त्रीलिङ्गे उत्तरपदे न तु पूरण्यां प्रियादौ च परतः । गोस्त्रियोरिति ह्रस्वः चित्रगुः । रूपवद्भार्यः । अनूङ् किम् ? वामोरूभार्यः ॥ पूरण्यां तु-

अप्पूरणीप्रमाण्योः ५। ४। ११६ ॥

पूरणार्थप्रत्ययान्तं यत्स्त्रीलिङ्गं तदन्तात्प्रमाण्यन्ताच्च बहुव्रीहेरप्स्यात् । कल्याणी पञ्चमी यासां रात्रीणां ताः कल्याणीपञ्चमा रात्रयः । स्त्री प्रमाणी यस्य स स्त्रीप्रमाणः । अप्रियादिषु किम् ? कल्याणीप्रिय इत्यादि ॥

बहुव्रीहौ सक्थ्यक्ष्णोः स्वाङ्गात्षच् ५ । ४। ११३॥

स्वाङ्गवाचिसक्थ्यक्ष्यन्ताद्बहुव्रीहेः षच् स्यात् । दीर्घसक्थः । जलजाक्षी । स्वाङ्गात्किम् ? दीर्घसक्थि शकटम् । स्थूलाक्षा वेणुयष्टिः । अक्ष्णोऽदर्शनादिति वक्ष्यमाणोऽच् ॥

द्वित्रिभ्यां ष मूर्ध्नः ५। ४। ११५ ॥

आभ्यां मूर्धः षः स्याद्बहुव्रीहौ । द्विमूर्धः । त्रिमूर्धः ॥

अन्तर्बहिर्भ्यां च लोम्नः ५ । ४ । ११७ ॥

आभ्यां लोम्नोऽप्स्याद्बहुव्रीहौ । अन्तर्लोमः । बहिर्लोमः ॥

पादस्य लोपो ऽहस्त्यादिभ्यः ५ । ४ । १३८ ॥

हस्त्यादिवर्जितादुपमानात्परस्य पादशब्दस्य लोपः स्याद्बहुव्रीहौ । व्याघ्रस्येव पादावस्य व्याघ्रैपात्। अहस्त्यादिभ्यः किम् ? हस्तिपादः । कुसूलपादः ॥

संख्यासुपूर्वस्य ५ । ४ । १४० ॥

पादस्य लोपः स्यात्समासान्तो बहुव्रीहौ । द्विपात्। सुपात् ॥

उद्विभ्यां काकुदस्य ५ । ४ । १४८ ॥

लोपः स्यात् । उत्काकुत्। विकाकुत् ॥

पूर्णाद्विभाषा ५ । ४ । १४९॥

पूर्णकाकुत् । पूर्णकाकुदः ॥

सुहृद्दुर्हृदौ मित्रामित्रयोः ५ । ४ । १५० ॥

सुदुर्भ्यां हृदयस्य हृद्भावो निपात्यते । सुहृन्मित्रम् । दुर्हृदमित्रः ॥

उरःप्रभृतिभ्यः कप् ५ । ४। १५१ ॥

सोऽपदादौ ८ । ३ । ३८ ॥

पाशकल्पककाम्येषु विसर्गस्य सः ॥

कस्कादिषु च ८ । ३ । ४८ ।

एष्विण उत्तरस्य विसर्गस्य षोऽन्यस्य तु सः । इति सः । व्यूढोरस्कः ॥

इणः षः ८ । ३ । ३९॥

इण उत्तरस्य विसर्गस्य षः पाशकल्पककाम्येषु परेषु । प्रियसर्पिष्कः ॥

निष्ठा २ । २ । ३६ ॥

निष्ठान्तं बहुव्रीहौ पूर्वं स्यात् । युक्तयोगः ॥

शेषाद्विभाषा ५ । ४ । १५४॥

अनुक्तसमासान्ताद्बहुव्रीहेः कब्वा । महायशस्कः, महायशाः ॥ इति बहुव्रीहिः ॥

अथ द्वन्द्वः

चार्थे द्वन्द्वः २ । २ । २९॥

अनेकं सुबन्तं चार्थे वर्तमानं वा समस्यते स द्वन्द्वः । समुच्चयान्वाचयेतरेतरयोगसमाहाराश्चार्थाः। तत्र 'ईश्वरं गुरुं च भजस्व' इति परस्परनिरपेक्षस्यानेकस्यैकस्मिन्नन्वयः समुच्चयः। 'भिक्षामट गां चानय' इत्यन्यतरस्यानुषङ्गिकत्वेनान्वयोऽन्वाचयः अनयोरसामर्थ्यात्समासो न। 'धवखदिरौ छिन्धि' इति मिलितानामन्वय इतरेतरयोगः। ‘संज्ञापरिभाषम्' इति समूहः समाहारः ॥

राजदन्तादिषु परम् २ । २ । ३१ ॥

एषु पूर्वप्रयोगार्हं परं स्यात् । दन्तानां राजानो राजदन्ताः । (धर्मादिष्वनियमः ।) अर्थधर्मौ । धर्मार्थावित्यादि ॥

द्वन्द्वे घि २ । २ । ३२॥

द्वन्द्वे घिसंज्ञं पूर्वं स्यात् । हरिश्च हरश्च हरिहरौ ॥

अजाद्यदन्तम् २ । २ । ३३ ॥

द्वन्द्वे पूर्वं स्यात् । ईशकृष्णौ ॥

अल्पाच्तरम् २ । २ । ३४ ॥

शिवकेशवौ ॥

पिता मात्रा १ । २ । ७० ॥

मात्रा सहोक्तौ पिता वा शिष्यते। माता च पिता च पितरौ मातापितरौ वा॥

द्वन्द्वश्च प्राणितूर्यसेनाङ्गानाम् २।४। २ ॥

एषां द्वन्द्व एकवत्। पाणिपादम् । मार्दङ्गिकवैणविकम्। रथिकाश्वारोहम् ॥

द्वन्द्वाच्चुदषहान्तात्समाहारे ५ । ४ । १०६ ॥

चवर्गान्ताद्दषहान्ताच्च द्वन्द्वाट्टच् स्यात्समाहारे । वाक् च त्वक् च वाक्त्वचम्। त्वक्स्रजम्। शमीदृषदम् । वक्त्विषम् । छत्रोपानहम्। समाहारे किम् ? प्रावृट्शरदौ ॥

इति द्वन्द्वः

अथ समासान्ताः

ऋक्पूरब्धूः पथामानक्षे ५ । ४ । ७४ ॥

अ अनक्षे इतिच्छेदः । ऋगाद्यन्तस्य समासस्य अप्रत्ययो ऽन्तावयवोऽक्षे या धूस्तदन्तस्य तु न । अर्धर्चः । विष्णुपुरम् । विमलापं सरः । राजधुरा । अक्षे तु अक्षधूः । दृढधूरक्षः । सखिपथः । रम्यपथो देशः ॥

अक्ष्णोऽदर्शनात् ५ । ४। ७६ ॥

अचक्षुः पर्यायादक्ष्णोऽच् स्यात्समासान्तः । गवामक्षीव गवाक्षः ॥

उपसर्गादध्वनः ५ । ४ । ८५ ॥

प्रगतोऽध्वानं प्रावोरथः ॥

न पूजनात् ५ । ४ । ६९ ॥

पूजनार्थात्परेभ्यः समासान्ता न स्युः । सुराजा । अतिराजा ॥

इति समासान्ताः

बोधप्रश्नाः-

- वाऽसरूपोऽस्त्रियाम् इत्यस्यार्थः कः?
- एधितव्यमित्यत्र कः प्रत्ययः?
- चेयम् इत्यत्र कः प्रत्ययः?
- समासः कतिधा?
- पूर्वपदार्थप्रधानः कः?
- उत्तरपदार्थप्रधानः कः?
- बहुव्रीहिविधायकसूत्रं किम्?

- द्वन्द्वविधायकसूत्रं किम्?
- कारकाणां परिचयो देयः।
- प्रथमाविभक्तिवधायकं सूत्रं किम्?
- कर्तृसंज्ञाविधायकं सूत्रं किम्?
- कर्मसंज्ञाविधायकं सूत्रं किम्?
- संप्रदानसंज्ञाविधायकं सूत्रं किम्?

सारांशः-

१.लघुसिद्धान्तकौमुदीग्रन्थस्य परिचयः प्राप्तः।

२. विशेषतः कृत्यप्रक्रिया, पूर्वकृदन्तम्, उणादिप्रकरणम्, उत्तरकृदन्तम्, विभक्त्यर्थः, समास इत्येतेषां ज्ञानमभूत्।

३. पाणिनीयव्याकरणस्य उपर्युक्तप्रकरणे प्रवेशः प्राप्तः।

संदर्भग्रन्थसूची-

१.लघुसिद्धान्तकौमुदी, वरदराजाचार्यः, गीताप्रेस

सहायकग्रन्थसूची-

१.भैमीव्याख्या, भीमसेन जोशी, भैमीप्रकाशन

खण्डः - ग

पाठसंरचना-

- प्रस्तावना
- उद्देश्यम्
- मूलपाठः
- बोधप्रश्नाः
- सारांशः
- सन्दर्भग्रन्थसूची
- सहायकग्रन्थसूची

प्रस्तावना-

लघुसिद्धान्तकौमुद्याः तद्धितप्रकरणमारभ्य स्त्रीप्रत्ययप्रकरणान्तभागः अस्मिन् खण्डे निर्धारितः। अस्मिन् भागे तु विशेषतः अपत्यप्रत्ययः, रक्ताद्यर्थकः, चातुरर्थिकः, शैषिकः, विकारार्थकः, ठगधिकारः, यदधिकारः इत्यादयः प्रत्ययाः निरूप्यन्ते। स्त्रीप्रत्ययश्च अत्रैव पाठ्यते। तत्र तत्र च सूत्राणां दलकृत्यमपि निरूपितम्।

२.उद्देश्यम्-

१.लघुसिद्धान्तकौमुदीग्रन्थस्य परिचयसम्पादनम्।

२. विशेषतः अपत्यप्रत्ययः, रक्ताद्यर्थकः, चातुरर्थिकः, शैषिकः, विकारार्थकः, ठगधिकारः, यदधिकारः इत्येतेषां ज्ञानम् ।

३. पाणिनीयव्याकरणस्य उपर्युक्तप्रकरणे प्रवेशः।.

अथ तद्धिताः

तत्रादौ साधारणप्रत्ययाः

समर्थानां प्रथमाद्वा ४। १ । ८२ ॥

इदं पदत्रयमधिक्रियते प्राग्दिश इति यावत् ॥

अश्वपत्यादिभ्यश्च ४ । १ । ८४ ॥

एभ्योऽण् स्यात्प्राग्दीव्यतीयेष्वर्थेषु । अश्वपतेरपत्यादि अश्वपतम्। गाणपतम् ॥

दित्यदित्यादित्यपत्युत्तरपदाण्ण्यः ४। १ । ८५ ॥

दित्यादिभ्यः पत्युत्तरपदाच्च प्राग्दीव्यतीयेष्वर्थेषु ण्यः स्यात् । अणोऽपवादः । दितेरपत्यं दैत्यः । अदितेरादित्यस्य वा —

हलो यमां यमि लोपः ८ । ४ । ६४ ॥

हल: परस्य यमो लोपः स्याद् वा यमि । इति यलोपः । आदित्यः । प्राजापत्यः (देवाद्यञञ) । दैव्यम् । दैवम् । (बहिषष्टिलोपो यञ्च) । बाह्य: । (ईकक्) ॥

किति च ७ । २ । ११८॥

किति तद्धिते चाचामादेरचो वृद्धिः स्यात् । 'बाहीकः । (गोरेजादिप्रसङ्गे यत् ।) गोरपत्यादि गव्यम्॥

उत्सादिभ्योऽञ् ४। १ । ८६॥

औत्सः ॥

इत्यपत्यादिविकारान्तार्थसाधारणप्रत्ययाः

अथापत्याधिकारः

स्त्रीपुंसाभ्यां नञ्स्नञौ भवनात् ४। १ । ८७ ॥

धान्यानां भवन इत्यतः प्रागर्थेषु स्त्रीपुंसाभ्यां क्रमान्नञ्स्नञौ स्तः । स्त्रैणः। पौंस्नः ॥

तस्यापत्यम् ४। १। ९२॥

षष्ठ्यन्तात्कृतसन्धेः समर्थादपत्येऽर्थे उक्ता वक्ष्यमाणाश्च प्रत्यया वा स्युः ॥

ओर्गुणः ६ । ४ । १४६ ॥

उवर्णान्तस्य भस्य गुणस्तद्धिते । उपगोरपत्यमौपगवः । आश्वपतः । दैत्यः । औत्सः । स्त्रैणः । पौंस्नः॥

अपत्यं पौत्रप्रभृति गोत्रम् ४। १ । १६२ ॥

अपत्यत्वेन विवक्षितं पौत्रादि गोत्रसंज्ञं स्यात् ॥

एको गोत्रे ४। १ । ९३ ॥

गोत्रे एक एवापत्यप्रत्ययः स्यात् । उपगोर्गोत्रापत्यमौपगवः ॥

गर्गादिभ्यो यञ् ४। १ । १०५ ॥

गोत्रापत्ये । गर्गस्य गोत्रापत्यं गार्ग्यः । वात्स्यः ॥

यञञोश्च २ । ४ । ६४॥

गोत्रे यद्यञन्तमञन्तं च तदवयवयोरेतयोर्लुक् स्यात्तत्कृते बहुत्वे न तु स्त्रियाम् । गर्गाः । वत्साः ॥

जीवति तु वंश्ये युवा ४। १ । १६३ ॥

वंश्ये पित्रादौ जीवति पौत्रादेर्यदपत्यं चतुर्थादि तद्युवसंज्ञमेव स्यात् ॥

गोत्राद्यून्यस्त्रियाम् ४। १ । ९४ ।।

यून्यपत्ये गोत्रप्रत्ययान्तादेव प्रत्ययः स्यात् स्त्रियां तु न युवसंज्ञा ॥

यञिञोश्च ४। १ । १०१ ॥

गोत्रे यौ यञिञौ तदन्तात्फक् स्यात् ॥

आयनेयीनीयियः फढखछ्घां प्रत्ययादीनाम् ७ । १ । २ ॥

प्रत्ययादेः फस्य आयन्, ढस्य एय्, खस्य ईन्, छस्य ईय्, घस्य इय्, एते स्युः । गर्गस्य युवापत्यं गार्ग्यायणः । दाक्षायणः ॥

अत इञ् ४। १ । ९५ ॥

अपत्येऽर्थे । दाक्षिः ॥

बाह्वादिभ्यश्च ४। १ । ९६ ॥

बाहविः । औडुलोमिः । (लोम्नोऽपत्येषु बहुष्वकारो वक्तव्यः ।) उडुलोमाः । आकृतिगणोऽयम्॥

अनृष्यानन्तर्ये बिदादिभ्योऽञ् ४। १ । १०४ ॥

एभ्योऽञ् गोत्रे ये त्वत्रानृषयस्तेभ्योऽपत्येऽन्यत्र तु गोत्रे। बिदस्य गोत्रं बैदः। बैदौ। बिंदाः। पुत्रस्यापत्यं पौत्रः । पौत्रौ । पौत्रः । एवं दौहित्रादयः ॥

शिवादिभ्योऽण् ४। १ । ११२ ॥

अपत्ये । शैवः । गाङ्गः ॥

ऋष्यन्धकवृष्णिकुरुभ्यश्च ४। १ । ११४ ॥

ऋषिभ्यः - वासिष्ठः। वैश्वामित्रः। अन्धकेभ्यः-श्वाफल्कः। वृष्णिभ्यः–वासुदेवः। कुरुभ्यः- नाकुलः। साहदेवः॥

मातुरुत्संख्यासंभद्रपूर्वायाः ४ । १ । ११५ ॥

संख्यादिपूर्वस्य मातृशब्दस्योदादेशः स्यादण् प्रत्ययश्च । द्वैमातुरः । षण्मातुरः । सांमातुरः । भाद्रमातुरः ॥

स्त्रीभ्यो ढक् ४। १ । १२० ॥

स्त्रीप्रत्ययान्तेभ्यो ढक् । वैनतेयः ॥

कन्यायाः कनीन च ४। १ । ११६ ॥

चादण् । कानीनो व्यासः कर्णश्च ॥

राजश्वशुराद्यत् ४। १ । १३७ ॥

(राज्ञो जातावेवेति वाच्यम्) ।

ये चाभावकर्मणोः ६ । ४ । १६८ ॥

यादौ तद्धिते परेऽन् प्रकृत्या स्यान्न तु भावकर्मणोः । राजन्यः । जातावेवेति किम् ?

अन् ६ । ४ । १६७ ॥

अन् प्रकृत्या स्यादणि परे । राजनः । श्वशुर्यः ॥

क्षत्त्राद् घः ४। १ । १३८ ॥

क्षत्रियः । जातावित्येव । क्षात्त्रिरन्यत्र ॥

रेवत्यादिभ्यष्ठक् ४। १ । १४६ ॥

ठस्येकः ७ । ३ । ५० ॥

अङ्गात्परस्य ठस्येकादेशः स्यात् । रैवतिकः॥

जनपदशब्दात्क्षत्त्रियादञ् ४। १ । १६८ ॥

जनपदक्षत्रियवाचकाच्छब्दादञ् स्यादपत्ये । पाञ्चालः । **(क्षत्त्रियसमानशब्दाज्जनपदात्तस्य राजन्यपत्यवत् ।)** पञ्चालानां राजा पाञ्चालः । **(पूरोरण् वक्तव्यः)** । पौरवः । (पाण्डोर्ड्यण्)। पाण्ड्यः॥

कुरुनादिभ्यो ण्यः ४ । १ । १७२ ॥

कौरव्यः । नैषध्यः ॥

ते तद्राजा : ४ । १ । १७४ ॥

अञादयस्तद्राजसंज्ञाः स्युः ॥

तद्राजस्य बहुषु तेनैवास्त्रियाम् २ । ४ । ६२ ॥

बहुष्वर्थेषु तद्राजस्य लुक् तदर्थकृते बहुत्वे न तु स्त्रियाम् । इक्ष्वाकवः । पञ्चालाः, इत्यादि ॥

कम्बोजाल्लुक् ४। १ । १७५ ॥

अस्मात्तद्राजस्य लुक् । कम्बोजः । कम्बोजौ । (कम्बोजादिभ्य इति वक्तव्यम् ।) चोलः । शकः । केरलः । यवनः ॥

इत्यपत्याधिकारः

अथ रक्ताद्यर्थकाः

तेन रक्तं रागात् ४। २ । १॥

अण् स्यात् । रज्यतेऽनेनेति रागः । कषायेण रक्तं वस्त्रं काषायम्॥

नक्षत्रेण युक्तः कालः ४ । २ । ३ ॥

अण् स्यात्। (**तिष्यपुष्ययोर्नक्षत्राणि यलोप इति वाच्यम् ।**) पुष्येण युक्तं पौषमहः ॥

लुबविशेषे ४ । २ । ४ ॥

पूर्वेणविहितस्य लुप् स्यात् षष्टिदण्डात्मकस्य कालस्यावान्तरविशेषश्चेन्न गम्यते । अद्य पुष्यः ॥

दृष्टं साम ४ । २ । ७॥

तेनेत्येव । वसिष्ठेन दृष्टं वासिष्ठं साम ॥

वामदेवाड्ड्यड्ड्यौ ४ । २ । ९ ॥

वामदेवेन दृष्टं साम वामदेव्यम् ॥

परिवृतो रथः ४ । २ । १० ॥

अस्मिन्नर्थेऽण् प्रत्ययो भवति । वस्त्रेण परिवृतो वास्त्रो रथः ॥

तत्रोद्धृतममत्रेभ्यः ४ । २ । १४॥

शरावे उद्धृतः शाराव ओदनः ॥

संस्कृतं भक्षाः ४ । २ । १६ ॥

सप्तम्यन्तादण् स्यात्संस्कृतेऽर्थे यत्संस्कृतं भक्षाश्चेत्ते स्युः । भ्राष्ट्रेषु संस्कृता भ्राष्ट्रा यवाः ॥

सोऽस्य देवता ४ । २ । २४॥

इन्द्रो देवताऽस्येति ऐन्द्रं हविः । पाशुपतम् । बार्हस्पत्यम् ॥

शुक्राद्धन् ४। २ । २६

शुक्रियम् ॥

सोमाट्ट्यण् ४। २ । ३० ॥

सौम्यम् ॥

वाय्वृतुपित्रुषसो यत् ४। २ । ३१ ॥

वायव्यम् । ऋतव्यम् ॥

रीङ् ऋतः ७ । ४ । २७॥

अकृद्यकारे असार्वधातुके यकारे च्वौ च परे ऋदन्ताङ्गस्य रीङ्ादेशः। यस्येति च। पित्र्यम् । उषस्यम् ॥

पितृव्यमातुलमातामहपितामहाः ४ । २ । ३६ ॥

एते निपात्यन्ते । पितुर्भ्राता पितृव्यः । मातुर्भ्राता मातुलः । मातुः पिता मातामहः । पितुः पिता पितामहः ॥

तस्य समूहः ४ । २ । ३७॥

काकानां समूहः काकम् ॥

भिक्षादिभ्योऽण् ४। २ । ३८ ॥

भिक्षाणां समूहो भैक्षंम् । गर्भिणीनां समूहो गार्भिणम् । इह (स्याढे तद्धिते) । इति पुंवद्भावे कृते-

इनण्यनपत्ये ६ । ४ । १६४॥

अनपत्यार्थेऽणि परे इन् प्रकृत्या स्यात् । तेन नस्तद्धित इति टिलोपो न । युवतीनां समूहो यौवनम्॥

ग्रामजनबन्धुभ्यस्तल् ४। २ । ४३ ॥

तलन्तं स्त्रियाम् । ग्रामता । जनता बन्धुता (गजसहायाभ्यां चेति वक्तव्यम्)। गजता। सहायता । (अह्नः खः क्रतौ।) अहीनः ॥

अचित्तहस्तिधेनोष्ठक् ४। २ । ४७ ॥

इसुसुक्तान्तात्कः ७ । ३ । ५१ ॥

इस्उस्उक्तान्तात्परस्य ठस्य कः । सानुकम्। हास्तिकम् । धैनुकम् ॥

दधीते तद्वेद ४ । २ । ५९ ॥

न य्वाभ्यां पदान्ताभ्यां पूर्वौ तु ताभ्यामैच् ७ । ३ । ३॥

पदान्ताभ्यां यकारवकाराभ्यां परस्य न वृद्धिः किं तु ताभ्यां पूर्वौ क्रमादैजावागमौ स्तः । व्याकरणमधीते वेद वा वैयाकरणः ॥

क्रमादिभ्यो वुन् ४। २ । ६१ ॥

क्रमकः । पदकः । शिक्षकः । मीमांसकः ॥

इति रक्ताद्यर्थकाः

अथ चातुरर्थिकाः

तदस्मिन्नस्तीति देशे तन्नाम्नि ४। २। ६७॥

उदुम्बराः सन्त्यस्मिन्देशे औदुम्बरो देशः ॥

तेन निर्वृत्तम् ४। २ । ६८ ॥

कुशाम्बेन निर्वृत्ता नगरी कौशाम्बी ॥

तस्य निवासः ४ । २ । ६९॥

शिबीनां निवासो देशः शैबः ॥

अदूरभवश्च ४ । २ । ७० ॥

विदिशाया अदूरभवं नगरं वैदिशम् ॥

जनपदे लुप् ४। २ । ८१ ॥

जनपदे वाच्ये चातुरर्थिकस्य लुप् ॥

लुपि युक्तवद्व्यक्तिवचने १ । २ । ५१ ॥

लुपि सति प्रकृतिवल्लिङ्गवचने स्तः । पञ्चालानां निवासो जनपदः पञ्चालाः। कुरवः। अङ्गाः। वङ्गाः । कलिङ्गाः ॥

वरणादिभ्यश्च ४ । २ । ८२ ॥

अजनपदार्थ आरम्भः । वरणानामदूरभवं नगरं वरणाः ॥

कुमुदनडवेतसेभ्यो ड्मतुप् ४। २ । ८७ ॥

झयः ८ । २ । १० ॥

झयन्तान्मतोर्मस्य वः । कुमुद्वान् । नड्वान् ॥

मादुपधायाश्च मतोर्वोऽयवादिभ्यः ८ । २ । ९ ॥

मेवर्णावर्णान्तान्मवर्णावर्णोपधाच्च यवादिवर्जितात्परस्य मतोर्मस्य वः । वेतस्वान् ॥

नडशादाड्ड्वलच् ४। २ । ८८ ॥

नड्वलः । शाद्वलः ॥

शिखाया वलच् ४। २ । ८९॥

शिखावल:

इति चातुरर्थिकाः

अथ शैषिकाः

शेषे ४। २ । ९२ ॥

अपत्यादिचतुरर्थ्यन्तादन्योऽर्थः शेषस्तत्राणादयः स्युः । चक्षुषा गृह्यते चाक्षुषं रूपम् । श्रावणः शब्दः । औपनिषदः पुरुषः । दृषदि पिष्टा दार्षदाः सक्तवः । चतुर्भिरुह्यं चातुरं शकटम् । चतुर्दश्यां दृश्यते चातुर्दशं रक्ष: । 'तस्य विकार:' इत्यतः प्राक् शेषाधिकारः ॥

राष्ट्रावारपाराद्घखौ ४ । २ । ९३ ॥

आभ्यां क्रमाद् घखौ स्तः शेषे । राष्ट्रे जातादिः राष्ट्रियः । अवारपारीणः । (अवारपाराद्विगृहीतादपि विपरीताच्चेति वक्तव्यम् ।) अवारीणः । पारीणः । पारावारीणः । इह प्रकृतिविशेषाद् घादयष्ट्युट्युलन्ताः प्रत्यया उच्यन्ते तेषां जातादयोऽर्थविशेषाः समर्थविभक्तयश्च वक्ष्यन्ते ॥

ग्रामाद्यखञौ ४ । २ । ९४ ॥

ग्राम्यः । ग्रामीणः ॥

नद्यादिभ्यो ढक् ४। २। ९७॥

नादेयम् । माहेयम् । वाराणसेयम् ॥

दक्षिणापश्चात्पुरसस्त्यक् ४ । २ । ९८ ॥

दाक्षिणात्यः । पाश्चात्त्यः । पौरस्त्यः ॥

द्युप्रागपागुदक्प्रतीचो यत् ४। २। १०१॥

दिव्यम् । प्राच्यम् । अपाच्यम् । उदीच्यम् । प्रतीच्यम् ॥

अव्ययात्त्यप् ४ । २ । १०४ ॥

(अमेहक्वतसित्रेभ्य एव) अमात्यः । इहत्यः । क्वत्यः । ततस्त्यः । तत्रत्यः । (त्यब्नेर्ध्रुव इति वक्तव्यम् ।) नित्यः ॥

वृद्धिर्यस्याचामादिस्तद्वृद्धम् १ । १ । ७३ ॥

यस्य समुदायस्याचां मध्ये आदिवृद्धिस्तद्वृद्धसंज्ञं स्यात् ॥

त्यदादीनि च १ । १ । ७४ ॥

वृद्धसंज्ञानि स्युः ॥

वृद्धाच्छः ४ । २ । ११४ ॥

शालीयः । मालीयः । तदीयः । (वा नामधेयस्य वृद्धसंज्ञा वक्तव्या ।) देवदत्तीयः, दैवदत्तः ॥

गहादिभ्यश्च ४ । २ । १३८ ॥ ४

गहीयः ॥

युष्मदस्मदोरन्यतरस्यां खञ् च ४ । ३ । १ ॥

अस्मदीयः ॥

तस्मिन्नणि च युष्माकास्माकौ ४ । ३ । २ ॥

चाच्छः । पक्षेऽण् । युवयोर्युष्माकं वायं युष्मदीयः युष्मदस्मदोरेतावादेशौ स्तः खञि अणि च । यौष्माकीणः । आस्माकीनः यौष्माकः । आस्माकः ॥

तवकममकावेकवचने ४ । ३ । ३ ॥

एकार्थवाचिनोर्युष्मदस्मदोस्तवकममकौ स्तः खञि अणि च । तावकीनः । तावकः । मामकीनः । मामकः । छे तु-

प्रत्ययोत्तरपदयोश्च ७ । २ । ९८ ॥

मपर्यन्तयोरेतयोरेकार्थवाचिनोस्त्वमौ स्तः प्रत्यये उत्तरपदे च परतः । त्वदीयः । मदीयः । त्वत्पुत्रः। मत्पुत्रः॥

मध्यान्मः ४ । ३ । ८ ॥

मध्यमः ॥

कालाट्ठञ् ४ । ३ । ११ ॥

कालवाचिभ्यष्ठञ् स्यात् । कालिकम् । मासिकम् । सांवत्सरिकम् । (अव्ययानां भमात्रे टिलोपः) । सायम्प्रातिकः । पौनःपुनिकः ॥

प्रावृष एण्यः ४ । ३ । १७ ॥

प्रावृषेण्यः ॥

सायञ्चिरम्प्राह्णेप्रगेऽव्ययेभ्यष्ट्युट्युलौ तुट् च ४ । ३ । २३ ॥

सायमित्यादिभ्यश्चतुर्भ्योऽव्ययेभ्यश्च कालवाचिभ्यष्ट्युट्युलौ स्तस्तयोस्तुट् च। सायन्तनम्। चिरन्तनम् । प्राह्णेप्रगे अनयोरेदन्तत्वं निपात्यते । प्राह्णेतनम् । प्रगेतनम्। दोषातनम् ॥

तत्र जातः ४ । ३ । २५ ॥

सप्तमीसमर्थाज्जात इत्यर्थेऽणादयो घादयश्च स्युः । स्रुघ्ने जातः स्रौघ्नः । उत्से जात औत्सः। राष्ट्रे जातो राष्ट्रियः । अवारपारे जातः अवारपारीणः इत्यादि ॥

प्रावृषष्ठप् ४ । ३ । २६ ॥

एण्यापवादः । प्रावृषिकः ॥

प्रायभवः ४ । ३ । ३९ ॥

तत्रेत्येव । स्रुघ्ने प्रायेण बाहुल्येन भवति स्रौघ्नः ॥

सम्भूते ४ । ३ । ४१ ॥

स्रुघ्ने संभवति स्रौघ्नः ॥

कोशाड्ढञ् ४ । ३ । ४२ ॥

कौशेयं वस्त्रम् ॥

तत्र भवः ४ । ३ । ५३ ॥

स्रुघ्ने भवः स्रौघ्नः । औत्सः । राष्ट्रियः ॥

दिगादिभ्यो यत् ४ । ३ । ५४॥

दिश्यम् । वर्ग्यम् ॥

शरीरावयवाच्च ४ । ३ । ५५॥

दन्त्यम् । कण्ठ्यम् । (अध्यात्मादेष्ठञिष्यते) । अध्यात्मं भवमाध्यात्मिकम् ॥

अनुशतिकादीनां च ७ । ३ । २० ॥

एषामुभयपदवृद्धिर्ञिति णिति किति च ।

आधिभौतिकम्। ऐहलौकिकम् । पारलौकिकम् । आकृतिगणोऽयम् ॥

जिह्वामूलाङ्गुलेश्छः ४ । ३ । ६२ ॥

जिह्वामूलीयम्। अङ्गुलीयम् ॥

वर्गान्ताच्च ४ । ३ । ६३॥

कवर्गीयम् ॥

तत आगतः ४ । ३ । ७४॥

आधिदैविकम् । स्रुघ्नादागतः स्रौघ्नः ॥

ठगायस्थानेभ्यः ४ । ३ । ७५ ॥

शुल्कशालाया आगतः शौल्कशालिकः ॥

विद्यायोनिसंबन्धेभ्यो वुञ् ४। ३। ७७॥

औपाध्यायकः । पैतामहकः ॥

हेतुमनुष्येभ्योऽन्यतरस्यां रूप्यः ४। ३। ८१॥

समादागतं समरूप्यम्। पक्षे - गहादित्वाच्छः । समीयम् । विषमीयम् । देवदत्तरूप्यम् । दैवदत्तम् ॥

मयट् च ४ । ३ । ८२ ॥

सममयम्। देवदत्तमयम् ॥

प्रभवति ४ । ३ । ८३॥

हिमवतः प्रभवति हैमवती गङ्गा ॥

तद्गच्छति पथिदूतयोः ४ । ३ । ८५ ॥

स्रुघ्नं गच्छति स्रौघ्नः पन्था दूतो वा ॥

अभिनिष्क्रामति द्वारम् ४ । ३ । ८६ ॥

स्रुघ्नमभिनिष्क्रामति स्रौघ्नं कान्यकुब्जद्वारम् ॥

अधिकृत्य कृतो ग्रन्थे ४ । ३ । ८७॥

शारीरकमधिकृत्य कृतो ग्रन्थः शारीरकीयः ॥

सोऽस्येनिवासः ४ । ३ । ८९॥

स्रुनो निवासोऽस्य स्रौघ्नः ॥

तेन प्रोक्तम् ४। ३ । १०१ ॥

पाणिनिना प्रोक्तं पाणिनीयम् ॥

तस्येदम् ४ । ३ । १२० ॥

उपगोरिदम् औपगवम् ॥

इति शैषिकाः

अथ विकारार्थकाः

तस्य विकारः ४ । ३ ।१३४॥

(अश्मनो विकारे टिलोपो वक्तव्यः) । अश्मनो विकारः आश्मः । भास्मनः। मार्त्तिकः॥

अवयवे च प्राण्योषधिवृक्षेभ्यः ४ । ३ । १३५ ॥

चाद्विकारे। मयूरस्यावयवो विकारो वा मायूरः । मौर्वं काण्डं भस्म वा । पैप्पलम् ॥

मयड्वैतयोर्भाषायामभक्ष्याच्छादनयोः ४ । ३ । १४३॥

प्रकृतिमात्रान्मयड् वा स्याद् विकारावयवयोः । अश्ममयम्, आश्मनम्। अभक्ष्येत्यादि किम्? मौद्गः सूपः । कार्पासमाच्छादनम् ॥

नित्यं वृद्धशरादिभ्यः ४। ३। १४४॥

आम्रमयम्। शरमयम् ॥

गोश्च पुरीषे ४ । ३ । १४५ ॥

गोः पुरीषं गोमयम् ॥

गोपयसोर्यत् ४। ३। १६०॥

गव्यम् । पयस्यम् ॥

इति विकारार्थाः

अथ ठगधिकारः

प्राग्वहतेष्ठक् ४ । ४ । १॥

तद्वहतीत्यतः प्राक् ठगधिक्रियते ॥

तेन दीव्यति खनति जयति जितम् ४ । ४ । २ ॥

अक्षैर्दीव्यति खनति जयति जितो वा आक्षिकः ॥

संस्कृतम् ४। ४। ३॥

दध्ना संस्कृतं दाधिकम् । मारीचिकम् ॥

तरति ४ । ४ । ५ ॥

तेनेत्येव । उडुपेन तरति औडुपिकः ॥

चरति ४ । ४ । ८॥

तृतीयान्ताद्गच्छति भक्षयतीत्यर्थयोष्ठक् स्यात् । हस्तिना चरति हास्तिकः । दध्ना चरति दाधिकः ॥

संसृष्टे ४ । ४ । २२ ॥

दध्ना संसृष्टं दाधिकम् ॥

उञ्छति ४ । ४ । ३२ ॥

बदराण्युञ्छति बादरिकः ॥

रक्षति ४। ४। ३३॥

समाजं रक्षति सामाजिकः ॥

शब्ददर्दुरं करोति ४ । ४ । ३४॥

शब्दं करोति शाब्दिकः । दर्दुरं करोति दार्दुरिकः ॥

धर्मं चरति ४ । ४ । ४१॥

धार्मिकः । (अधर्माच्चेति वक्तव्यम् ।) आधर्मिकः ॥

शिल्पम् ४। ४। ५५॥

मृदङ्गवादनं शिल्पमस्य मार्दङ्गिकः ॥

प्रहरणम् ४ । ४ । ५७॥

तदस्येत्येव। असिः प्रहरणमस्य आसिकः । धनुष्कः ॥

शीलम् ४ । ४ । ६१ ॥

अपूपभक्षणं शीलमस्य आपूपिकः ॥

निकटे वसति ४ । ४ । ७३ ॥

नैकटिको भिक्षुकः ॥

इति ठगधिकारः

अथ यदधिकारः

प्राग्घिताद्यत् ४ । ४ । ७५ ॥

तस्मै हितमित्यतः प्राग् यदधिक्रियते ॥

तद्वहति रथयुगप्रासङ्गम् ४ । ४ । ७६ ॥

रथं वहति रथ्यः । युग्यः । प्रासङ्ग्यः ॥

धुरो यड्ढकौ ४ । ४ । ७७॥

हलि चेति दीर्घे प्राप्ते- न भकुर्छुराम्। भस्य कुर्छुरोश्चोपधाया इको दीर्घो न स्यात्। धैर्यः। धौरेयः॥

नौवयोधर्मविषमूलमूलसीतातुलाभ्यस्तार्यतुल्यप्राप्यवध्यानाम्यसमसमितसम्मितेषु ४ । ४ । ९१ ॥

नावा तार्यं नाव्यं जलम् । वयसा तुल्यो वयस्यः । धर्मेण प्राप्यं धर्म्यम् । विषेण वध्यो विष्यः । मुलेन आनाम्यं मूल्यम् । मैलेन समो मूल्य: । सीतया समितं सीत्यं क्षेत्रम् । तुलया संमितं तुल्यम्॥

तत्र साधुः ४ । ४ । ९८ ॥

अग्रे साधुः - अग्र्यः। सामसु साधुः सामन्यः । ये चाभावकर्मणोरिति प्रकृतिभावः । कर्मण्यः । शरण्यः ॥

सभाया यः ४। ४। १०५ ॥सभ्यः ॥

इति यतोऽवधिः

अथ छयतोरधिकारः

प्राक् क्रीताच्छः ५ । १ । १ ॥

तेन क्रीतमित्यतः प्राक् छोऽधिक्रियते ॥

उगवादिभ्यो यत् ५ । १ । २ ॥

प्राक् क्रीतादित्येव। उवर्णान्ताद्गवादिभ्यश्च यत् स्यात् । छस्यापवादः । शङ्कवे हितं शङ्कव्यं दारु। गव्यम्। (नाभि नभं च) । नभ्योऽक्षः । नभ्यमञ्जनम्॥

तस्मै हितम् ५ । १ । ५॥

वत्सेभ्यो हितो वत्सीयो गोधुक् ॥

शरीरावयवाद्यत् ५ । १ । ६॥

दन्त्यम्। कण्ठ्यम्। नस्यम् ॥

आत्मन्विश्वजनभोगोत्तरपदात्खः ५ । १ । ९॥

आत्माध्वानौ खे ६ । ४। १६९ ॥

एतौ खे प्रकृत्या स्तः । आत्मने हितम् आत्मनीनम् । विश्वजनीनम् । मातृभोगीणः ॥

इति छयतोरवधिः

अथ ठञधिकारः

प्राग्वतेष्ठञ् ५ । १ । १८ ॥

तेन तुल्यमिति वतिं वक्ष्यति, ततः प्राक् ठञधिक्रियते ॥

तेन क्रीतम् ५ । १ । ३७॥

सप्तत्या क्रीतं साप्ततिकम् । प्रास्थिकम् ॥

सर्वभूमिपृथिवीभ्यामणञौ ५ । १ । ४१ ॥

तस्येश्वरः ५ । १ । ४२ ॥

सर्वभूमिपृथिवीभ्यामणञौ स्तः । अनुशतिकादीनां च । सर्वभूमेरीश्वरः सार्वभौमः । पार्थिवः ॥

पङ्क्तिविंशतित्रिंशच्चत्वारिंशत्पञ्चाशत्षष्टिसप्तत्यशीतिनवतिशतम् ५ । १ । ५९ ॥

एते रूढिशब्दा निपात्यन्ते ॥

तदर्हति ५ । १ । ६३॥

लब्धुं योग्यो भवतीत्यर्थे द्वितीयान्ताट्ठञादयः स्युः । श्वेतच्छत्रमर्हति श्वैतच्छत्रिकः ॥

दण्डादिभ्यो यत् ५ । १ । ६६॥

एभ्यो यत् स्यात् । दण्डमर्हति दण्ड्यः । अर्घ्यः । वध्यः ॥

तेन निर्वृत्तम् ५ । १ । ७९ ॥

अह्ना निर्वृत्तम् आह्निकम् ॥

इति ठञोऽवधिः

अथ त्वतलोरधिकारः

तेन तुल्यं क्रिया चेद्वतिः ५ । १ । ११५ ॥

ब्राह्मणेन तुल्यं ब्राह्मणवत् अधीते । क्रिया चेदिति किम्? गुणतुल्ये मा भूत् । पुत्रेण तुल्यः स्थूलः॥

तत्र तस्येव ५ । १ । ११६ ॥

मथुरायामिव मथुरावत् स्रुघ्ने प्राकारः । चैत्रस्येव चैत्रवन्मैत्रस्य गावः ॥

तस्य भावस्त्वतलौ ५ । १ । ११९ ॥

प्रकृतिजन्यबोधे प्रकारो भावः । गोर्भावो गोत्वम् । गोता। त्वान्तं क्लीबम् ॥

आ च त्वात् ५ । १ । १२० ॥

ब्रह्मणस्त्व इत्यतः प्राक् त्वतलावधिक्रियेते । अपवादैः सह समावेशार्थमिदम्। चकारो नञ्स्नञ्भ्यामपि समावेशार्थः । स्त्रिया भावः स्त्रैणम् । स्त्रीत्वम् । स्त्रीता । पौंस्नम् । पुंस्त्वम् । पुंस्ता॥

पृथ्वादिभ्य इमनिज्वा ५ । १ । १२२ ।।

वावचनमणादिसमावेशार्थम् ॥

र ऋतो हलादेर्लघोः ६ । ४ । १६१ ॥

हलादेर्लघोः ऋकारस्य रः स्यादिष्ठेयस्सु परतः । पृथुमृदुभृशकृशदृढपरिवृढानामेव रत्वम् ॥

टेः ६ । ४ । १५५ ॥

भस्य टेर्लोप इष्ठेमेयस्सु। पृथोर्भावः प्रथिमा–

इगन्ताच्च लघुपूर्वात् ५। १ । १३१ ॥

इगन्ताल्लघुपूर्वात् प्रातिपदिकाद्भावेऽण् प्रत्ययः । पार्थवम् । म्रदिमा, मार्दवम्॥

वर्णदृढादिभ्यः ष्यञ्च ५ । १ । १२३ ॥

चादिमनिच्। शौक्ल्यम्। शुक्लिमा । दाढर्यम् । द्रढिमा ॥

गुणवचनब्राह्मणादिभ्यः कर्मणि च ५ । १ । १२४ ॥

चाद्भावे। जडस्य भावः कर्म वा जाड्यम्। मूढस्य भावः कर्म वा मौढ्यम्। ब्राह्मण्यम्। आकृतिगणोऽयम् ॥

सख्युर्यः ५ । १ । १२६ ॥

सख्युर्भावः कर्म वा सख्यम् ॥

कपिज्ञात्योर्ढक् ५ । १ । १२७ ॥

कापेयम् । ज्ञातेयम् ॥

पत्यन्तपुरोहितादिभ्यो यक् ५ । १ । १२८ ॥

सैनापत्यम् । पौरोहित्यम् ॥

इति त्वतलोरधिकारः

अथ भवनाद्यर्थकाः

धान्यानां भवने क्षेत्रे खञ् ५। २ । १ ॥

भवत्यस्मिन्निति भवनम् । मुद्गानां भवनं क्षेत्रं मौद्गीनम् ॥

व्रीहिशाल्योर्ढक् ५। २ ॥२॥

व्रैहेयम् । शालेयम् ॥

हैयङ्गवीनं संज्ञायाम् ५। २ । २३ ॥

ह्योगोदोहशब्दस्य हियङ्गुरादेशः विकारार्थे खञ्च निपात्यते। दुह्यत इति दोह: क्षीरम्। ह्योगोदोहस्य विकार: हैयङ्गवीनं नवनीतम् ॥

तदस्य संजातं तारकादिभ्य इतच् ५। २ । ३६ ॥

तारकाः संजाता अस्य तारकितं नभः । पण्डितः । आकृतिगणोऽयम् ॥

प्रमाणे द्वयसज्दनञ्मात्रचः ५। २ । ३७ ॥

तदस्येत्यनुवर्तते । ऊरू प्रमाणमस्य - ऊरुद्वयसम् । ऊरुदघ्नम् । ऊरुमात्रम् ॥

यत्तदेतेभ्यः परिमाणे वतुप् ५। २। ३९॥

यत्परिमाणमस्य यावान् । तावान् । एतावान् ॥

किमिदंभ्यां वो घः ५ । २ । ४० ॥

आभ्यां वतुप् स्याद् वकारस्य घश्च ॥

इदं किमोरीश्की ६ । ३ । ९० ॥

दृग्दृशवतुषु इदम् ईश् किमः किः । कियान् । इयान् ॥

संख्याया अवयवे तयप् ५। २ । ४२ ॥

पञ्च अवयवा अस्य पञ्चतमम् ॥

द्वित्रिभ्यां तयस्यायज्वा ५ । २ । ४३ ॥

द्वयम् । द्वितयम् । त्रयम् । त्रितयम् ॥

उभादुदात्तो नित्यम् ५ । २ । ४४ ॥

उभशब्दात्तयपोऽयच् स्यात् स चाद्युदात्तः । उभयम् ॥

तस्यपूरणे डट् ५। २ । ४८ ॥

एकादशानां पूरण: एकादश: ॥

नान्तादसंख्यादेर्मट् ५। २ । ४९ ॥

डटो मडागमः । पञ्चानां पूरणः पञ्चमः । नान्तात्किम्? विंशः ॥

ति विंशतेर्डिति ६ । ४ । १४२ ॥

विंशतेर्भस्य तिशब्दस्य लोपो डिति परे । विंशः । असंख्यादेः किम्? एकादश: ॥

षट्कतिकतिपयचतुरां थुक् ५। २ । ५१ ॥

एषां थुगागमः स्याडटि । षण्णां पूरणः षष्ठः । कतिथः । कतिपयशब्दस्यासंख्यात्वेऽप्यत एव ज्ञापकाडुट् । कतिपयथः । चतुर्थः ॥

द्वेस्तीयः ५ । २ । ५४ ॥

डटोऽपवादः । द्वयोः पूरणो द्वितीयः ॥

त्रेः संप्रसारणं च ५। २ । ५५ ॥

तृतीयः ॥

श्रोत्रियंश्छन्दोऽधीते ५। २ । ८४॥

श्रोत्रियः । वेत्यनुवृत्तेश्छान्दसः ॥

पूर्वादिनिः ५। २ । ८६॥

पूर्वं कृतमनेन पूर्वी ॥

सपूर्वाच्च ५। २ । ८७॥

कृतपूर्वी ॥

इष्टादिभ्यश्च ५। २ । ८८ ॥

इष्टमनेन इष्टी। अधीती॥

इति भवनाद्यर्थकाः

अथ मत्वर्थीयाः

तदस्यास्त्यस्मिन्निति मतुप् ५। २ । ९४ ।।

गावोऽस्यास्मिन्वा सन्ति गोमान् ॥

तसौ मत्वर्थे १ ।४। १९ ॥

तान्तसान्तौ भसंज्ञौ स्तो मत्वर्थे प्रत्यये परे । गरुत्मान् । वसोः संप्रसारणम् । विदुष्मान्। (गुणवचनेभ्यो मतुपो लुगिष्टः) । शुक्लो गुणोऽस्यास्तीति शुक्लः पटः । कृष्णः ॥

प्राणिस्थादातो लजन्यतरस्याम् ५। २ । ९६॥

चूडालः। चूडावान्। प्राणिस्थात्किम्? शिखावान् दीपः । प्राण्यङ्गादेव । मेधावान् ॥

लोमादिपामादिपिच्छादिभ्यः शनेलचः ५ । २ । १०० ॥

लोमादिभ्यः शः । लोमशः । लोमवान् । रोमशः । रोमवान् । पामादिभ्यो नः। पामनः। (ग० सू०) अङ्गात्कल्याणे। अङ्गना। (ग० सू०) लक्ष्म्या अच्च । लक्ष्मणः । पिच्छादिभ्य इलच् । पिच्छिलः। पिच्छवान्॥

दन्त उन्नत उरच् ५। २ । १०६॥

उन्नता दन्ताः सन्त्यस्य दन्तुरः ।

केशाद्वोऽन्यतरस्याम् ५। २ । १०९ ॥

केशवः। केशी । केशिकः । केशवान्। (अन्येभ्योऽपि दृश्यते) । मणिवः । (अर्णसो लोपश्च) । अर्णवः ॥

अत इनिठनौ ५ । २ । ११५ ॥

दण्डी । दण्डिकः ॥

व्रीह्यादिभ्यश्च ५। २ । ११६ ॥

व्रीही । व्रीहिकः ॥

अस्मायामेधास्रजो विनिः ५। २ । १२९ ॥

यशस्वी । यशस्वान् । मायावी । मेधावी । स्रग्वी ॥

वाचो ग्मिनिः ५। २ । १२४॥

वाग्मी ॥

अर्शआदिभ्योऽच् ५। २ । १२७॥

अर्शोऽस्य विद्यते अर्शसः । आकृतिगणोऽयम् ॥

अहंशुभमोर्युस् ५। २ । १४०॥

अहंयुः अहङ्कारवान् । शुभंयुस्तु शुभान्वितः ॥

इति मत्वर्थीयाः

अथ प्राग्दिशीयाः

प्राग्दिशो विभक्तिः ५। ३ । १॥

दिक्छब्देभ्य इत्यतः प्राग्वक्ष्यमाणाः प्रत्यया विभक्तिसंज्ञाः स्युः ॥

किंसर्वनामबहुभ्योऽद्वयादिभ्यः ५ । ३ । २ ॥

किमः सर्वनाम्नो बहुशब्दाच्चेति प्राग्दिशोऽधिक्रियते ॥

पञ्चम्यास्तसिल् ५। ३। ७॥

पञ्चम्यन्तेभ्यः किमादिभ्यस्तसिल् वा स्यात् ॥

कु तिहोः ७ । २ । १०४॥

किमः कुः स्यात्तादौ हादौ च विभक्तौ परतः । कुतः कस्मात् ॥

इदम इश् ५ । ३ । ३ ॥

प्राग्दिशीये परे । इतः ॥

अन् ५। ३ । ५ ॥

एतदः प्राग्दिशीये । अनेकाल्त्वात्सर्वादेशः । अंतः । अमुतः । यतः । ततः । बहुतः । द्यादेस्तु द्वाभ्याम् ॥

पर्यभिभ्यां च ५। ३ । ९॥

आभ्यां तसिल् स्यात् । परितः । सर्वत इत्यर्थः । अभितः । उभयत इत्यर्थः ॥

सप्तम्यास्त्रल् ५। ३ । १० ॥

कुत्र । यत्र । तत्र । बहुत्र ॥

इदमो हः ५ । ३ । ११ ॥

त्रलोऽपवादः । इह ॥

किमोत् ५। ३ । १२ ॥

वाग्रहणमपकृष्यते । सप्तम्यन्तात्किमोऽद्वा स्यात् पक्षे त्रल् ॥

क्काति ७ । २ । १०५ ॥

किम: क्कादेशः स्यादति । क्क । कुत्र ॥

इतराभ्योऽपि दृश्यन्ते ५ । ३ । १४ ॥

पञ्चमीसप्तमीतरविभक्त्यन्तादपि तसिलादयो दृश्यन्ते । दृशिग्रहणाद्भवदादियोग एव । स भवान्। ततो भवान् । तत्र भवान् । तं भवन्तम् । ततो भवन्तम् । तत्र भवन्तम् । एवं दीर्घायुः, देवानाम्प्रियः, आयुष्मान् ॥

सर्वैकान्यकिंयत्तदः काले दा ५। ३ । १५ ॥

सप्तम्यन्तेभ्यः कालार्थेभ्यः स्वार्थे दा स्यात् ॥

सर्वस्य सोऽन्यतरस्यां दि ५ । ३ । ६ ॥

दादौ प्राग्दिशीये सर्वस्य सो वा स्यात् । सर्वस्मिन् काले सदा । सर्वदा । अन्यदा । केदा । यदा । तदा। काले किम्? सर्वत्र देशे ॥

इदमो र्हिल् ५ । ३ । १६ ॥

सप्तम्यन्तात् काल इत्येव ॥

एतेतौ रथोः ५ । ३ । ४ ॥

इदम् शब्दस्य एत इत् इत्यादेशौ स्तो रेफादौ थकारादौ च प्राग्दिशीये परे । अस्मिन् काले एतर्हि । काले किम्? इह देशे ॥

अनद्यतने र्हिलन्यतरस्याम् ५। ३ । २१ ॥

कर्हि, कदा । यर्हि, यदा । तर्हि, तदा ॥

एतदः ५ । ३ । ५ ॥

एत इत् एतौ स्तो रेफादौ थादौ च प्राग्दिशीये । एतस्मिन् काले

एतर्हि ॥

प्रकारवचने थाल् ५। ३ । २३ ॥

प्रकारवृत्तिभ्यः किमादिभ्यस्थात् स्यात् स्वार्थे । तेन प्रकारेण तथा ।

यथा ॥

इदमस्थमुः ५ । ३ । २४॥

थालोऽपवादः । (एतदोऽपि वाच्यः।) अनेन एतेन वा प्रकारेण इत्थम् ॥

किमश्च ५। ३ । २५ ॥

केन प्रकारेण कथम् ॥

इति प्राग्दिशीयाः

अथ प्रागिवीयाः

अतिशायने तमबिष्ठनौ ५ । ३ । ५५ ॥

अतिशयविशिष्टार्थवृत्तेः स्वार्थे एतौ स्तः। अयमेषामतिशयेनाढ्यः आढ्यतमः। लघुतमः, लघिष्ठः॥

तिङश्च ५। ३ । ५६॥

तिङन्तादतिशये द्योत्ये तमप् स्यात् ॥

तरप्तमपौ घः १ । १ । २२ ॥

एतौ घसंज्ञौ स्तः ॥

किमेत्तिङव्ययघादाम्वद्रव्यप्रकर्षे ५ । ४। ११॥

किम एदन्तात्तिङोऽव्ययाच्च यो घस्तदन्तादामुः स्यान्न तु द्रव्यप्रकर्षे । किन्तमाम् । पाह्णेतमाम्। पचतितमाम्। उच्चैस्तमाम् । द्रव्यप्रकर्षे तु उच्चैस्तमस्तरुः ॥

द्विवचनविभज्योपपदे तरबीयसुनौ ५ । ३ । ५७ ॥

द्वयोरेकस्यातिशये विभक्तव्ये चोपपदे सुप्तिङन्तादेतौ स्तः । पूर्वयोरपवादः । अयमनयोरतिशयेन लघुः लघुतरो लघीयान् । उदीच्याः प्रोच्येभ्यः पटुतराः पटीयांसः ॥

प्रशस्यस्य श्र: ५ । ३ । ६० ॥

अस्य श्रादेशः स्यादजाद्योः परतः ॥

प्रकृत्यैकाच् ६। ४। १६३ ॥

इष्ठादिष्वेकाच् प्रकृत्या स्यात् । श्रेष्ठः, श्रेयान् ॥

ज्य च ५। ३ ॥ ६१ ॥

प्रशस्यस्य ज्यादेशः स्यादिष्ठेयसोः । ज्येष्ठः ॥

ज्यादादीयसः ६ । ४ । १६० ॥

आदेः परस्य । ज्यायान् ॥

बहोर्लोपो भू च बहोः ६ । ४ । १५८ ॥

बहोः परयोरिमेय सोर्लोपः स्याद्बहोश्च भूरादेशः । भूमा । भूयान् ॥

इष्ठस्य यिट् च ६ । ४। १५९॥

बहोः परस्य इष्ठस्य लोपः स्याद् यिडागमश्च । भूयिष्ठः ॥

विन्मतोर्लुक् ५। ३ । ६५ ॥

विनो मतुपश्च लुक् स्यादिष्ठेयसोः । अतिशयेन स्रग्वी स्रजिष्ठः । स्रजीयान् । अतिशयेन त्वग्वान् त्वचिष्ठः । त्वचीयान् ॥

ईषदसमाप्तौ कल्पब्देश्यदेशीयरः ५ । ३ । ६७ ॥

ईषदुनो विद्वान् विद्वत्कल्पः । विद्वद्देश्यः । विद्वद्देशीयः । पचतिकल्पम् ॥

विभाषा सुपो बहुच् पुरस्तात्तु ५ । ३ । ६८॥

ईषदसमाप्तिविशिष्टेऽर्थे सुबन्ताद्बहुज्वा स्यात्स च प्रागेव न तु परतः । ईषदूनः पटुर्बहुपटुः । पटुकल्पः। सुपः किम्? जयतिकल्पम् ॥

प्रागिवात्कः ५ । ३ । ७० ॥

इवे प्रतिकृतावित्यतः प्राक्काधिकारः ॥

अव्ययसर्वनाम्नामकच् प्राक् टेः ५ । ३ । ७१ ॥

कापवादः । तिङश्चेत्यनुवर्तते ।

अज्ञाते ५ । ३ । ७३ ॥

केस्यायमश्वोऽश्वकः । उच्चकैः । नीचकैः । सर्वके । (ओकारसकारभकारादौ सुपि सर्वनाम्नष्टेः प्रागकच्, अन्यत्र सुबन्तस्य ।) युष्मकाभिः युवकयोः । त्वयका ॥

कुत्सिते ५ । ३ । ७४ ॥

कुत्सितोऽश्वोऽश्वकः ॥

किंयत्तदो निर्धारणे द्वयोरेकस्य डतरच् ५ । ३ । ९२ ॥

अनयोः कतरो वैष्णवः । यतरः । ततरः ॥

वा बहूनां जातिपरिप्रश्ने डतमच् ५। ३ । ९३ ॥

जातिपरिप्रश्न इति प्रत्याख्यातमाकरे । बहूनां मध्ये एकस्य निर्धारणे डतमज्वा स्यात् । कतमो भवतां कठः । यतमः । ततमः ।वाग्रहणमकजर्थम् । यकः । सकः ॥

इति प्रागिवीयाः

अथ स्वार्थिकाः

इवे प्रतिकृतौ ५ । ३ । ९६॥

कन् स्यात् । अश्व इव प्रतिकृतिरश्वकः । (सर्वप्रातिपदिकेभ्यः स्वार्थे कन्।) अश्वकः ॥

तत्प्रकृतवचने मयट् ५ ॥ ४॥ २१ ॥

प्राचुर्येण प्रस्तुतं प्रकृतम्, तस्य वचनं प्रतिपादनम्। भावे अधिकरणे वा ल्युट् । आद्ये प्रकृतमन्नमन्नमयम् । अपूपमयम् । द्वितीये तु अन्नमयो यज्ञः । अपूपमयं पर्व ॥

प्रज्ञादिभ्यश्च ५ । ४ । ३८ ॥

अण् स्यात् । प्रज्ञ एव प्राज्ञः । प्राज्ञी स्त्री । दैवतः । बान्धवः ॥

बह्वल्पार्थाच्छस्कारकादन्यतरस्याम् ५। ४ । ४२ ॥

बहूनि ददाति बहुशः । अल्पशः । (आद्यादिभ्यस्तसेरुपसंख्यानम्।) आदौ आदितः । मध्यतः । अन्ततः । पृष्ठतः । पार्श्वतः । आकृतिगणोऽयम् । स्वरण | स्वरतः । वर्णतः ॥

अभूततद्भावे कृभ्वस्तियोगे संपद्यकर्तरि च्विः ५ । ४ । ५० ॥

(अभूततद्भाव इति वक्तव्यम्) । विकारात्मतां प्राप्नुवत्यां प्रकृतौ वर्तमानाद्विकारशब्दात् स्वार्थे च्विर्वा स्यात्करोत्यादिभिर्योगे ॥

अस्य च्वौ ७ । ४ । ३२ ॥

अवर्णस्य ईत्स्यात् च्वौ । वेर्लोपे च्व्यन्तत्वादव्ययत्वम्। अकृष्णः कृष्णः संपद्यते तं करोति कृष्णीकरोति । ब्रह्मीभवति । गङ्गीस्यात् । (अव्ययस्य च्वावीत्वं नेति वाच्यम् ।) दोषाभूतमहः । दिवाभूता रात्रिः ॥

विभाषा साति कार्त्स्न्ये ५ । ४ । ५२ ॥

च्विविषये सातिर्वा स्यात्साकल्ये ॥

सात्पदाद्योः ८ । ३ । १११॥

सस्य षत्वं न स्यात् । कृत्स्नं शस्त्रमग्निः संपद्यतेऽग्निसाद्भवति । देधि सिञ्चति ॥

च्वौ च ७ । ४ । २६ ॥

च्वौ परे पूर्वस्य दीर्घः स्यात् । अग्नीभवति ॥

अव्यक्तानुकरणाद्द्व्यजवरार्धादनितौ डाच् ५ । ४। ५७ ॥

द्व्यजेवावरं न्यूनं न तु ततो न्यूनमनेकाजिति यावत् । तादृशमर्थं यस्य तस्माड्डाच् स्यात् कृभ्वस्तिभिर्योगे । (डाचि विवक्षिते द्वे बहुलम् ।) इति डाचि विवक्षिते द्वित्वम् । (नित्यमाम्रेडिते डाचीति वक्तव्यम् ।) डाच्परं

यदाम्रेडितं तस्मिन्परे पूर्वपरयोर्वर्णयोः पररूपं स्यात् । इति तकारपकारयोः पकारः । पटपटाकरोति । अव्यक्तानुकरणात्किम् ? ईषत्करोति । द्व्यजवरार्धात्किम् ? श्रुत्करोति । अवरेति किम् ? खरटखरटोकरोति । अनितौ किम् ? पटिति करोति ॥

अथ स्त्रीप्रत्ययाः

स्त्रियाम् ४। १ । ३ ॥

अधिकारोऽयम् । समर्थानामिति यावत् ॥

अजाद्यतष्टाप् ४। १ । ४ ॥

अजादीनामकारान्तस्य च वाच्यं यत् स्त्रीत्वं तत्र द्योत्ये टाप् स्यात् । अजा। एडका। अश्वा। चटका। मूषिका । बाला । वत्सा। होडा । मन्दा । विलाता इत्यादि ॥ मेधा । गङ्गा । सर्वा ॥

उगितश्च ४ । १ । ६॥

उगिदन्तात्प्रातिपदिकात्स्त्रियां ङीप्स्यात् । भवती । भवन्ती । पचन्ती । दीव्यन्ती ॥

टिड्ढाणञ्द्वयसज्दघ्नञ्मात्रच्तयप्ठक्ठञ्कञ्क्वरपः ४ । १ । १५ ।।

अनुपसर्जनं यट्टिदादि तदन्तं यददन्तं प्रातिपदिकं ततः स्त्रियां ङीप्स्यात् । कुरुचरी । नदट् नदी। देवट् देवी। सौपर्णेयी । ऐन्द्री । औत्सी। ऊरुद्वयसी । ऊरुदघ्नी । ऊरुमात्री । पञ्चतयी। आक्षिकी। लावणिकी । यादृशी । इत्वरी । (नञ्स्नञीकक्ख्युंस्तरुणतलुनानामुपसंख्यानम् ।) स्त्रैणी । पौंस्नी । याष्टीकी। आढ्यङ्करणी। तरुणी । तलुनी ॥

यञश्च ४। १ । १६ ॥

यञन्तात् स्त्रियां ङीप्स्यात्। अकारलोपे कृते-

हलस्तद्धितस्य ६ । ४। १५० ।।

हलः परस्य तद्धितयकारस्योपधाभूतस्य लोप इति परे । गोर्गी ॥

प्राचां ष्फ तद्धितः ४। १ । १७॥

यञन्तात् ष्फो वा स्यात्स च तद्धितः ॥

षिद्गौरादिभ्यश्च ४ । १ । ४१ ॥

षिद्भ्यो गौरादिभ्यश्च स्त्रियां ङीष् स्यात् । गार्ग्यायणी । नर्तकी । गौरी। अनडुही। अनड्वाही । आकृतिगणोऽयम् ॥

वयसि प्रथमे ४। १ । २० ॥

प्रथमवयोवाचिनोऽदन्तात् स्त्रियां ङीप्स्यात् । कुमारी ॥

द्विगोः ४ । १ । २१ ॥

अदन्ताद् द्विगोर्ङीप्स्यात् । त्रिलोकी । अजादित्वात्त्रिफला । त्र्यनीका सेना ॥

वर्णादनुदात्तात्तोपधात्तो नः ४। १ । ३९ ॥

वर्णवाची यो ऽनुदात्तान्तस्तोपधस्तदन्तादनुपसर्जनात्प्रातिपदिकाद्वा ङीप् तकारस्य नकारादेशश्च । एनी, एता । रोहिणी, रोहिता ॥

वोतो गुणवचनात् ४। १ । ४४ ॥

उदन्ताद् गुणवाचिनो वा ङीष् स्यात्। मृद्वी, मृदुः॥

बह्वादिभ्यश्च ४। १ । ४५ ॥

एभ्यो वा ङीष् स्यात्। बह्वी, बहुः । (कृदिकारादक्तिनः।) रात्री, रात्रिः । (सर्वतोऽक्तिन्नर्थादित्येके।) शकटी । शकटिः ॥

पुंयोगादाख्यायाम् ४। १ । ४८ ॥

यापुमाख्या पुंयोगात् स्त्रियां वर्तते ततो ङीष् । गोपस्य स्त्री गोपी । (पालकान्तान्न) -

प्रत्ययस्थात्कात्पूर्वस्यात इदाप्यसुपः ७ । ३ । ४४ ॥

प्रत्ययस्थात्कात्पूर्वस्याकारस्येकारः स्यादापि स आप्सुपः परो न चेत् । गोपालिका । अश्वपालिका। सर्विका । कारिका । अतः किम्? नौका । प्रत्ययस्थात्किम्? शक्नोतीति शंका । असुपः किम्? बहुपरिव्राजका नगरी । (सूर्याद्देवतायां चाब्वाच्यः ।) सूर्यस्य स्त्री देवता सूर्या । देवतायां किम्? (सूर्यागस्त्ययोश्छे च ङ्यां च ।) यलोपः । सूरी - कुन्ती; मानुषीयम् ॥

इन्द्रवरुणभवशर्वरुद्रमृडहिमारण्ययवयवनमातुलाचार्याणा- मानुक् ४। १ । ४९॥

एषामानुगागमः स्यात् ङीष् च । इन्द्रस्य स्त्री - इन्द्राणी । वरुणानी । भवानी । शर्वाणी । रुद्राणी । मृडानी । (हिमारण्ययोर्महत्त्वे ।) महद्धिमं हिमानी । महदरण्यमरण्यानी । (यवाद्दोषे ।) दुष्टो यवो यवानी । । (यवनाल्लिप्याम्।) यवनानां लिपिर्यवनानी । (मातुलोपाध्याययोरानुग्वा ।) मातुलानी, मातुली । उपाध्यायानी, उपाध्यायी । (आचार्यादणत्वं च ।) आचार्यस्य स्त्री आचार्यानी । (अर्यक्षत्रियाभ्यां वा स्वार्थे ।) अर्याणी, अर्या । क्षत्रियाणी, क्षत्रिया ॥

क्रीतात्करणपूर्वात् ४। १ । ५० ॥

क्रीतान्तादद्न्तात् करणादेः स्त्रियां ङीष् स्यात् । वस्त्रक्रीती । क्वचिन्न। धनक्रीता ॥

स्वाङ्गाच्चोपसर्जनादसंयोगोपधात् ४। १ । ५४ ॥

असंयोगोपधमुपसर्जनं यत् स्वाङ्गं तदन्तादद्न्तान् ङीष् वा स्यात् । केशानतिक्रान्ता - अतिकेशी, अतिकेशा । चन्द्रमुखी, चन्द्रमुखा । असंयोगोपधात्किम्? सुँगुल्फा । उपसर्जनात्किम्? शिखा ॥

न क्रोडादिबह्वचः ४ । १। ५६॥

क्रोडादेर्बह्वचश्च स्वाङ्गान्न ङीष् । कल्याणक्रोडा । आकृतिगणोऽयम् । सुजघना ॥

पूर्वपदात्संज्ञायामगः ८ । ४ । ३ ॥

पूर्वपदस्थान्निमित्तात्परस्य नस्य णः स्यात् संज्ञायां न तु गकारव्यवधाने । शूर्पणखा । गौरमुखा । संज्ञायां किम्? ताम्रमुखी कन्या ॥

जातेरस्त्रीविषयादयोपधात् ४। १ । ६३ ॥

जातिवाचि यन्न च स्त्रियां नियतमयोपधं ततः स्त्रियां ङीष् स्यात् । तटी । वृषली । कैठी। बह्वृची । जातेः किम्? मुण्डा । अस्त्रीविषयात्किम्? बलाका । अयोपधात्किम्? क्षत्रिया । (योपधप्रतिषेधे हयगवयमुकयमनुष्यमत्स्यानामप्रतिषेधः ।) हयी । गवयी । मुकयी । हलस्तद्धितस्येति यलोपः । मनुषी । (मत्स्यस्य ङ्याम् ।) यलोपः । मत्सी ॥

नखमुखात्संज्ञायाम् ४। १ । ५८ ॥

न ङीष्

इतो मनुष्यजातेः ४ । १ । ६५ ॥

ङीष् । दाक्षी ॥

ऊङुतः ४। १ । ६६॥

उदन्तादयोपधान्मनुष्यजातिवाचिनः स्त्रियामूङ् स्यात् । कुरूः । अयोपधात्किम्? अध्वर्युर्ब्राह्मणी।।

पङ्गोश्च ४। १ । ६८ ॥

पङ्गुः । (श्वशुरस्योकाराकारलोपश्च ।) श्वश्रूः ॥

ऊरूत्तरपदादौपम्ये ४। १ । ६९ ॥

उपमानवाचि पूर्वपदमूरूत्तरपदं यत्प्रातिपदिकं तस्मादूङ् स्यात् । करेभोरूः ॥

संहितशफलक्षणवामादेश्च ४। १ । ७० ॥

अनौपम्यार्थं सूत्रम्।'संहितोरूः । शफोरूः । लक्षणोरूः । वामोरूः ॥

शार्ङ्गरवाद्यञो ङीन् ४। १ । ७३ ॥

शार्ङ्गरवादेरञो योऽकारस्तदन्ताच्च जातिवाचिनो ङीन् स्यात् । शार्ङ्गरवी । बैदी। ब्राह्मणी। (नृनरयोर्वृद्धिश्च।) नारी ॥

यूनस्तिः ४ । १ । ७७ ॥

युवञ्छब्दात् स्त्रियां तिः प्रत्ययः स्यात् । युवतिः ॥

इति स्त्रीप्रत्ययाः

बोधप्रश्नाः-

- टाप्प्रत्ययविधायकं सूत्रं किम्?
- उगितश्च इति सूत्रोदाहरणं किम्?
- द्विगोः इति सूत्रेण किं विधीयते?
- ऊङ्प्रत्ययः केन सूत्रेण विधीयते?
- गौरी इति कस्य सूत्रस्योदाहरणम्?
- दाक्षी इत्यत्र ङीष् केन सूत्रेण भवति?
- स्त्रैणः इत्यत्र कः प्रत्ययः?
- पौंस्नः इत्यत्र कः प्रत्ययः?

सारांशः-

१.लघुसिद्धान्तकौमुदीग्रन्थस्य परिचयः प्राप्तः।

२. विशेषतः अपत्यप्रत्ययः, रक्ताद्यर्थकः, चातुरर्थिकः, शैषिकः, विकारार्थकः, ठगधिकारः, यदधिकारः इत्येतेषां ज्ञानमभूत्।

३. पाणिनीयव्याकरणस्य उपर्युक्तप्रकरणे प्रवेशः प्राप्तः।.

संदर्भग्रन्थसूची-

१.लघुसिद्धान्तकौमुदी, वरदराजाचार्यः, गीताप्रेस

सहायकग्रन्थसूची-

१.भैमीव्याख्या, भीमसेन जोशी, भैमीप्रकाशन

खण्डः - घ

पाठसंरचना-

- प्रस्तावना
- उद्देश्यम्
- मूलपाठः
- बोधप्रश्नाः
- सारांशः
- सन्दर्भग्रन्थसूची
- सहायकग्रन्थसूची

प्रस्तावना-

सिद्धान्तकौमुद्याः कारकप्रकरणमस्मिन् खण्डे निर्धारितः। अस्मिन् भागे तु विशेषतः प्रथमा, द्वितीया, तृतीया, चतुर्थी विभक्तीनामर्थाः निरूप्यन्ते। मध्ये उपपदविभक्तीनामर्थाः निरूप्यन्ते। तत्र तत्र सूत्राणां दलकृत्यमपि निरूपितम्।

२.उद्देश्यम्-

१.लघुसिद्धान्तकौमुदीग्रन्थस्य परिचयसम्पादनम्।

२.विशेषतः प्रथमा, द्वितीया, तृतीया, चतुर्थी इत्यादिविभक्तीनामर्थज्ञानम्।

३. उपपदविभक्तीनामर्थज्ञानम्।

प्रातिपदिकार्थलिङ्गपरिमाणवचनमात्रे प्रथमा २.३.४६

नियतोपस्थितिकः प्रातिपदिकार्थः । मात्रशब्दस्य प्रत्येकं योगः । प्रातिपदिकार्थमात्रे लिङ्गमात्राधिक्ये परिमाणमात्रे सङ्ख्यामात्रे च प्रथमा स्यात् । उच्चैः । नीचैः । कृष्णः । श्रीः । ज्ञानम् । अलिङ्गा नियतलिङ्गाश्च प्रातिपदिकार्थमात्र इत्यस्योदाहरणम् । अनियतलिङ्गास्तु लिङ्गमात्राधिक्यस्य । तटः - तटी - तटम् । परिमाणमात्रे, द्रोणो व्रीहिः । द्रोणरूपं यत्परिमाणं तत्परिच्छिन्नो व्रीहिरित्यर्थः । प्रत्ययार्थे परिमाणे प्रकृत्यर्थोऽभेदेन संसर्गेण विशेषणम् । प्रत्ययार्थस्तु परिच्छेद्यपरिच्छेदकभावेन व्रीहौ विशेषणमिति विवेकः । वचनं सङ्ख्या । एकः । द्वौ। बहवः । इहोक्तार्थत्वाद्विभक्तेरप्राप्तौ वचनम् ॥

सम्बोधने च [२.३.४७]

इह प्रथमा स्यात् । हे राम ॥

कारके [१.४.२३]

इत्यधिकृत्य ॥

कर्तुरीप्सिततमं कर्म [१.४.४९]

कर्तुः क्रियया आप्तुमिष्टतमं कारकं कर्मसंज्ञं स्यात् । कर्तुः किम्? माषेष्वश्वं बध्नाति । कर्मण ईप्सिता माषाः न तु कर्तुः। तमब्ग्रहणं किम्? पयसा ओदनं भुङ्क्ते। कर्मेत्यनुवृत्तौ पुनः कर्मग्रहणमाधारनिवृत्त्यर्थम् । अन्यथा गेहं प्रविशतीत्यत्रैव स्यात् ॥

अनभिहिते[२.३.१]

इत्यधिकृत्य ॥

कर्मणि द्वितीया [२.३.२]

अनुक्ते कर्मणि द्वितीया स्यात् । हरिं भजति । अभिहिते तु कर्मणि प्रातिपदिकार्थमात्र इति प्रथमैव। अभिधानं च प्रायेण तिङ्कृत्तद्धितसमासैः । तिङ् - हरिः सेव्यते । कृत् - लक्ष्म्या सेवितः । तद्धितः-शतेन क्रीतः शत्यः । समासः - प्राप्तः आनन्दो यं स प्राप्तानन्दः । क्वचिन्निपातेनाभिधानं यथा - विषवृक्षोऽपि संवर्ध्य स्वयं छेत्तुमसाम्प्रतम् ॥ सांप्रतमित्यस्य हि युज्यत इत्यर्थः ॥

तथायुक्तं चानीप्सितम् [१.४.५०]

ईप्सिततमवत्क्रियया युक्तमनीप्सितमपि कारकं कर्मसंज्ञं स्यात् । ग्रामं गच्छन् तृणं स्पृशति । ओदनं भुञ्जानो विषं भुङ्क्ते ॥

अकथितं च [१.४.५१]

अपादानादिविशेषैरविवक्षितं कारकं कर्मसंज्ञं स्यात्॥ **दुह्याच्पच्दण्ड्रुधिप्रच्छिचिब्रूशासुजिमथ्मुषाम् । कर्मयुक् स्यादकथितं तथा स्यान्नीहृकृष्वहाम् ॥**

दुहादीनां द्वादशानां तथा नीप्रभृतीनां चतुर्णां कर्मणा यद्युज्यते तदेवाकथितं कर्मेति परिगणनं कर्तव्यमित्यर्थः । गां दोग्धि पयः । बलिं याचते वसुधाम् । अविनीतं विनयं याचते । तण्डुलानोदनं पचति । गर्गान् शतं दण्डयति । व्रजमवरुणद्धि गाम् । माणवकं पन्थानं पृच्छति । वृक्षमवचिनोति फलानि । माणवकं धर्मं ब्रूते शास्ति वा । शतं जयति देवदत्तम् । सुधां क्षीरनिधिं मथ्नाति । देवदत्तं शतं मुष्णाति । ग्राममजां नयति हरति कर्षति वहति वा । अर्थनिबन्धनेयं संज्ञा । बलिं भिक्षते वसुधाम् । माणवकं धर्मं भाषते अभिधत्ते वक्तीत्यादि । कारकं किम् ? माणवकस्य पितरं पन्थानं पृच्छति ॥ अकर्मकधातुभिर्योगे देशः कालो भावो गन्तव्योऽध्वा च कर्मसंज्ञक इति वाच्यम् (वार्तिकम्) ॥ कुरून् स्वपिति । मासमास्ते । गोदोहमास्ते । क्रोशमास्ते ॥

गतिबुद्धिप्रत्यवसानार्थशब्दकर्माकर्मकाणामणि कर्ता स णौ [१.४.५२]

गत्याद्यर्थानां शब्दकर्मणामकर्मकाणां चाणौ यः कर्ता स णौ कर्म स्यात् ॥

शत्रूनगमयत्स्वर्गं वेदार्थं स्वानवेदयत् ।

आशयच्चामृतं देवान्वेदमध्यापयद्विधिम् ॥ १ ॥

आसयत्सलिले पृथ्वीं यः स मे श्रीहरिर्गतिः ॥

गतीत्यादि किम् ? पाचयत्योदनं देवदत्तेन । अण्यन्तानां किम्? गमयति देवदत्तो यज्ञदत्तं तमपरः प्रयुङ्क्ते गमयति देवदत्तेन यज्ञदत्तं विष्णुमित्रः । नीवह्योर्न (वार्तिकम्) ॥ नाययति वाहयति वा भारं भृत्येन॥ नियन्तृकर्तृकस्य वहेरनिषेधः (वार्तिकम्)॥ वाहयति रथं वाहान् सूतः । आदिखाद्योर्न (वार्तिकम्)॥ आदयति खादयति वा अन्नं बटुना ॥भक्षेरहिंसार्थस्य न (वार्तिकम्)॥ भक्षयत्यन्नं बटुना। अहिंसार्थस्य किम्? भक्षयति बलीवर्दान् सस्यम्॥ जल्पतिप्रभृतीनामुपसङ्ख्यानम् (वार्तिकम्)॥ जल्पयति भाषयति वा धर्मं पुत्रं देवदत्तः । दृशेश्च (वार्तिकम्)॥ दर्शयति हरिं भक्तान्। सूत्रे ज्ञानसामान्यार्थानामेव ग्रहणं न तु तद्विशे०षार्थनामित्यनेन ज्ञाप्यते । तेन स्मरति जिघ्रतीत्यादीनां न । स्मारयति घ्रापयति वा देवदत्तेन॥ शब्दायतेर्न (वार्तिकम्)॥ शब्दाययति देवदत्तेन। धात्वर्थसङ्गृहीतकर्मत्वेनाकर्मकत्वात्प्राप्तिः । येषां देशकालादिभिन्नं कर्म न संभवति तेऽत्राकर्मकाः। न त्वविवक्षितकर्माणोऽपि। तेन मासमासयति देवदत्तमित्यादौ कर्मत्वं भवत्येव। देवदत्तेन पाचयतीत्यादौ तु न॥

हृक्रोरन्यतरस्याम् [१.४.५३]

हृक्रोरणौ यः कर्ता स णौ वा कर्मसंज्ञः स्यात् । हारयति कारयति वा भृत्यं भृत्येन वा कटम् ॥ अभिवादिदृशोरात्मनेपदे वेति वाच्यम् (वार्तिकम्) ॥ अभिवादयते दर्शयते देवं भक्तं भक्तेन वा ॥

अधिशीङ्स्थाऽऽसां कर्म [१.४.४६]

अधिपूर्वाणामेषामाधारः कर्म स्यात् । अधिशेते अधितिष्ठति अध्यास्ते वा वैकुण्ठं हरिः ॥

अभिनिविशश्च [१.४.४७]

अभिनीत्येतत्संघातपूर्वस्य विशतेराधारः कर्म स्यात्। अभिनिविशते सन्मार्गम्। परिक्रयणे संप्रदानम् इति सूत्रादिह मण्डूकप्लुत्याऽन्यतरस्यां ग्रहणमनुवर्त्य व्यवस्थितविभाषाश्रयणात्क्वचिन्न । पापेऽभिनिवेशः ॥

उपान्वध्याङ्वसः[१.४.४८]

उपादिपूर्वस्य वसतेराधारः कर्म स्यात् । उपवसति अनुवसति अधिवसति आवसति वा वैकुण्ठं हरिः ॥ अभुक्त्यर्थस्य न (वार्तिकम्) ॥ वने उपवसति ॥ ।उभसर्वतसोः कार्या धिगुपर्यादिषु त्रिषु द्वितीयाम्रेडितान्तेषु ततोऽन्यत्रापि दृश्यते (वार्तिकम्) ॥उभयतः कृष्णं गोपाः । सर्वतः कृष्णम् । धिक् कृष्णाभक्तम् । उपर्युपरि लोकं हरिः । अध्यधि लोकम् । अधोऽधो लोकम् ॥अभितःपरितःसमयानिकषाहाप्रतियोगेऽपि (वार्तिकम्) ॥ अभितः कृष्णम् । परितः कृष्णम् । ग्रामं समया । निकषा लङ्काम् । हा कृष्णाभक्तम् । तस्य शोच्यते इत्यर्थः । बुभुक्षितं न प्रतिभाति किञ्चित् ॥

अन्तराऽन्तरेण युक्ते [२.३.४]

आभ्यां योगे द्वितीया । अन्तरा त्वां मां हरिः । अन्तरेण हरिं न सुखम् ॥

कर्मप्रवचनीयाः[१.४.८३]

इत्यधिकृत्य ॥

अनुर्लक्षणे [१.४.८४]

लक्षणे द्योत्येऽनुरुक्तसंज्ञः स्यात् । गत्युपसर्गसंज्ञापवादः ॥

कर्मप्रवचनीययुक्ते द्वितीया [२.३.८]

एतेन योगे द्वितीया स्यात् । जपमनु प्रावर्षत् । हेतुभूतजपोपलक्षितं वर्षणमित्यर्थः । परापि हेताविति तृतीयाऽनेन बाध्यते । लक्षणेत्थंभूत इत्यादिना सिद्धे पुनः संज्ञाविधानसामर्थ्यात् ॥

तृतीयार्थे [१.४.८५]

अस्मिन्द्योत्येऽनुरुक्तसंज्ञः स्यात् । नदीमन्ववसिता सेना । नद्या सह संबद्धेत्यर्थः ॥ षिञ् बन्धने क्तः॥

हीने [१.४.८६]

हीने द्योत्येऽनुः प्राग्वत् । अनु हरिं सुराः । हरेर्हीना इत्यर्थः ॥

उपोऽधिके च [१.४.८७]

अधिके हीने च द्योत्ये उपेत्यव्ययं प्राक्संज्ञं स्यात् । अधिके सप्तमी वक्ष्यते । हीने उप हरिं सुराः ॥

लक्षणेत्थम्भूताख्यानभागवीप्सासु प्रतिपर्यनवः [१.४.९०]

एष्वर्थेषु विषयभूतेषु प्रत्यादय उक्तसंज्ञाः स्युः । लक्षणे, वृक्षं प्रति, पर्यनु वा विद्योतते विद्युत् । इत्थंभूताख्याने, भक्तो विष्णुं प्रति, पर्यनु वा । भागे, लक्ष्मीर्हरिं प्रति, पर्यनु वा । हरेर्भाग इत्यर्थः । वीप्सायां, वृक्षंवृक्षं प्रति पर्यनु वा सिञ्चति । अत्रोपसर्गत्वाभावान्न षत्वम् । एषु किम् ? परिषिञ्चति ॥

अभिरभागे [१.४.९१]

भागवर्जे लक्षणादावभिरुक्तसञ्ज्ञः स्यात् । हरिमभि वर्तते । भक्तो हरिमभि । देवं देवमभि सिञ्चति। अभागे किम् ? यदत्र ममाभिष्यात्तद्दीयताम् ॥

अधिपरी अनर्थकौ [१.४.९३]

उक्तसंज्ञौ स्तः । कुतोऽध्यागच्छति । कुतः पर्यागच्छति । गतिसञ्ज्ञाबाधात् गतिर्गतौ इति निघातो न ॥

सुः पूजायाम् [१.४.९४]

सुसिक्तम् । सुस्तुतम् । अनुपसर्गत्वान्न षः । पूजायां किम् ? सुषिक्तं किं तवाऽत्र । क्षेपोऽयम् ॥

अतिरतिक्रमणे च [१.४.९५]

अतिक्रमणे पूजायां चातिः कर्मप्रवचनीयसंज्ञः स्यात् । अति देवान् कृष्णः ॥

अपिः पदार्थसम्भावनान्ववसर्गगर्हासमुच्चयेषु [१.४.९६]

एषु द्योत्येष्वपिरुक्तसञ्ज्ञः स्यात् । सर्पिषोऽपि स्यात् । अनुपसर्गत्वान्न षः । संभावनायां लिङ् । तस्या एव विषयभूते भवने कर्तृदौर्लभ्यप्रयुक्तं दौर्लभ्यं द्योतयन्नपिशब्दः स्यादित्यनेन संबध्यते । सर्पिष इति षष्ठी

त्वपिशब्दबलेन गम्यमानस्य बिन्दोरवयवावयविभावसम्बन्धे । इयमेव ह्यपिशब्दस्य पदार्थद्योतकता नाम । द्वितीया तु नेह प्रवर्तते । सर्पिषो बिन्दुना योगो न त्वपिनेत्युक्तत्वात् । अपि स्तुयाद्विष्णुम् । संभावनं शक्त्युत्कर्षमाविष्कर्तुमत्युक्तिः । अपि स्तुहि । अन्ववसर्गः कामचारानुज्ञा । धिग्देवदत्तमपि स्तुयाद्वृषलम् । गर्हा । अपि सिञ्च अपि स्तुहि । समुच्चये ॥

कालाध्वनोरत्यन्तसंयोगे [२.३.५]

इह द्वितीया स्यात् । मासं कल्याणी । मासमधीते । मासं गुडधानाः । क्रोशं कुटिला नदी । क्रोशमधीते । क्रोशं गिरिः । अत्यन्तसंयोगे किम् ? मासस्य द्विरधीते । क्रोशस्यैकदेशे पर्वतः ॥ इति द्वितीया ॥

स्वतन्त्रः कर्ता [१.४.५४]

क्रियायां स्वातन्त्र्येण विवक्षितोऽर्थः कर्ता स्यात् ॥

साधकतमं करणम् [१.४.४२]

क्रियासिद्धौ प्रकृष्टोपकारकं करणसञ्ज्ञं स्यात् । तमप् ग्रहणं किम् ? गङ्गायां घोषः ॥

कर्तृकरणयोस्तृतीया [२.३.१८]

अनभिहिते कर्तरि करणे च तृतीया स्यात् । रामेण बाणेन हतो वाली ॥ प्रकृत्यादिभ्य उपसंख्यानम् (वार्तिकम्) ॥ प्रकृत्या चारुः । प्रायेण याज्ञिकः । गोत्रेण गार्ग्यः । समेनैति । विषमेणैति। द्विद्रोणेन धान्यं क्रीणाति । सुखेन दुःखेन वा यातीत्यादि ॥

दिवः कर्म च [१.४.४३]

दिवः साधकतमं कारकं कर्मसंज्ञं स्याच्चात्करणसंज्ञम् । अक्षैरक्षान्वा दीव्यति ॥

अपवर्गे तृतीया [२.३.६]

अपवर्गः फलप्राप्तिस्तस्यां द्योत्यायां कालाध्वनोरत्यन्तसंयोगे तृतीया स्यात् । अह्ना क्रोशेन वाऽनुवाकोऽधीतः । अपवर्गे किम् ? मासमधीतो नायातः ॥

सहयुक्तेऽप्रधाने [२.३.१९]

सहार्थेन युक्ते अप्रधाने तृतीया स्यात् । पुत्रेण सहागतः पिता । एवं साकंसार्धंसमंयोगेऽपि । विनापि तद्योगं तृतीया । वृद्धो यूना इत्यादिनिर्देशात् ॥

येनाङ्गविकारः [२.३.२०]

येनाङ्गेन विकृतेनाङ्गिनो विकारो लक्ष्यते ततः तृतीया स्यात् । अक्ष्णा काणः । अक्षिसम्बन्धिकाणत्वविशिष्ट इत्यर्थः । अङ्गविकारः किम् ? अक्षि काणमस्य ॥

इत्थंभूतलक्षणे [२.३.२१]

कंचित्प्रकारं प्राप्तस्य लक्षणे तृतीया स्यात् । जटाभिस्तापसः । जटाज्ञाप्यतापसत्वविशिष्ट इत्यर्थः॥

संज्ञोऽन्यतरस्यां कर्मणि [२.३.२२]

संपूर्वस्य जानातेः कर्मणि तृतीया वा स्यात् । पित्रा पितरं वा संजानीते ॥

हेतौ [२.३.२३]

हेत्वर्थे तृतीया स्यात् । द्रव्यादिसाधारणं निर्व्यापारसाधारणं च हेतुत्वम् । करणत्वं तु क्रियामात्रविषयं व्यापारनियतं च । दण्डेन घटः । पुण्येन दृष्टो हरिः । फलमपीह हेतुः । अध्ययनेन वसति । गम्यमानापि क्रिया कारकविभक्तौ प्रयोजिका । अलं श्रमेण । साध्यं नास्तीत्यर्थः । साधनक्रियां प्रति श्रमः करणम् । शतेन शतेन वत्सान्पाययति पयः । शतेन परिच्छिद्येत्यर्थः॥ अशिष्टव्यवहारे दाणः प्रयोगे चतुर्थ्यर्थे तृतीया (वार्तिकम्) ॥ दास्या संयच्छते कामुकः । धर्म्यै तु भार्यायै संयच्छति ॥ इति तृतीया ॥

कर्मणा यमभिप्रैति स सम्प्रदानम्[१.४.३२]

दानस्य कर्मणा यमभिप्रैति स सम्प्रदानसंज्ञः स्यात् ॥

चतुर्थी सम्प्रदाने [२.३.१३]

विप्राय गां ददाति । अनभिहित इत्येव । दानीयो विप्रः ।क्रियया यमभिप्रैति सोऽपि संप्रदानम् (वार्तिकम्) ॥ पत्ये शेते ।यजेः कर्मणः करणसंज्ञा संप्रदानस्य च कर्मसंज्ञा (वार्तिकम्) ॥ पशुना रुद्रं यजते । पशुं रुद्राय ददातीत्यर्थः ॥

रुच्यर्थानां प्रीयमाणः[१.४.३३]

रुच्यर्थानां धातूनां प्रयोगे प्रीयमाणोऽर्थः सम्प्रदानं स्यात् । हरये रोचते भक्तिः । अन्यकर्तृकोऽभिलाषो रुचिः । हरिनिष्ठप्रीतेर्भक्तिः कर्त्री । प्रीयमाणः किम् ? देवदत्ताय रोचते मोदकः पथि ॥

श्लाघह्नुङ्स्थाशपां ज्ञीप्स्यमानः[१.४.३४]

एषां प्रयोगे बोधयितुमिष्टः संप्रदानं स्यात् । गोपी स्मरात्कृष्णाय श्लाघते ह्नुते तिष्ठते शपते वा । ज्ञीप्स्यमानः किम् ? देवदत्ताय श्लाघते पथि ॥

धारेरुत्तमर्णः[१.४.३५]

धारयतेः प्रयोगे उत्तमर्ण उक्तसंज्ञः स्यात् । भक्ताय धारयति मोक्षं हरिः । उत्तमर्णः किम् ? देवदत्ताय शतं धारयति ग्रामे ॥

स्पृहेरीप्सितः [१.४.३६]

स्पृहयतेः प्रयोगे इष्टः संप्रदानं स्यात् । पुष्पेभ्यः स्पृहयति । ईप्सितः किम् ? पुष्पेभ्यो वने स्पृहयति। ईप्सितमात्रे इयं संज्ञा । प्रकर्षविवक्षायां तु परत्वात्कर्मसंज्ञा । पुष्पाणि स्पृहयति ॥

क्रुधद्रुहेर्ष्याऽसूयार्थानां यं प्रति कोपः[१.४.३७]

क्रुधाद्यर्थानां प्रयोगे यं प्रति कोपः स उक्तसंज्ञः स्यात् । हरये क्रुध्यति । द्रुह्यति । ईर्ष्यति । असूयति। यं प्रति कोपः किम् ? भार्यामीर्ष्यति मैनामन्योऽद्राक्षीदिति । क्रोधोऽमर्षः । द्रोहोऽपकारः । ईर्ष्याऽक्षमा । असूया गुणेषु दोषाविष्करणम् । द्रुहादयोऽपि कोपप्रभवा एव गृह्यन्ते । अतो विशेषणं सामान्येन यं प्रति कोप इति ॥

क्रुधद्रुहोरुपसृष्टयोः कर्म [१.४.३८]

सोपसर्गयोरनयोर्यं प्रति कोपस्तत्कारकं कर्मसंज्ञं स्यात् । क्रूरमभिक्रुध्यति । अभिद्रुह्यति ॥

राधीक्ष्योर्यस्य विप्रश्नः[१.४.३९]

एतयोः कारकं संप्रदानं स्यात् । यदीयो विविधः प्रश्नः क्रियते । कृष्णाय राध्यति ईक्षते वा । पृष्टो गर्गः शुभाशुभं पर्यालोचयतीत्यर्थः ॥

प्रत्याङ्भ्यां श्रुवः पूर्वस्य कर्ता [१.४.४०]

आभ्यां परस्य श्रृणोतेर्योगे पूर्वस्य प्रवर्तनरूपव्यापारस्य कर्ता संप्रदानं स्यात् । विप्राय गां प्रतिश्रृणोति आश्रृणोति वा । विप्रेण मह्यं देहीति प्रवर्तितः प्रतिजानीत इत्यर्थः ॥

अनुप्रतिगृणश्च [१.४.४१]

आभ्यां गृणातेः कारकं पूर्वव्यापारस्य कर्तृभूतमुक्तसंज्ञं स्यात् । होत्रेऽनुगृणाति प्रतिगृणाति । होता प्रथमं शंसति तमध्वर्युः प्रोत्साहयतीत्यर्थः ॥

परिक्रयणे सम्प्रदानमन्यतरस्याम् [१.४.४४]

नियतकालं भृत्या स्वीकरणं परिक्रयणं तस्मिन् साधकतमं कारकं संप्रदानसंज्ञं वा स्यात् । शतेन शताय वा परिक्रीतः ॥तादर्थ्ये चतुर्थी वाच्या (वार्तिकम्) ॥ मुक्तये हरिं भजति ॥क्लृपि सम्पद्यमाने च (वार्तिकम्) ॥ भक्तिर्ज्ञानाय कल्पते सम्पद्यते जायत इत्यादि ॥उत्पातेन ज्ञापिते च (वार्तिकम्) ॥ वाताय कपिला विद्युत् ।हितयोगे च (वार्तिकम्) ॥ ब्राह्मणाय हितम् ॥

क्रियार्थोपपदस्य च कर्मणि स्थानिनः [२.३.१४]

क्रियार्था क्रिया उपपदं यस्य तस्य स्थानिनोऽप्रयुज्यमानस्य तुमुनः कर्मणि चतुर्थी स्यात् । फलेभ्यो याति । फलान्याहर्तुं यातीत्यर्थः । नमस्कुर्मो नृसिंहाय । नृसिंहमनुकूलयितुमित्यर्थः । एवं स्वयंभुवे नमस्कृत्येत्यादावपि ॥

तुमर्थाच्च भाववचनात् [२.३.१५]

भाववचनाश्च इति सूत्रेण यो विहितस्तदन्ताच्चतुर्थी स्यात् । यागाय याति । यष्टुं यातीत्यर्थः ॥

नमःस्वस्तिस्वाहास्वधालम्वषड्योगाच्च [२.३.१६]

एभिर्योगे चतुर्थी स्यात् । हरये नमः । [(परिभाषा -) उपपदविभक्तेः कारकविभक्तिर्बलीयसी] ॥ नमस्करोति देवान् । प्रजाभ्यः स्वस्ति । अग्नये स्वाहा । पितृभ्यः स्वधा । अलमिति पर्याप्त्यर्थग्रहणम् । तेन दैत्येभ्यो हरिरलं प्रभुः समर्थः शक्त इत्यादि । प्रभ्वादियोगे षष्ठ्यपि साधुः । तस्मै प्रभवति , स एषां ग्रामणीः इति निर्देशात् । तेन प्रभुर्बुभूषुर्भुवनत्रयस्येति सिद्धम् । वषडिन्द्राय। चकारः पुनर्विधानार्थः । तेनाशीर्विवक्षायां परामपि चतुर्थी चाशिषीति षष्ठीं बाधित्वा चतुर्थ्येव भवति । स्वस्ति गोभ्यो भूयात् ॥

मन्यकर्मण्यनादरे विभाषाऽप्राणिषु [२.३.१७]

प्राणिवर्जे मन्यतेः कर्मणि चतुर्थी वा स्यात्तिरस्कारे । न त्वां तृणं मन्ये तृणाय वा । श्यना निर्देशात्तानादिकयोगे न । न त्वां तृणं मन्वेऽहम् ॥अप्राणिष्वित्यपनीय नौकाकान्नशुकशृगालवर्ज्येष्विति वाच्यम् (वार्तिकम्) ॥ तेन न त्वां नावमन्नं वा मन्ये इत्यत्राप्राणित्वेऽपि चतुर्थी न । न त्वां शुने मन्ये इत्यत्र प्राणित्वेऽपि भवत्येव ॥

गत्यर्थकर्मणि द्वितीयाचतुर्थ्यौ चेष्टायामनध्वनि [२.३.१२]

अध्वभिन्ने गत्यर्थानां कर्मणि एते स्तश्चेष्टायाम् । ग्रामं ग्रामाय वा गच्छति । चेष्टायां किम् ? मनसा हरिं व्रजति । अनध्वनीति किम् ? पन्थानं गच्छति । गन्त्राधिष्ठितेऽध्वन्येवायं निषेधः । यदा तूत्पथात्पन्था एवाक्रमितुमिष्यते तदा चतुर्थी भवत्येव । उत्पथेन पथे गच्छति ॥ इति चतुर्थी ॥

बोधप्रश्नाः-

- कारकाणां परिचयो देयः।
- प्रथमाविभक्तिवधायकं सूत्रं किम्?
- कर्तृसंज्ञाविधायकं सूत्रं किम्?
- कर्मसंज्ञाविधायकं सूत्रं किम्?
- संप्रदानसंज्ञाविधायकं सूत्रं किम्?

सारांशः-

१.सिद्धान्तकौमुदीग्रन्थस्थप्रकरणानां परिचय: प्राप्तः।

२.विशेषतः प्रथमा, द्वितीया, तृतीया, चतुर्थी इत्यादिविभक्तीनामर्थज्ञानमभूत्।

३. उपपदविभक्तीनामर्थज्ञानमभूत्।

संदर्भग्रन्थसूची-

१.वैयाकरणसिद्धान्तकौमुदी, भट्टोजिदीक्षित:, चौखम्भा वाराणसी

सहायकग्रन्थसूची-

१.बालमनोरमा,वासुदेवदीक्षित:, चौखम्भा वाराणसी

खण्डः - ङ

पाठसंरचना-

- प्रस्तावना
- उद्देश्यम्
- मूलपाठः
- बोधप्रश्नाः
- सारांशः
- सन्दर्भग्रन्थसूची
- सहायकग्रन्थसूची

प्रस्तावना-

सिद्धान्तकौमुद्याः कारकप्रकरणमस्मिन् खण्डे निर्धारितः। अस्मिन् भागे तु विशेषतः पञ्चमी, षष्ठी, सप्तमी विभक्तीनामर्थाः निरूप्यन्ते। मध्ये उपपदविभक्तीनामर्थाः निरूप्यन्ते। तत्र तत्र सूत्राणां दलकृत्यमपि निरूपितम्।

२.उद्देश्यम्-

१.सिद्धान्तकौमुदीग्रन्थस्थप्रकरणानां परिचयसम्पादनम्।

२.विशेषतः पञ्चमी, षष्ठी, सप्तमी विभक्तीनामर्थज्ञानम्।

३.उपपदविभक्तीनामर्थज्ञानम्।

ध्रुवमपायेऽपादानम् [१.४.२४]

अपायो विश्लेषस्तस्मिन्साध्ये ध्रुवमवधिभूतं कारकमपादानं स्यात् ॥

अपादाने पञ्चमी [२.३.२८]

ग्रामादायाति। धावतोऽश्वात्पतति। कारकं किम्? वृक्षस्य पर्णं पतति। जुगुप्साविरामप्रमादार्थानामुपसङ्ख्यानम् (वार्तिकम्)॥ पापाज्जुगुप्सते। विरमति। धर्मात्प्रमाद्यति॥

भीत्रार्थानां भयहेतुः[१.४.२५]

भयार्थानां त्राणार्थानां च प्रयोगे हेतुरपादानं स्यात् । चोराद् बिभेति । चोरात्त्रायते । भयहेतुः किम्? अरण्ये बिभेति त्रायते वा ॥

पराजेरसोढः[१.४.२६]

पराजेः प्रयोगेऽसह्योऽर्थोऽपादानं स्यात् । अध्ययनात्पराजयते । ग्लायतीत्यर्थः । सोढः किम् ? शत्रून्पराजयते । अभिभवतीत्यर्थः ॥

वारणार्थानामीप्सितः[१.४.२७]

प्रवृत्तिविघातो वारणम् । वारणार्थानां धातूनां प्रयोगे ईप्सितोऽपादानं स्यात् । यवेभ्यो गां वारयति । ईप्सितः किम् ? यवेभ्यो गां वारयति क्षेत्रे ॥

अन्तर्द्धौ येनादर्शनमिच्छति [१.४.२८]

व्यवधाने सति यत्कर्तृकस्यात्मनो दर्शनस्याभावमिच्छति तदपादानं स्यात् । मातुर्निलीयते कृष्णः। अन्तर्धौ किम् ? चौरान्न दिदृक्षते । इच्छतिग्रहणं किम् ? अदर्शनेच्छायां सत्यां सत्यपि दर्शने यथा स्यात् ॥

आख्यातोपयोगे [१.४.२९]

नियमपूर्वकविद्यास्वीकारे वक्ता प्राक्संज्ञः स्यात् । उपाध्यायादधीते । उपयोगे किम् ? नटस्य गाथां श्रृणोति ॥

जनिकर्तुः प्रकृतिः [१.४.३०]

जायमानस्य हेतुरपादानं स्यात् । ब्रह्मणः प्रजाः प्रजायन्ते ॥

भुवः प्रभवः [१.४.३१]

भवनं भूः । भूकर्तुः प्रभवस्तथा । हिमवतो गङ्गा प्रभवति । तत्र प्रकाशते इत्यर्थः ॥ल्यब्लोपे कर्मण्यधिकरणे च (वार्तिकम्) ॥ प्रासादात्प्रेक्षते । आसनात्प्रेक्षते । प्रासादमारुह्य आसने उपविश्य प्रेक्षत इत्यर्थः । श्वशुराज्जिह्रेति । श्वशुरं वीक्ष्येत्यर्थः ॥गम्यमानापि क्रिया कारकविभक्तीनां निमित्तम् (वार्तिकम्) ॥ कस्मात्त्वं नद्याः ॥यतश्चाध्वकालनिर्माणं तत्र पञ्चमी (वार्तिकम्)। तद्युक्तादध्वनः प्रथमासप्तम्यौ (वार्तिकम्) ।कालात्सप्तमी च वक्तव्या (वार्तिकम्) ॥ वनाद् ग्रामो योजनं योजने वा । कार्तिक्या आग्रहायणी मासे ॥

अन्यारादितरर्तेदिक्छब्दाञ्चूत्तरपदाजाहियुक्ते [२.३.२९]

एतैर्योगे पञ्चमी स्यात् । अन्य इत्यर्थग्रहणम् । इतरग्रहणं प्रपञ्चार्थम् । अन्यो भिन्न इतरो वा कृष्णात् । आराद्वनात् । ऋते कृष्णात् । पूर्वो ग्रामात् । दिशि दृष्टः शब्दो दिक्शब्दः । तेन सम्प्रति देशकालवृत्तिना योगेऽपि भवति । चैत्रात्पूर्वः फाल्गुनः । अवयववाचियोगे तु न । तस्य परमाम्रेडितम् इति निर्देशात् । पूर्वं कायस्य । अञ्चूत्तरपदस्य तु दिक्शब्दत्वेऽपि षष्ठ्यतसर्थ इति षष्ठीं बाधितुं पृथग्ग्रहणम् । प्राक् प्रत्यग्वा ग्रामात् । आच्, दक्षिणा ग्रामात् । आहि, दक्षिणाहि ग्रामात् । अपादाने पञ्चमी इति सूत्रे कार्तिक्याः प्रभृतीति भाष्यप्रयोगात् प्रभृत्यर्थयोगे पञ्चमी । भवात्प्रभृति आरभ्य वा सेव्यो हरिः । अपपरिबहिः इति समासविधानाज्ज्ञापकाद्बहिर्योगे पञ्चमी। ग्रामाद्बहिः ॥

अपपरी वर्जने [१.४.८८]

एतौ वर्जने कर्मप्रवचनीयौ स्तः ॥

आङ् मर्यादावचने [१.४.८९]

आङ् मर्यादायामुक्तसंज्ञः स्यात् । वचनग्रहणादभिविधावपि ॥

पञ्चम्यपाङ्परिभिः [२.३.१०]

एतैः कर्मप्रवचनीयैर्योगे पञ्चमी स्यात् । अप हरेः, परि हरेः संसारः । परिरत्र वर्जने । लक्षणादौ तु हरिं परि । आमुक्तेः संसारः । आसकलात् ब्रह्म ॥

प्रतिः प्रतिनिधिप्रतिदानयोः [१.४.९२]

एतयोरर्थयोः प्रतिरुक्तसंज्ञः स्यात् ॥

प्रतिनिधिप्रतिदाने च यस्मात् [२.३.११]

अत्र कर्मप्रवचनीयैर्योगे पञ्चमी स्यात् । प्रद्युम्नः कृष्णात्प्रति । तिलेभ्यः प्रतियच्छति माषान् ॥

अकर्तर्यृणे पञ्चमी [२.३.२४]

कर्तृवर्जितं यदृणं हेतुभूतं ततः पञ्चमी स्यात् ॥ शताद्बद्धः । अकर्तरि किम् ? शतेन बन्धितः ॥

विभाषा गुणेऽस्त्रियाम् [२.३.२५]

गुणे हेतावस्त्रीलिङ्गे पञ्चमी वा स्यात् । जाड्याज्जाड्येन वा बद्धः । गुणे किम् ? धनेन कुलम् । अस्त्रियां किम् ? बुद्ध्या मुक्तः । विभाषेति योगविभागादगुणे स्त्रियां च क्वचित् । धूमादग्निमान् । नास्ति घटोऽनुपलब्धेः ॥

पृथग्विनानानाभिस्तृतीयाऽन्यतरस्याम् [२.३.३२]

एभिर्योगे तृतीया स्यात्पञ्चमीद्वितीये च । अन्यतरस्यां ग्रहणं समुच्चयार्थम् । पञ्चमीद्वितीयेऽनुवर्तेते । पृथग् रामेण रामात् रामं वा । एवं विना नाना ॥

करणे च स्तोकाल्पकृच्छ्रकतिपयस्यासत्त्ववचनस्य[२.३.३३]

एभ्योऽद्रव्यवचनेभ्यः करणे तृतीयापञ्चम्यौ स्तः । स्तोकेन स्तोकाद्वा मुक्तः । द्रव्ये तु स्तोकेन विषेण हतः ॥

दूरान्तिकार्थेभ्यो द्वितीया च[२.३.३५]

एभ्यो द्वितीया स्याच्चात्पञ्चमीतृतीये । प्रातिपदिकार्थमात्रे विधिरयम् । ग्रामस्य दूरं दूरात् दूरेण वा। अन्तिकमन्तिकात् अन्तिकेन वा । असत्त्ववचनस्येत्यनुवृत्तेर्नेह । दूरः पन्थाः ॥ इति पञ्चमी ॥

षष्ठी शेषे[२.३.५०]

कारकप्रातिपदिकार्थव्यतिरिक्तः स्वस्वामिभावादिसम्बन्धः शेषस्तत्र षष्ठी स्यात् । राज्ञः पुरुषः । कर्मादीनामपि सम्बन्धमात्रविवक्षायां षष्ठ्येव । सतां गतम् । सर्पिषो जानीते । मातुः स्मरति । एधोदकस्योपस्कुरुते । भजे शंभोश्चरणयोः । फलानां तृप्तः ॥

षष्ठी हेतुप्रयोगे[२.३.२६]

हेतुशब्दप्रयोगे हेतौ द्योत्ये षष्ठी स्यात् । अन्नस्य हेतोर्वसति ॥

सर्वनाम्नस्तृतीया च [२.३.२७]

सर्वनाम्नो हेतुशब्दस्य च प्रयोगे हेतौ द्योत्ये तृतीया स्यात् षष्ठी च । केन हेतुना वसति । कस्य हेतोः। निमित्तपर्यायप्रयोगे सर्वासां प्रायदर्शनम् (वार्तिकम्) ॥ किं निमित्तं वसति । केन निमित्तेन । कस्मै निमित्तायेत्यादि । एवं किं कारणं को हेतुः किं प्रयोजनम् इत्यादि । प्रायग्रहणादसर्वनाम्नः प्रथमाद्वितीये न स्तः । ज्ञानेन निमित्तेन हरिः सेव्यः । ज्ञानाय निमित्तायेत्यादि ॥

षष्ठ्यतसर्थप्रत्ययेन [२.३.३०]

एतद्योगे षष्ठी स्यात् । दिक्शब्द इति पञ्चम्या अपवादः । ग्रामस्य दक्षिणतः । पुरः पुरस्तात् । उपरि उपरिष्टात् ॥

एनपा द्वितीया [२.३.३१]

एनबन्तेन योगे द्वितीया स्यात् । एनपेति योगविभागात्षष्ठ्यपि । दक्षिणेन ग्रामं ग्रामस्य वा । एवमुत्तरेण ॥

दूरान्तिकार्थैः षष्ठ्यन्यतरस्याम् [२.३.३४]

एतैर्योगे षष्ठी स्यात् पञ्चमी च । दूरं निकटं ग्रामस्य ग्रामाद्वा ॥

ज्ञोऽविदर्थस्य करणे [२.३.५१]

जानातेरज्ञानार्थस्य करणे शेषत्वेन विवक्षिते षष्ठी स्यात् । सर्पिषो ज्ञानम् ॥

अधीगर्थदयेशां कर्मणि [२.३.५२]

एषां कर्मणि शेषे षष्ठी स्यात् । मातुः स्मरणम् । सर्पिषो दयनम्, ईशनं वा ॥

कृञः प्रतियत्ने[२.३.५३]

कृञः कर्मणि शेषे षष्ठी स्यात् गुणाधाने । एधोदकस्योपस्करणम् ॥

रुजार्थानां भाववचनानामज्वरेः [२.३.५४]

भावकर्तृकाणां ज्वरिवर्जितानां रुजार्थानां कर्मणि शेषे षष्ठी स्यात् । चौरस्य रोगस्य रुजा। अज्वरिसंताप्योरिति वाच्यम् (वार्तिकम्) ॥ रोगस्य चौरज्वरः चौरसन्तापो वा । रोगकर्तृकं चौरसंबन्धि ज्वरादिकमित्यर्थः ॥

आशिषि नाथः[२.३.५५]

आशीरर्थस्य नाथतेः शेषे कर्मणि षष्ठी स्यात् । सर्पिषो नाथनम् । आशिषीति किम् ? माणवकनाथनम् । तत्संबन्धिनी याञ्चेत्यर्थः ॥

जासिनिप्रहणनाटक्राथपिषां हिंसायाम् [२.३.५६]

हिंसार्थनामेषां शेषे कर्मणि षष्ठी स्यात् । चौरस्योज्जासनम् । निप्रौ संहतौ विपर्यस्तौ व्यस्तौ वा । चौरस्य निप्रहणनम् । प्रणिहननम् । निहननम् । प्रहणनं वा । नट अवस्कन्दने चुरादिः । चौरस्योन्नाटनम् । चौरस्य क्राथनम् । वृषलस्य पेषणम् । हिंसायां किम् ? धानापेषणम् ॥

व्यवहृपणोः समर्थयोः[२.३.५७]

शेषे कर्मणि षष्ठी स्यात् । द्यूते क्रयविक्रयव्यवहारे चानयोस्तुल्यार्थता । शतस्य व्यवहरणं पणनं वा। समर्थयोः किम् ? शलाकाव्यवहारः । गणनेत्यर्थः । ब्राह्मणपणनं स्तुतिरित्यर्थः ॥

दिवस्तदर्थस्य [२.३.५८]

द्यूतार्थस्य क्रयविक्रयरूपव्यवहारार्थस्य च दिवः कर्मणि षष्ठी स्यात् । शतस्य दीव्यति । तदर्थस्य किम् ? ब्राह्मणं दीव्यति । स्तौतीत्यर्थः ॥

विभाषोपसर्गे [२.३.५९]

पूर्वयोगापवादः शतस्य शतं वा प्रतिदीव्यति ॥

प्रेष्यब्रुवोर्हविषो देवतासम्प्रदाने[२.३.६१]

देवतासंप्रदानेऽर्थे वर्तमानयोः प्रेष्यब्रुवोः कर्मणो हविर्विशेषस्य वाचकाच्छब्दात्षष्ठी स्यात् । अग्नये छागस्य हविषो वपाया मेदसः प्रेष्य अनुब्रूहि वा ॥

कृत्वोऽर्थप्रयोगे कालेऽधिकरणे[२.३.६४]

कृत्वोर्थानां प्रयोगे कालवाचिन्यधिकरणे शेषे षष्ठी स्यात् । पञ्चकृत्वोऽह्नो भोजनम् । द्विरह्नो भोजनम् । शेषे किम् ? द्विरहन्यध्ययनम् ॥

कर्तृकर्मणोः कृति [२.३.६५]

कृद्योगे कर्तरि कर्मणि च षष्ठी स्यात् । कृष्णस्य कृतिः । जगतः कर्ता कृष्णः ।गुणकर्मणि वेष्यते (वार्तिकम्) ॥ नेताऽश्वस्य स्रुघ्नस्य स्रुघ्नं वा । कृति किम् ? तद्धिते माभूत् । कृतपूर्वी कटम्॥

उभयप्राप्तौ कर्मणि[२.३.६६]

उभयोः प्राप्तिर्यस्मिन्कृति तत्र कर्मण्येव षष्ठी स्यात्। आश्चर्यो गवां दोहोऽगोपेन॥ स्त्रीप्रत्यययोरकाकारयोर्नायं नियमः (वार्तिकम्) ॥ भेदिका बिभित्सा वा रुद्रस्य जगतः ।शेषे विभाषा (वार्तिकम्) ॥ स्त्रीप्रत्यय इत्येके ।

विचित्रा जगतः कृतिर्हरेर्हरिणा वा । केचिदविशेषेण विभाषामिच्छन्ति । शब्दानामनुशासनमाचार्येणाचार्यस्य वा ॥

क्तस्य च वर्तमाने[२.३.६७]

वर्तमानार्थस्य क्तस्य योगे षष्ठी स्यात् । न लोक.. इति निषेधस्यापवादः । राज्ञां मतो बुद्धः पूजितो वा ॥

अधिकरणवाचिनश्च[२.३.६८]

क्तस्य योगे षष्ठी स्यात् । इदमेषामासितं शयितं गतं भुक्तं वा ॥

न लोकाव्ययनिष्ठाखलर्थतृनाम्[२.३.६९]

एषां प्रयोगे षष्ठी न स्यात् । लादेशाः । कुर्वन् कुर्वाणो वा सृष्टिं हरिः । उः । हरिं दिदृक्षुः । अलंकरिष्णुर्वा । उक । दैत्यान् घातुको हरिः ॥कमेरनिषेधः (वार्तिकम्) ॥ लक्ष्म्याः कामुको हरिः। अव्ययम् । जगत् सृष्ट्वा । सुखं कर्तुम् । निष्ठा । विष्णुना हता दैत्याः । दैत्यान् हतवान् विष्णुः । खलर्थः । ईषत्करः प्रपञ्चो हरिणा । तृन्निति प्रत्याहारः शतृशानचाविति तृशब्दादारभ्यातृनो नकारात् । शानन् । सोमं पवमानः । चानश् । आत्मानं मण्डयमानः । शतृ । वेदमधीयन् । तृन् । कर्ता लोकान् ॥द्विषः शतुर्वा (वार्तिकम्) ॥ मुरस्य मुरं वा द्विषन् ॥ सर्वोऽयं कारकषष्ठ्याः प्रतिषेधः॥ शेषे षष्ठी तु स्यादेव । ब्राह्मणस्य कुर्वन् । नरकस्य जिष्णुः ॥

अकेनोर्भविष्यदाधमर्ण्ययोः[२.३.७०]

भविष्यत्यकस्य भविष्यदाधमर्ण्यार्थेनश्च योगे षष्ठी न स्यात् । सतः पावकोऽवतरति । व्रजं गामी । शतं दायी ॥

कृत्यानां कर्तरि वा[२.३.७१]

षष्ठी वा स्यात् । मया मम वा सेव्यो हरिः । कर्तरीति किम् ? गेयो माणवकः साम्नाम् । भव्यगेय इति कर्तरि यद्विधानादनभिहितं कर्म । अत्र योगो विभज्यते ॥ कृत्यानाम् ॥ उभयप्राप्ताविति नेति चानुवर्तते । तेन नेतव्या व्रजं गावः कृष्णेन । ततः ॥ कर्तरि वा ॥ उक्तोऽर्थः ॥

तुल्यार्थैरतुलोपमाभ्यां तृतीयाऽन्यतरस्याम्[२.३.७२]

तुल्यार्थैर्योगे तृतीया वा स्यात्पक्षे षष्ठी । तुल्यः सदृशः समो वा कृष्णस्य कृष्णेन वा । अतुलोपमाभ्यां किम् ? तुला उपमा वा कृष्णस्य नास्ति ॥

चतुर्थी चाशिष्यायुष्यमद्रभद्रकुशलसुखार्थहितैः[२.३.७३]

एतदर्थैर्योगे चतुर्थी वा स्यात्पक्षे षष्ठी आशिषि । आयुष्यं चिरञ्जीवितं कृष्णाय कृष्णस्य वा भूयात्। एवं मद्रं भद्रं कुशलं निरामयं सुखं शमर्थः प्रयोजनं हितं पथ्यं वा भूयात् । आशिषि किम् ? देवदत्तस्यायुष्यमस्ति । व्याख्यानात्सर्वत्रार्थग्रहणम् । मद्रभद्रयोः पर्यायत्वादन्यतरो न पठनीयः ॥

आधारोऽधिकरणम् [१.४.४५]

कर्तृकर्मद्वारा तन्निष्ठक्रियाया आधारः कारकमधिकरणसंज्ञः स्यात् ॥

सप्तम्यधिकरणे च [२.३.३६]

अधिकरणे सप्तमी स्यात् । चकाराद्दूरान्तिकार्थेभ्यः । औपश्लेषिको वैषयिकोऽभिव्यापकश्चेत्याधारस्त्रिधा । कटे आस्ते । स्थाल्यां पचति । मोक्षे इच्छास्ति । सर्वस्मिन्नात्मास्ति । वनस्य दूरे अन्तिके वा । दूरान्तिकार्थेभ्यः इति विभक्तित्रयेण सह चतस्रोऽत्र विभक्तयः फलिताः ॥क्तस्येन्विषयस्य कर्मण्युपसङ्ख्यानम् (वार्तिकम्) ॥ अधीती व्याकरणे । अधीतमनेनेति विग्रहे इष्टादिभ्यश्च इति कर्तरीनिः ॥साध्वसाधुप्रयोगे च (वार्तिकम्) ॥ साधुः कृष्णो मातरि । असाधुर्मातुले ॥निमित्तात्कर्मयोगे (वार्तिकम्) ॥ निमित्तमिह फलम् । योगः संयोगसमवायात्मकः । चर्मणि द्वीपिनं हन्ति दन्तयोर्हन्ति कुञ्जरम् । केशेषु

चमरीं हन्ति सीम्नि पुष्कलको हतः ॥ १ ॥ (इति भाष्यम्) ।हेतौ तृतीयाऽत्र प्राप्ता तन्निवारणार्थमिदम् । सीमाऽण्डकोशः। पुष्कलको गन्धमृगः । योगविशेषे किम् ? वेतनेन धान्यं लुनाति ॥

यस्य च भावेन भावलक्षणम्[२.३.३७]

यस्य क्रियया क्रियान्तरं लक्ष्यते ततः सप्तमी स्यात् । गोषु दुह्यमानासु गतः ।अर्हाणां कर्तृत्वेऽनर्हाणामकर्तृत्वे तद्वैपरीत्ये च (वार्तिकम्) ॥ सत्सु तरत्सु असन्त आसते । असत्सु तिष्ठत्सु सन्तस्तरन्ति । सत्सु तिष्ठत्सु असन्तस्तरन्ति । असत्सु तरत्सु सन्तस्तिष्ठन्ति ॥

षष्ठी चानादरे[२.३.३८]

अनादराधिक्ये भावलक्षणे षष्ठीसप्तम्यौ स्तः । रुदति रुदतो वा प्राव्राजीत् । रुदन्तं पुत्रादिकमनादृत्य संन्यस्तवानित्यर्थः ॥

स्वामीश्वराधिपतिदायादसाक्षिप्रतिभूप्रसूतैश्च [२.३.३९]

एतैः सप्तभिर्योगे षष्ठीसप्तम्यौ स्तः । षष्ठ्यामेव प्राप्तायां पाक्षिकसप्तम्यर्थं वचनम् । गवां गोषु वा स्वामी । गवां गोषु वा प्रसूतः । गा एवानुभवितुं जात इत्यर्थः ॥

आयुक्तकुशलाभ्यां चासेवायाम् [२.३.४०]

आभ्यां योगे षष्ठीसप्तम्यौ स्तस्तात्पर्येऽर्थे । आयुक्तो व्यापारितः । आयुक्तः कुशलो वा हरिपूजने हरिपूजनस्य वा । आसेवायां किम् ? आयुक्तो गौः शकटे । ईषद्युक्त इत्यर्थः ॥

यतश्च निर्धारणम् [२.३.४१]

जातिगुणक्रियासंज्ञाभिः समुदायादेकदेशस्य पृथक्करणं निर्धारणं यतस्ततः षष्ठीसप्तम्यौ स्तः । नृणां नृषु वा ब्राह्मणः श्रेष्ठः । गवां गोषु वा कृष्णा बहुक्षीरा । गच्छतां गच्छत्सु वा धावन् शीघ्रः । छात्राणां छात्रेषु वा मैत्रः पटुः ॥

पञ्चमी विभक्ते[२.३.४२]

विभागो विभक्तम् । निर्धार्यमाणस्य यत्र भेद एव तत्र पञ्चमी स्यात् । माथुराः पाटलिपुत्रकेभ्य आढ्यतराः ॥

साधुनिपुणाभ्यामर्चायां सप्तम्यप्रतेः[२.३.४३]

आभ्यां योगे सप्तमी स्यादर्चायाम् न तु प्रतेः प्रयोगे । मातरि साधुर्निपुणो वा । अर्चायां किम् ? निपुणो राज्ञो भृत्यः । इह तत्त्वकथने तात्पर्यम् । अप्रत्यादिभिरिति वक्तव्यम् (वार्तिकम्) ॥ साधुर्निपुणो वा मातरं प्रति पर्यनु वा ॥

प्रसितोत्सुकाभ्यां तृतीया च[२.३.४४]

आभ्यां योगे तृतीया स्याच्चात्सप्तमी । प्रसित उत्सुको वा हरिणा हरौ वा ॥

नक्षत्रे च लुपि [२.३.४५]

नक्षत्रे प्रकृत्यर्थे यो लुप्संज्ञया लुप्यमानस्य प्रत्ययस्यार्थस्तत्र वर्तमानात्तृतीयासप्तम्यौ स्तोऽधिकरणे। मूलेनावाहयेद्देवीं श्रवणेन विसर्जयेत् । मूले श्रवणे इति वा । लुपि किम् ? पुष्ये शनिः ॥

सप्तमीपञ्चम्यौ कारकमध्ये[२.३.७]

शक्तिद्वयमध्ये यौ कालाध्वनौ ताभ्यामेते स्तः । अद्य भुक्त्वाऽयं द्व्यहे द्व्यहाद्वा भोक्ता । कर्तृशक्त्योर्मध्येऽयं कालः । इहस्थोऽयं क्रोशे क्रोशाद्वा लक्ष्यं विध्येत् । कर्तृकर्मशक्त्योर्मध्येऽयं देशः । अधिकशब्देन योगे सप्तमीपञ्चम्याविष्येते । तदस्मिन्नधिकम् इति यस्मादधिकम् इति च सूत्रनिर्देशात् । लोके लोकाद्वा अधिको हरिः ॥

अधिरीश्वरे[१.४.९७]

स्वस्वामिभावसम्बन्धेऽधिः कर्मप्रवचनीयसंज्ञः स्यात् ॥

यस्मादधिकं यस्य चेश्वरवचनं तत्र सप्तमी[२.३.९]

अत्र कर्मप्रवचनीययुक्ते सप्तमी स्यात् । उप परार्धे हरेर्गुणाः । परार्धादधिका इत्यर्थः । ऐश्वर्ये तु स्वस्वामिभ्यां पर्यायेण सप्तमी । अधि भुवि रामः । अधि रामे भूः । सप्तमी शौण्डैः इति समासपक्षे तु रामाधीना ।

विभाषा कृञि[१.४.९८]

अधिः करोतौ प्राक्संज्ञो वा स्यादीश्वरेऽर्थे । यदत्र मामधिकरिष्यति । विनियोक्ष्यत इत्यर्थः । इह विनियोक्तुरीश्वरत्वं गम्यते । अगतित्वात् तिङि चोदात्तवति इति निघातो न ॥ इति सप्तमी ॥

॥ इति कारकप्रकरणम् ॥

बोधप्रश्नाः-

- उपपदविभक्तीनां परिचयो देयः।
- तृतीयाविभक्तिवधायकं सूत्रं किम्?
- करणसंज्ञाविधायकं सूत्रं किम्?
- अधिकरणसंज्ञाविधायकं सूत्रं किम्?
- अपादानसंज्ञाविधायकं सूत्रं किम्?
- चतुर्थीविभक्तिवधायकं सूत्रं किम्?
- पञ्चमीविभक्तिवधायकं सूत्रं किम्?

सारांशः-

१.सिद्धान्तकौमुदीग्रन्थस्थप्रकरणानां परिचयसम्पादनम्।

२.विशेषतः पञ्चमी, षष्ठी, सप्तमी विभक्तीनामर्थज्ञानम्।

३.उपपदविभक्तीनामर्थज्ञानम्।

संदर्भग्रन्थसूची-

१.वैयाकरणसिद्धान्तकौमुदी, भट्टोजिदीक्षितः, चौखम्भा वाराणसी

सहायकग्रन्थसूची-

१.बालमनोरमा,वासुदेवदीक्षितः, चौखम्भा वाराणसी

****